

کارگاه صنایع دستی (فلز)

مرجع تخصصی کنکور هنر (حضوری / آنلайн)

با حضور اساتید مطرح و مولفان با تجربه کشور

📞 ۰۹۳۰۶۷۰۸۸۵۵

👤 konkorkarnamehsazan

🌐 karnamehsazan.com

مشاوره / کلاس / آزمون

آنلاین برای همه دانش آموزان ایران
با حضور اساتید و مولفان مطرح کشور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کارگاه صنایع دستی

(فلز)

رشته صنایع دستی

گروه تحصیلی هنر

زمینه خدمات

شاخه آموزش فنی و حرفه ای

شماره درس ۳۵۹۱

کارگاه صنایع دستی (فلز) / مؤلفان : زهره خلیلی راد، فاطمه سوسن آبادی فراهانی.	۷۴۵
- تهران : شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران، ۱۳۹۵.	/۵
۹۵ ص. : مصور. - (آموزش فنی و حرفه ای؛ شماره درس ۳۵۹۱	۷۲۷ ک
متون درسی رشته صنایع دستی گروه تحصیلی هنر، زمینه خدمات.	۱۳۹۵
برنامه ریزی و نظارت، بررسی و تصویب محتوا : کمیسیون برنامه ریزی و تأثیف کتابهای درسی رشته صنایع دستی دفتر تأثیف کتابهای درسی فنی و حرفه ای و کاردانش وزارت آموزش و پرورش.	
۱. صنایع دستی - کارگاهها. ۲. فلزکاری - کارگاهها. الف. ایران. وزارت آموزش و پرورش.	
دفتر تأثیف کتابهای درسی فنی و حرفه ای و کاردانش. ب. عنوان. ج. فروست.	

همکاران محترم و دانش آموزان عزیز :

پیشنهادات و نظرات خود را درباره محتوای این کتاب به نشانی
تهران - صندوق پستی شماره ۱۵۴۸۷۴ دفتر تألیف کتابهای درسی فنی و
حرفه‌ای و کاردانش، ارسال فرمایند.

info@tvoccd.sch.ir

پیام‌نگار (ایمیل)

www.tvoccd.sch.ir

وب‌گاه (وب سایت)

این کتاب در دی ماه ۱۳۸۲ براساس اعتباریخشی نظری توسط اعضای محترم کمیسیون تخصصی
برنامه‌ریزی و تألیف رشتۀ صنایع دستی این دفتر مورد بازنگری و اصلاح قرار گرفت.

اعضای کمیسیون تخصصی : نصرالله تسلیمی، سید امیر احمد ذریه‌زهرا، مریم کیان‌اصل، بشری

گل‌بخش و مجید نیکویی

وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر تألیف کتابهای درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش

نام کتاب : کارگاه صنایع دستی (فلز) - ۴۸۵/۴

مؤلفان : زهره خلیلی‌راد، فاطمه سوسن آبادی فراهانی

آماده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزيع : اداره کل نظارت بر نشر و توزيع مواد آموزشی

تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن : ۰۹۶۱-۱۶۸۳۸۸، دورنگار : ۰۹۲۶۰-۸۸۳۰، کدپستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب‌سایت : www.chap.sch.ir

عکاس : نسرین اصغری

صفحه‌آرا : طرفه سهائی

طراح جلد : علیرضا رضانی گر

ناشر : شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران : تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارویخن)

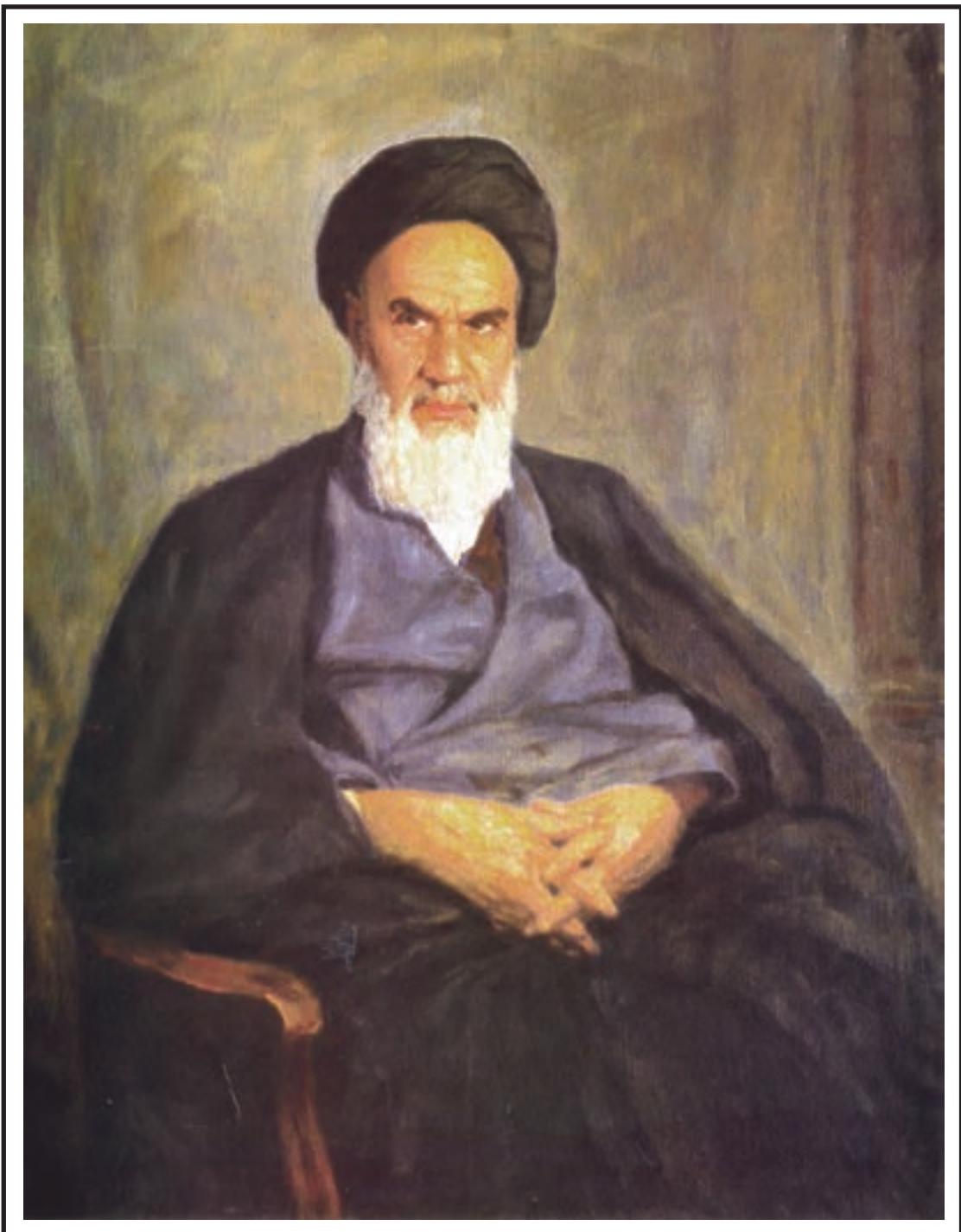
تلفن : ۰۹۱-۱۶۸۵۰۴۹، دورنگار : ۰۹۱۶۰-۸۵۸۹۴۴، صندوق پستی : ۳۷۵۱۵-۱۳۹

چاپخانه : نادر

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ هشتم ۱۳۹۵

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۸-۶۸۱-۰۵۰-۹۶۴ ISBN 964-05-0681-8

اثر استاد کیخسرو خروش

هُنْرُ عَبَارَتْ از دِمِدْنَ رُوح لَعْتَدْ دَانَانَا
امام جمیلی

فهرست مطالب

۲	فصل اول : تاریخچه فلزکاری در ایران
۵	۱- دوره پیش از تاریخ
۲۳	۲- دوره ایران باستان
۳۱	۳- دوره اسلامی
۳۴	سلجوقیان
۳۵	صفویان
۳۸	ارزشیابی نظری
۳۹	فصل دوم : آشنایی با کارگاه قلمزنی
۳۹	کارگاه قلمزنی
۴۱	ابزار اصلی قلمزنی
۴۹	ابزارهای جانبی قلمزنی
۵۳	اصول ایمنی و بهداشت
۵۴	ارزشیابی نظری
۵۴	ارزشیابی عملی

۵۵	فصل سوم : انتخاب و پیاده کردن طرح
۵۶	انتخاب طرح
۵۶	شیوه‌های پیاده کردن طرح
۶۰	ارزشیابی نظری
۶۰	ارزشیابی عملی
۶۱	فصل چهارم : قلمزنی
۶۱	شیوه‌های قلمزنی
۶۱	روش صحیح در دست گرفتن قلم و چکش
۶۳	بکارگیری هماهنگ قلم و چکش
۶۴	ثبت طرح
۶۹	اجرای طرح
۷۲	ارزشیابی عملی
۷۴	ارزشیابی عملی ۱
۷۴	ارزشیابی عملی ۲
۷۸	ارزشیابی عملی ۳
۷۹	مراحل تکمیل کار
۸۱	روش تکمیلی سیاه کاری یا دوده گذاری
۸۱	ارزشیابی نظری
۸۴	پیوست : استادان قلمزن و آثار معاصر
۹۴	فهرست منابع

«هو اللطيف»

مقدمه

انسان از دیرباز تاکنون، در جستجوی زیبایی‌های مادی و معنوی، و یافتن راهی برای ماندگار کردن آنها، در درون و بیرون خود، پیوسته به هنر پناه آورده است. او در این جستجو، برای شکل بخشیدن به تفکرات، احساسات و عواطف و ناگفته‌های خود، از خاک، سنگ، فلز، چوب و ... استفاده و نقش آفرینی می‌کند. در این کتاب، قصد داریم بژو هندگان هنر را با نقش آفرینی بر فلز – که از هنرها قدمی ایران است و با نام قلمزنی شناخته می‌شود – آشنا کنیم.

در همین راستا، در فصل اول، مروری بر تاریخچه فلزکاری در دوره‌های مختلف هنری ایران با تأکید بر آثار برگزیده قلمزنی آن خواهیم داشت تا پیش از پیش غنای کشور خود را، در این هنر، دریابیم. و نیز، با انواع فلزات مورد استفاده در قلمزنی و شیوه‌های گوناگون این هنر، آشنا شویم.

در فصل دوم، ویژگی‌های کارگاه قلمزنی و ابزارهای اصلی و جانبی و اصول اینمی و بهداشت کارگاه را شرح خواهیم داد. کار عملی قلمزنی از فصل سوم آغاز می‌شود و در آن با چگونگی انتخاب طرح و روشهای انتقال آن آشنا می‌شویم. در فصل چهارم، با انواع قلمها و اثرات آنها، شیوه استفاده از قلم و چکش و کارهای تکمیلی قلمزنی آشنا می‌شویم. امید است هنرجویان، با علاقه و تلاش، این هنر را فراگرفته، با جدّیت‌های آن بهتر آشنا شوند و در انجام و تجربه هنر قلمزنی کوشانند. پیشینیان ما زیباترین و ارزش‌ترین آثار فلزی دنیا را از خود به یادگار گذارده‌اند، امیدواریم ما نیز با نیروی اندیشه و دستهایمان، زندگی خود و تاریخچه هنری کشورمان را غنی‌تر و لطیف‌تر سازیم.

در پایان، از تمامی استادان، سازمان میراث فرهنگی و دوستانی که ما را در این کار یاری دادند تا گامی بپیادیم، سپاسگزاری می‌نماییم.

هدف کلی

«آشنایی با آثار هنری فلزی ایران و توانایی قلمزنی»

تاریخچه فلزکاری در ایران

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

- ۱- تاریخچه فلزکاری در ایران را شرح دهد.
- ۲- ویژگیهای انواع فلزات مورد استفاده در قلمزنی را بیان کند.
- ۳- هر یک از شیوه‌های قلمزنی را توضیح دهد.

تاریخچه فلزکاری در ایران

سرزمین ایران با داشتن ذخایر و معادن غنی فلزات و مردمی بهره‌مند از استعداد و ذوق هنری در تاریخ فلز و فلزکاری در بین دیگر تمدن‌های بشری جایگاه خاصی دارد، به‌گونه‌ای که هنرمندان ایرانی از دیرباز تاکنون آثار فلزی بی‌نظیر و شگفت‌انگیزی را در تاریخ هنر جهان به یادگار گذارده‌اند (شکل ۱-۱).

این آثار، براساس نیازهای بشر و تحولات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، گاهی به عنوان وسایل روزمرهٔ شکار و دفاع، از فلزهای کم‌بهای مانند: مفرغ و گاه به عنوان وسایل تزیینی و قیمتی از طلا و نقره که به شکل‌ها و روش‌های گوناگون ساخته شده به کار می‌گرفتند و هم اکنون این آثار زینت‌بخشن موزه‌های ایران و خارج از ایران هستند.

شکل ۱-۱- تنديس سيمين گاو، حدود ۳۰۰۰ ق.م. موزه هنري

متروپوليتن نیویورک

آنچه از بررسی و مطالعه این آثار به روشنی مشاهده می‌شود، این است که نیاکان ما با شناخت ویژگیهای فلزات و الهام از طبیعت متنوع ایران، آثاری زیبا و هماهنگ با ویژگیهای فرهنگی و نیازهای خویش خلق کرده‌اند، حتی اگر این آثار شامل افزار جنگی و یا وسیله‌ای برای زندگی روزمره بوده است، کوشیده‌اند آن را متناسب با نوع کاربرد و بدون کاهش کارآیی، تزیین و زیبا کنند (شکل ۱-۲).

تاریخچه آثار فلزی در ایران به سه دوره تقسیم می‌شود :

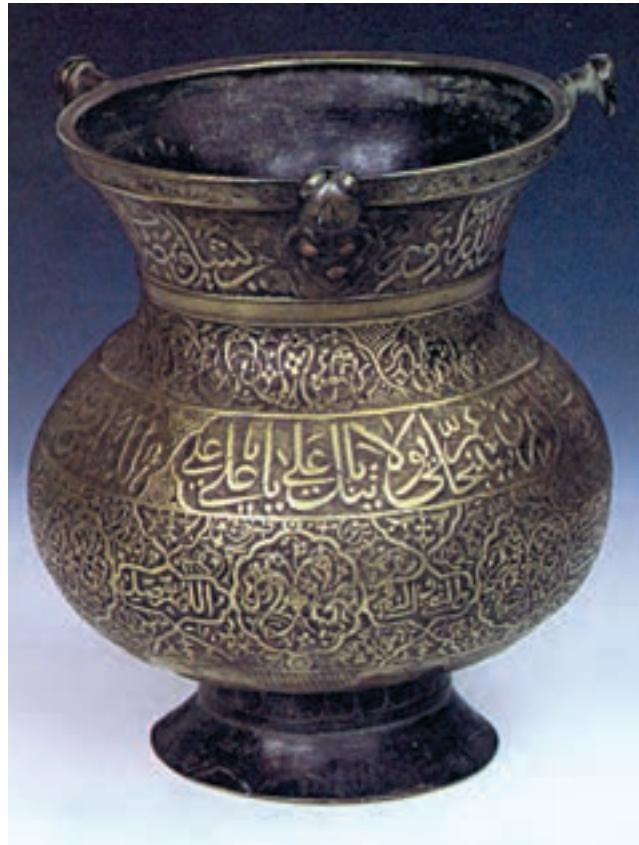
- ۱- دوره پیش از تاریخ الف - از آغاز تا هزاره اول ق.م.ب-
- هزاره اول ق.م. ۲- دوره ایران باستان ۳- دوره اسلامی

شکل ۱-۲- لیوان نقره‌ای مربوط به دوره ماقبل تاریخ - مرودشت شیراز

شکل ۳-۱- جام طلای مارلیک با نقش گاو بالدار و درخت - کف آن با نقش گل رزت. وزن ۳۱۶ گرم - چراغعلی تپه مارلیک هزاره اول تا دوم پیش از تاریخ. موزه ایران باستان

شكل ۱-۵ - قندیل برنجی، کتیبه به خط ثلث، قرن یازدهم ه.ق، موزه رضا عباسی

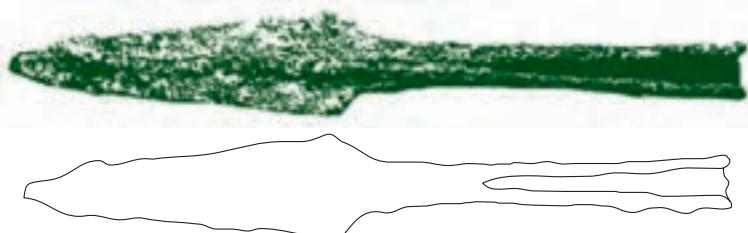
شكل ۱-۶ - ظرف تکوک از جنس طلا به شکل شیربالدار، همدان، دوره ایران باستان، قرن پنجم قبل از میلاد، موزه ایران باستان

۱- دوره‌پیش از تاریخ^۱

الف - از آغاز تا هزاره اول ق.م در ایران

وسایل شکار، سرنیزه، خنجر، کارد و ... از جنس مس و مفرغ^۲ است که قدیمیترین آنها در جنوب غرب ایران، منطقه دهلران، و در منطقه چغامیش، جنوب غربی شهر شوش در خوزستان پیدا شده است (شکل ۶-۱).

آثار فلزی دوران پیش از تاریخ، که از هزاره پنجم ق.م در ایران آغاز می‌شود، شامل ابزارآلات کار و زندگی مانند ظروف،

شکل ۶-۱- پیکانهای مسی ۴۵۰۰ تا ۴۰۰۰ سال ق.م

می‌سازد، مانند آینه، سنجهای بزرگ و کوچک، زیورآلات و ... که در دورانهای بعد به اوج زیبایی می‌رسد. در همین دوران، او موفق می‌شود با اختراع کوره‌های ساده ذوب از ترکیب فلزهای مانند مس و قلع، وسایل و ابزار سخت‌تر و بادوام‌تری بسازد. با این روش به فنون مختلف ریخته گری نیز دست پیدا می‌کند.

این وسایل، به دست انسان ابزارساز، ابتدا با ضربه زدن و شکل دادن قطعه‌های مسی، که در طبیعت یافت می‌شده، و یا تکه‌های سنگ مس^۳، کنار آتشی که شاید برای پخت غذا فراهم می‌کرده ساخته شده است. بتدریج که انسان با قابلیتهای فلز آشنا می‌شود، وسایلی ظرفی‌تر و تزیینی با الهام از زیبایی‌های طبیعت

خط میخی، خط هیروغلیف مصری و خط هیروغلیف هیتیت. فینیقی‌ها به احتمال قوی نخستین کسانی بودند که افتخار کشف الفبای حقیقی را دارند. در کنار پیشرفت خط توسعه محل و گسترش مواد نویسندگی صورت گرفت. زیرا قبل از پیدایش کاغذ از سفال، سنگ و فلزات استفاده می‌کردند. در تصویر مشاهده می‌شود که با ابزار فلزی بر لوحه‌های سنگی خط می‌نوشتند.
(برای کسب اطلاعات بیشتر به لغت نامه دهخدا مراجعه شود.)

مطالعه آزاد

احساس نیاز به حفظ خاطره‌ها، نخستین محرك برای پیدایش خط در بین اقوام عالم بود. انسان در ابتداء به رسم شکلهای اموری که می‌خواست سالهای زیادی باقی بماند، پرداخت که به روش تصویرنگاری معروف است. این تصاویر اغلب شکل اشیا بود. او بعدها توانست با تصویر شکلهایی ذهنی به نمایش آن دیشه نیز اقدام کند که به آن اندیشه نگاری گفته می‌شود. در دنیای قدیم، ما به چهار نوع خط اندیشه نگار بر می‌خوریم: خط چینی،

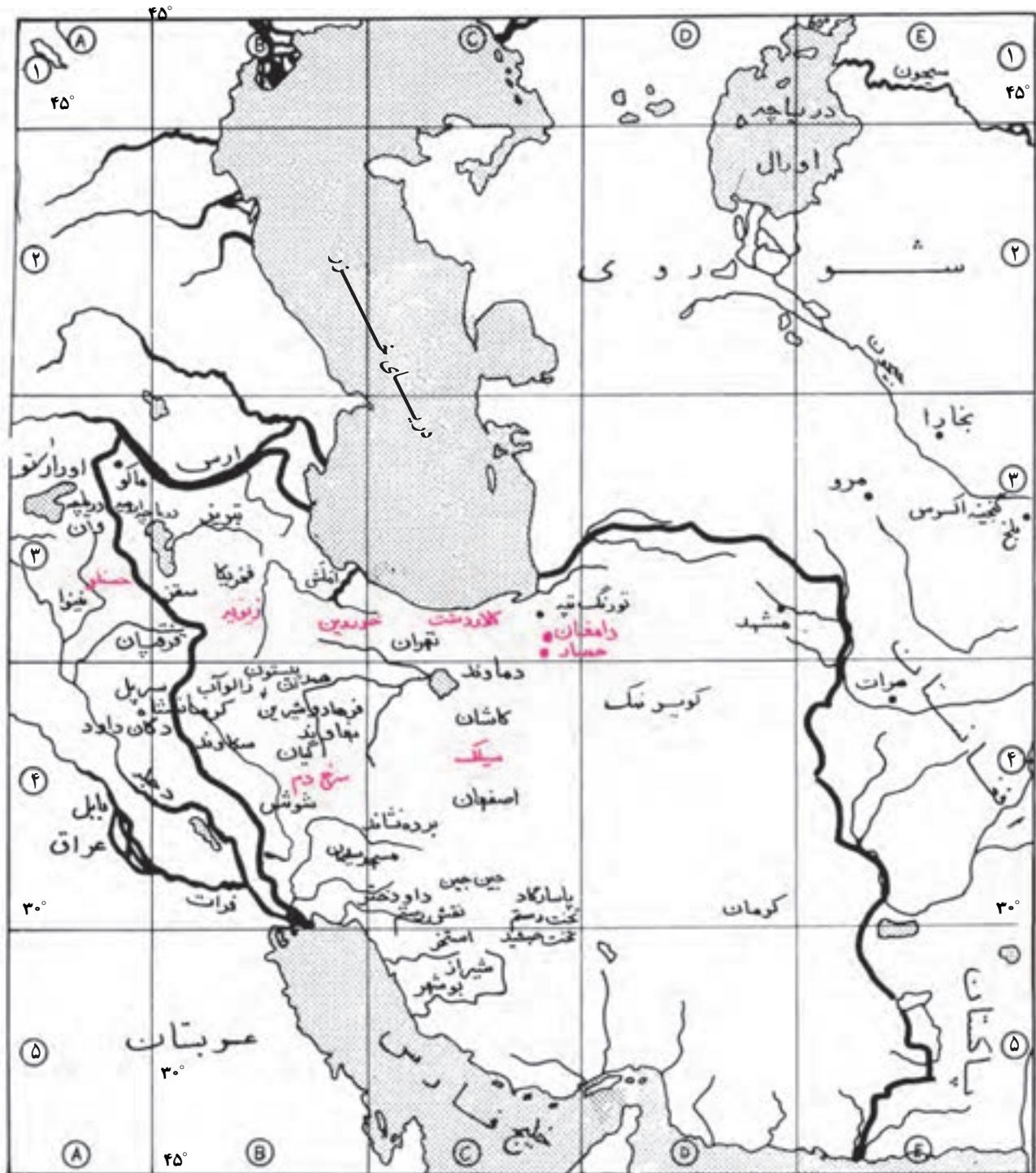
۱- دوران قبل از اختراع خط، دوران پیش از تاریخ نامگذاری شده است.

۲- مفرغ : آلیازی است از فلز مس و قلع به رنگهای مختلف سرخ، سرخ کمرنگ، زرد و نارنجی که به آن برنز «Bronze» نیز گفته می‌شود.

۳- سنگ مس : سنگهای معدنی که دارای ترکیبات بالایی از مس هستند و پس از ذوب شدن مس خالص از آنها تهیه می‌شود.

پیکر تراشی بی نظیری به جای مانده است که بیانگر ذوق و مهارت هنرمندان آن دوران می باشد. آثار فلزی ممتاز این دوران در نواحی لرستان، حسنلو، مارلیک، املش، عمارلو، کلاردشت، زیویه و جیحون کشف شده است (شکل ۱-۷).

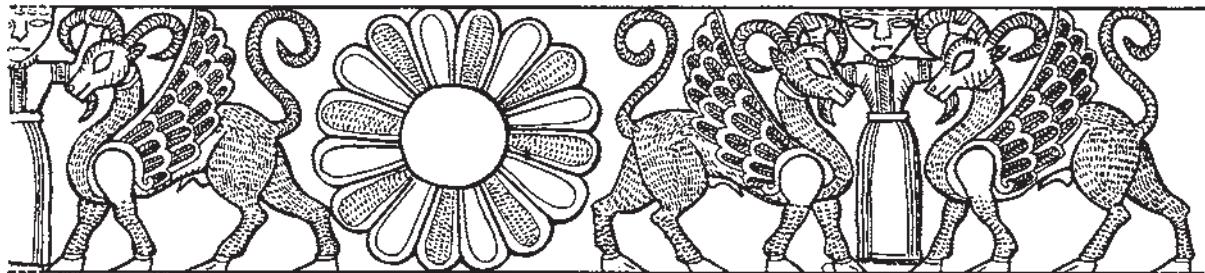
ب - دوره هزاره اول ق.م
حدود اوایل هزاره اول ق.م، در سرزمین ایران، تمدن های در شمال و غرب آن شکل گرفته اند.
از این دوران آثار سفالی، فلزی و همچنین معماری و

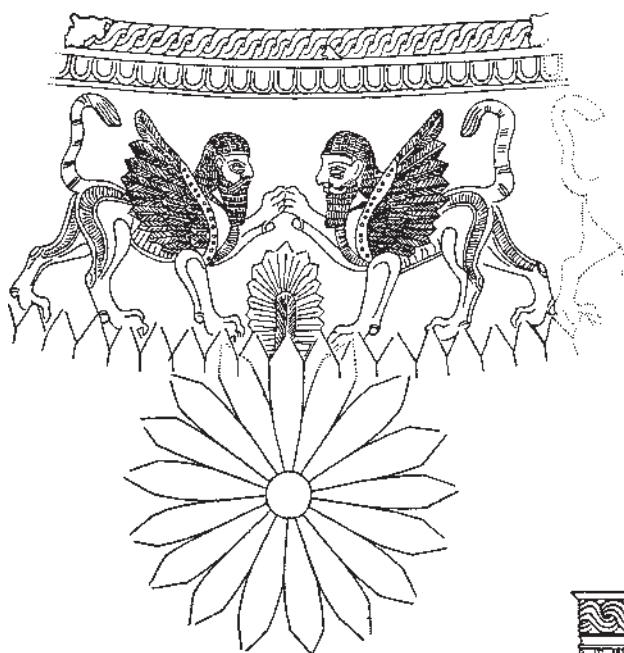
شکل ۱-۷ - فلات ایران - نقاط باستانی مربوط به آغاز تاریخ ایران و دوره های ماد و هخامنشی

به طور جداگانه در شکل تندیس، خواستهای خود را آشکار می‌ساختند. همچنین از طبیعت و نیروهای سرشار آن مانند نیروی آب، باد، خاک و آتش برای رسیدن به این آرزوها طلب نیرومندی می‌کردند (شکل‌های ۱-۸، ۱-۹ و ۱-۱۰).

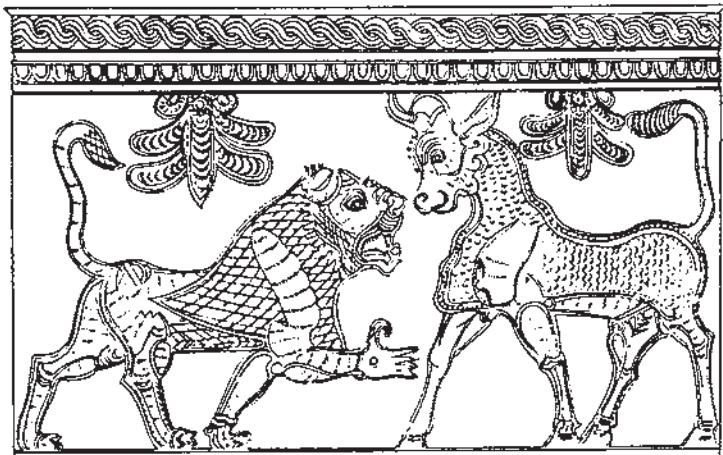
نقوش ایجاد شده بر این آثار پیشتر نقوش جانوران افسانه‌ای و مظاهر پرستش است که طرح آنها ترکیبی واقعی از اعضا و حرکات و حالتهای انسانی، حیوانات و پرندگان بوده است. آنان بدین نحو آینه‌ها، باورها و آرزوهای خود را شکل می‌بخشیده و با نقش کردن آنها بر ظروف و یا ساخت و تجسم بخشیدن به آنها،

شکل ۱-۸

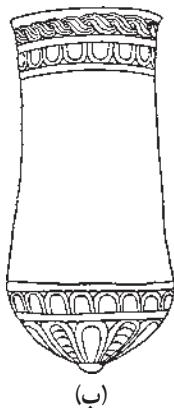
شکل ۱-۹

شکل ۱-۱۰

پرستش، حیوانات افسانه‌ای، حیوانات وحشی و اهلی (شیر، قوچ، گاو و شتر) ساخته و به دلایل اعتقادی، اغلب این وسایل همراه مردگان، دفن شده‌اند. معروفترین آنها مربوط به اوایل هزاره اول ق.م است و با عنوان مفرغهای لرستان شناخته می‌شود (شکلهای ۱۱-۱ و ۱۱-۲).

ناحیه لرستان: آثار فلزی از اوایل هزاره سوم ق.م تا حدود قرن هفتم ق.م، در نواحی زاگرس مرکزی (شامل لرستان، ایلام و کرمانشاه امروزی) از درون قبرهای انفرادی و دسته جمعی کشف شده است. این آثار براساس نیاز کاری هترمندان و صنعتگران شکل گرفته، با سبک و نقوش خاص بتها و مظاهر

(ب)

(الف)

شکل ۱۱-۱- ساغر برنزی، استوانه‌ای شکل، لرستان، اوایل هزاره دوم ق.م با نقش برجسته شیر و گاو بالدار. گنجینه ملی

بدیع و بسیار زیبا را ساخته‌اند.

این آثار گاه به شکل ظروف میان تهی مانند گلدان، آفتابهای لوله‌دار، جامهای آبغوری، فنجان و کاسه ساخته و پس از آن با استفاده از ابزار و قلمهای ساده تزیین می‌شده است (شکل ۱۱-۲).

مفرغ برای اولین بار به دست مردم این نواحی کشف شد.

آنان با استفاده از روش ریخته‌گری، که همان ذوب فلز و ریختن آن در قالبهای ساخته شده از ماسه، سنگ و سفال بوده است، و همچنین به روش چکش کاری بدون در نظر گرفتن سختی و نرمی آنچه که بر آن نقش آفرینی می‌کرده‌اند، با ابزاری ساده، این آثار

شکل ۱۲—یک جفت دهنۀ اسب، مفرغ لرستان، سده ششم و هفتم ق.م، موزه رضا عباسی

شکل ۱۳—سر تبر مفرغی، لرستان، اوایل هزارۀ اول ق.م، موزه رضا عباسی

ساکنان این نواحی با توجه به نیازهای مادی و روزمرۀ خود، مانند پخت و پز، شکار، رام کردن حیوانات، جنگ و سوارکاری، وسایلی مانند ظروف، ابزارهای مربوط به اسب و سوارکاری (لگام، دهنۀ زین و ...) تبر، افزار جنگی و زیورآلات، را در نهایت زیبایی و ظرافت، از فلزی سخت مانند مفرغ ساخته‌اند. شکل و نقوش رمزی و عجیب این وسایل کاربردی، نشان‌دهنده ارتباط عقاید و آیینهای مذهبی و فرهنگی صاحبان این آثار، با زندگی عادی‌شان است (شکل ۱۳).

بر نیروهای پلید و پیروزی در نبردها، براساس افکار و تخیّلات خود تجسم بخشیده و هنر مفرغهای لرستان را شکل داده‌اند (شکل ۱۴-۱). تندیسها و بتاهای مفرغی که ترکیبی است از شکلهای جانوران و انسان، هنر شاخص این قوم کوچ رو جنگاور، دامدار و پرورش‌دهنده اسب است. آنان این تندیسها و بتها را برای غلبه

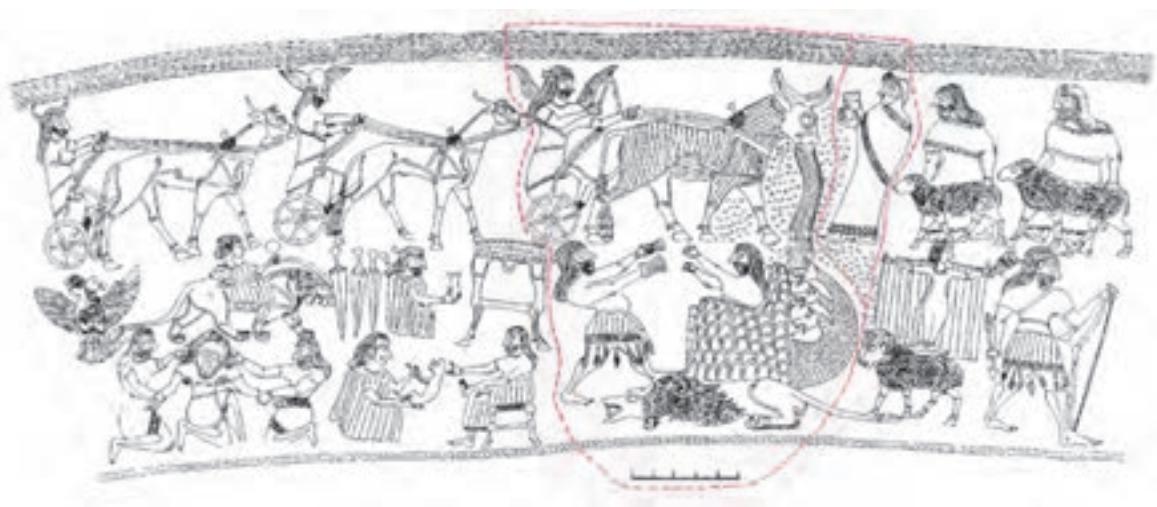

شکل ۱۴-۱— بت برنزی، طول $24/3$ cm، لرستان، اوایل هزاره دوم ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

روش دواتگری^۱ ساخته و روی بدنه آن، نقوش ارآبه، انسان، گوسفند و جانوران بالدار به روش منبت^۲ و نیم منبت^۳ قلمزنی شده است. زیر ظرف با نقش مربع شطرنجی شده و چهار قوچ دورادور آن به روش ریزه کاری^۴ قلمزنی شده است (شکل‌های ۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۱۸).

آثار این مجموعه اغلب از طلا بوده و جنبه تزییناتی و تشریفاتی داشته است.

ناحیه حسنلو: تپهٔ تاریخی حسنلو، مربوط به اوایل هزاره اول ق.م، نزدیک دریاچهٔ ارومیه در استان آذربایجان غربی است. جام زرین حسنلو به همراه اشیای دیگری شامل: زیورآلات، زین و برگ اسب از جنس مفرغ در این ناحیه کشف شده است. این جام آبخوری با نقش جانوران بالدار و خدایان ارآبه سوار، احتمالاً بیانگر موضوع نذر بوده که در مراسم مذهبی استفاده می‌شده است. این ظرف از ورقهٔ نازک طلا به ضخامت ۱ میلی‌متر به

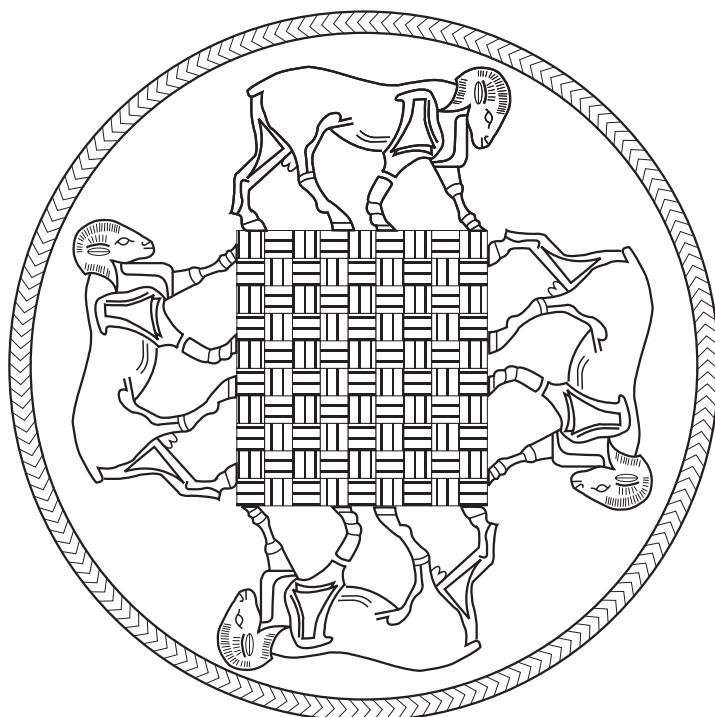

شکل ۱۵- جام زرین حسنلو، طول cm ۲۸، قطر دهانه cm ۳/۹، وزن gr ۹۵، هزاره اول ق.م، گنجینهٔ ملی، موزهٔ ایران باستان

- ۱- ساخت ظرف از ورقهٔ فلزی را دواتگری می‌گویند که به دو روش دواتگری یک تکه با چند تکه انجام می‌بزیرد.
- ۲- از روشهای قلمزنی است که نقش روی فلز به صورت کاملاً برجسته نمایانده می‌شود. در انتهای همین فصل توضیح بیشتری در این مورد ارائه خواهد شد.
- ۳- از روشهای قلمزنی است که نقوش اصلی کمی برجسته‌تر از زمینهٔ قلمزنی می‌شود.
- ۴- از روشهایی است که نقوش اصلی و زمینه را به صورت تزیینی و در یک سطح قلمزنی می‌کنند.

شکل ۱۶- زیر جام حسنلو، محل اکتشاف: پیه حسنلو نزدیک دریاچه ارومیه، هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

شکل ۱۷- طرح زیر جام مریع شترنجی شده با ۴ قوچ دورادور آن

از جمله این آثار گردنبندی طلایی است شامل ۱۸ مهره استوانه و کروی شکل سنگی که بین مهره‌ها مارپیچهایی از جنس

شکل ۱۸—حسنلو، گردنبند طلا، هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

از آن برجسته کاری شده است، البته در برخی موارد این سرها به صورت جداگانه ریخته‌گری و داخل آن تراش داده و سپس بر سطح جام متصل شده است. یکی از زیباترین این آثار، جام آبخوری است با نقش چند ردیف حیوان و پرنده، که در ردیف سوم بین هر دو حیوان یک درخت^۱، با استفاده از قلم آج دار^۲، قلمزنی شده است. همچنین در لبه و انتهای ظرف یک ردیف حاشیه زنجیره‌ای برای جلوه بیشتر جام، قلمزنی شده است. این جام طلا و نقوش تکرار شده روی آن، بیانگر تداوم زندگی، بقا و باروری است (شکل ۱-۱۹).

ناحیه مارلیک: این تپه تاریخی، مربوط به اوایل هزاره اول ق.م، در شمال غربی شهر کنونی رشت واقع است، از داخل چند قبر اتاق مانند این ناحیه، تعدادی جام آبخوری طلا، ظروف نقره و زیورآلات و وسایل زندگی که به عنوان هدایا و وسایلی برای زندگی در دنیا بی دیگر به همراه مردگان خاک می‌شد، کشف شده است. از جمله آثار برجسته این دوران، جامهای زرینی است که اغلب از یک ورق طلا به روش دواتگری ساخته و با نقوش برجسته بسیار زیبا و دقیق تزیین شده‌اند. گاه بر روی این جامها سر جانور به صورت کاملاً برجسته و مجرزا از جام و بیرون

شکل ۱-۱۹- جام طلای مارلیک، «مارلیک، گیلان»، اوخر هزاره دوم و اوایل هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

۱- این درخت را درخت زندگی می‌نامند و آن درخت مقدسی است که نماد زندگی و باروری بوده است.

۲- قلمهای آج دار برای ایجاد بافت در قلمزنی استفاده می‌شود.

حاشیه زنجیره‌ای و کف آن نقش گل رُزت^۱ قلمزنی شده است. بر سطح شاخ و پوست قوچها با تکرار نقش، بافت ایجاد شده است (شکل ۱-۲۰).

ظرف زیبای دیگری که در این ناحیه کشف شده، جام طلایی است که به روش دواتگری ساخته و با نقش قوچ و درخت زندگی تزیین شده است. سر قوچها کاملاً برجسته و لبه ظرف با

(الف)

(ب)

شکل ۱-۲۰—جام طلا، ۱۴۳ گرم، چراغعلی تپه، مارلیک، هزاره اول ق.م، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

۱—گل رُزت به گلهای چندبری گفته می‌شود که از گل نیلوفر الهام گرفته شده است.

شكل ۱-۲۱ - تهjam - گل رزت

شكل ۱-۲۲ - گوشواره طلا، چراغعلی تپه، مارلیک، ۱۷ گرم، گنجینه ملی

طلایی به شکل پرندگان و حیوانات که نشان دهنده ثروت قابل توجه مردم این نواحی است به همراه آثار برنزی و سفالی مربوط به هزاره اول ق.م کشف شده است (شکلهای ۱-۲۳، ۱-۲۴ و ۱-۲۵).

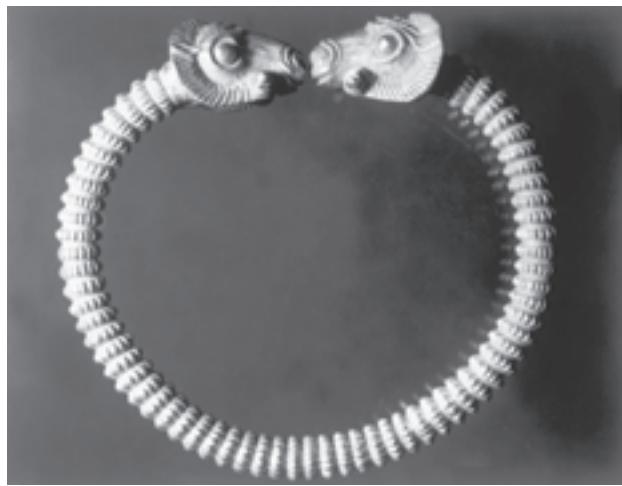

شكل ۱-۲۴- ليوان طلا، ارتفاع ۱۲cm، عمارلو در گیلان، هزاره اول ق.م با در دو رديف نقش انسان به زانو نشسته، شير و گوزن، گنجينه ملي، موزه ايران باستان

ناحیه املش: در ناحیه کوهستانی جنوب غربی دریای خزر، از درون تعدادی قبر در تپه تاریخی املش و تپه عمارلو در گیلان، جامهای بلند طلا و نقره با نقوش حیوانات و پرندگان، جانوران بالدار و صحنه‌های شکار و تعدادی گردنبندهای طلا با دانه‌های

شكل ۱-۲۳- آبخواری طلا - تپه تاریخی املش، در ناحیه کوهستانی جنوب غربی دریای خزر، هزاره اول قبل از میلاد، مجموعه خصوصی نیویورک

شكل ۱-۲۵- النگوی طلا با دو سر قوج، همدان، دوره هخامنشی، قطر ۸ سانتی متر

نقره، مُهر و ... می‌باشد.
گردنبد طلا به اشکال هلالی و ذوزنقه‌ای، از اشیای مهم این گنجینه می‌باشد. بر سطح گردنبد، نقش حیوانات و موجودات ترکیبی افسانه‌ای در حالی که به سمت درخت زندگی در مرکز طرح در حال حرکت هستند، در دو ردیف قلمزنی شده است (شکل ۱-۲۶).

شکل ۱-۲۶

شش ردیف یک در میان به روش نیم منبت، قلمزنی شده است (شکل ۱-۲۷).

ناحیه زیویه: در محل زیویه، تزدیک شهر سقز کنونی، مربوط به هزاره اول ق.م (قرن هفتم ق.م) گنجینه‌ای از قبر پادشاه سکایی^۱ حروف به گنجینه زیویه، کشف شده است. آثار فلزی این گنجینه شامل ظروف طلا و نقره، زنجیر، گوشواره و دست‌بند، کمرنده، تزیینات لباس از جنس طلا، تزیینات زین اسب از جنس

یکی از اشیا، ورقه‌ای از طلاست که زینت کمرنده بوده و طرح گوزن و بز کوهی بر آن نقش شده است. این نقوش در

شکل ۱-۲۷ - کمرنده طلا، زیویه، هزاره اول قبل از میلاد

۱- سکایی: قوم کوچ رو ایرانی است که سبب گسترش هنر و پراکندگی آثار هنری در مناطق تاریخی هزاره اول شده‌اند.

در این گنجینه ارزشمند تحت تأثیر هنر اورارتویی^۱، بیشتر از نقوش حیوانات استفاده شده است.

از اشیای دیگر این مجموعه، بخشی از زین اسب از جنس نقره است که بر سطح دایرهٔ زین، نقش یک شیر در حال پوش میان دو درخت، قلمزنی شده است (شکل ۱-۲۸).

شکل ۱-۲۸—زین اسب، نقره، زیویه، هزاره اول قبل از میلاد

شکل ۱-۲۹—سر شیر طلا با دو پنجه، طول ۶/۵ cm، ارتفاع ۶/۵ cm، زیویه، سقر کردستان

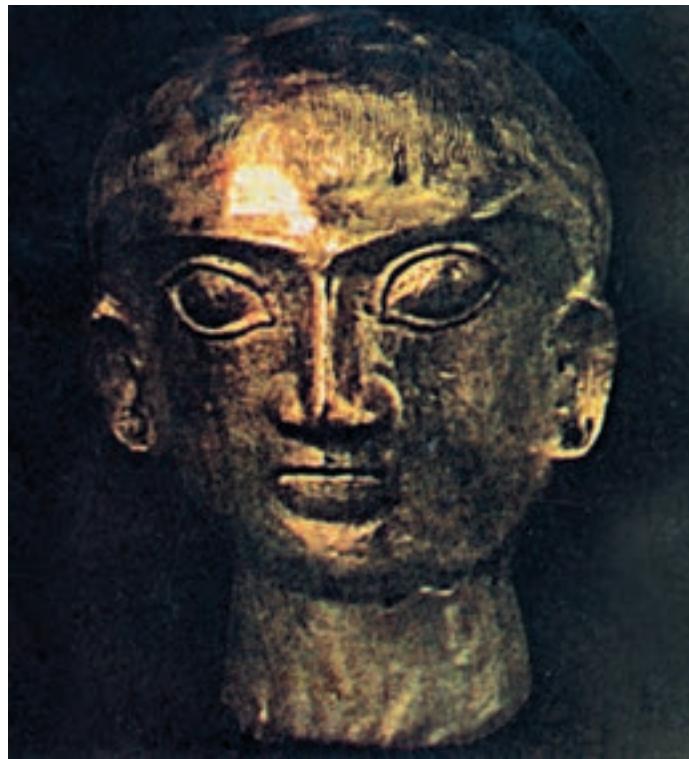
۱- اورارتو: تمدنی در همسایگی تمدن‌های هزاره اول قبل از میلاد در ایران است که هنر یونانی تحت تأثیر آن بوده است در این دوره (هزاره اول قبل از میلاد) هنر خاورمآبی در یونان آمده است.

لرستان شکل گرفته است و شامل جواهراتی مانند دستبند، انگشتیها، گوشواره، جامهای زرین و سلاحهای تشریفاتی و ... می‌باشد (شکل ۱-۳°).

ناحیه جیحون: گنجینه ارزشمندی مربوط به تمدن مادها (قرن ششم ق.م)، در کناره رود جیحون در شمال شرقی ایران کشف شده است. اشیای این گنجینه، تحت تأثیر هنر اورارت و

شکل ۱-۳°— گنجینه «جیحون» — گردونه چهاراسبه قرن چهارم و ششم ق.م. — موزه بریتانیا

سردیس طلا از سر یک جوان که به روش چکش کاری^۱، برجسته شده و شکل گرفته است از اشیای زیبای این مجموعه است (شکل ۱-۳۱).

نکته مهم درباره گنجینه جیحون این است که بخشی از این آثار متعلق به هنر ماد و بخشی دیگر، متعلق به هنر هخامنشی است که بر اساس تمدن و هنر ماد در سالهای ۵۵۹ ق.م شکل گرفته است.

گفتنی است که به دلیل کوتاهی عمر تمدن ماد، آثار چندانی از هنر آن کشف شده است و برعی از آثار کشف شده نیز همانگونه که گفته شد به مناطق تاریخی هخامنشی مربوط است زیرا هخامنشیان پس از تسلط بر مادها آثار آنها را نگهداری و گاه تکمیل کرده‌اند (شکل ۱-۳۲).

شکل ۱-۳۱—سردیس طلا چکش کاری شده، تمدن ماد

شکل ۱-۳۲—جام طلا، قافلانکوه، ماد، اوایل سده هفتم، اوایل سده ششم ق.م

۱- چکش کاری: روشی است که در آن، با استفاده از چکش، طرح را بر روی فلز برجسته می‌کنند.

به دنبال هم می‌روند و به صورت برجسته قلمزنی و سپس روی بدن جام زرین استوانه‌ای شکل پرچ شده‌اند و نشان‌دهنده تأثیر هنر لرستان بر فلزکاری این نواحی است.

ناحیه کلاردشت: در یکی از دره‌های مرکزی البرز، در منطقه کلاردشت تعدادی شیء طلازی و سفالی که ممکن است مربوط به هنر «ماد» در قرن ۸ و ۷ ق.م باشد کشف شده است. نقوش و شکل این آثار مانند جام شکل ۳۳-۱ با طرح شیرهایی که

شکل ۳۳-۱- جام طلا، مزین به پیکر دو شیر، کلاردشت، ۹۰۰ ق.م

۲— دوره ایران باستان

دوران تاریخی که حدود قرن ششم ق.م در فلات ایران آغاز شد، هنری باشکوه و پر عظمت را پیدید آورد که آثار معماری، پیکره سازی، سفال و فلز آن در سراسر فلات ایران گسترده است. این دوران تاریخی شامل چهار سلسله هخامنشیان،

سلوکیان، اشکانیان (پارتیان) و ساسانیان می باشد.

آثار بر جسته فلزی دوران باستان، بیشتر در مناطق تاریخی سلسله های هخامنشی و ساسانی کشف شده است.

الف—سلسله هخامنشی: آثار هرمندان دوره هخامنشی، با ظرفت و دقّت بسیار آمیخته بوده و منطقه تاریخی تخت جمشید گواه آن است.

آثار فلزی این دوره نیز بسیار بدیع و متنوع است. ریتونها، آرایه های فلزی، تنگها و جامه های طلا و نقره و ظروف کشف شده از اکباتان (همدان امروزی)، تخت جمشید، پاسارگاد و شوش بیانگر توامندی هرمندان فلزکار دوره هخامنشی است.

ویژگی بر جسته آثار تزیینی فلزی هخامنشی، کاربرد نقوش و پیکره های حیوانی در ساخت ظروف و زیور آلات است. این نقوش را می توان بر روی بشقا بهای نقره ای و طلایی با تصویری از جنگ شیر و گاو و یا نقش دو بز کوهی مشاهده کرد. همچنین

شكل ۳۴—تنگ نقره ای هخامنشی، محل اکتشاف: اکباتان (همدان امروزی)

۱—ریتون: ظرفی جام مانند به شکل سر و یا اندام حیوانات است و معادل فارسی آن تکوک یا جام شاخی می باشد. قدماء، نوشیدن در آن را سبب قدرت و قوت نوشنده می دانسته اند.

۲—آرایه های فلزی: زیورهای فلزی که برای آراستن انسان و حیوان به کار می رود و شامل زیورهای بدن و پوشک می شود.

روی جام بوجود می‌آورند، به گونه‌ای که از ته ظرف که دارای برآمدگی است یک گل چند پر کامل بر سطح ظرف دیده می‌شود. این ظرف به روش دواتگری ساخته و نقوش و لبه‌آن به روش قلمزنی تزئین شده است(شکل ۱-۳۵).

جام طلا با کتیبه‌ای به نام خسایارشاه مربوط به قرن پنجم ق.م در ناحیه همدان امروزی کشف شده است. نقش تزیینی این جام، گل چند پر است، که موسوم به نیلوفر آبی می‌باشد. این نقوش مجموعاً یک حرکت دورانی و هماهنگ را بر

شکل ۱-۳۵-الف- جام طلا، محل اکتشاف: همدان

شکل ۱-۳۵-ب- زیر جام طلا

چهره و دم حیوانات با ظرافت قلمزنی شده است (شکل ۱-۳۶).

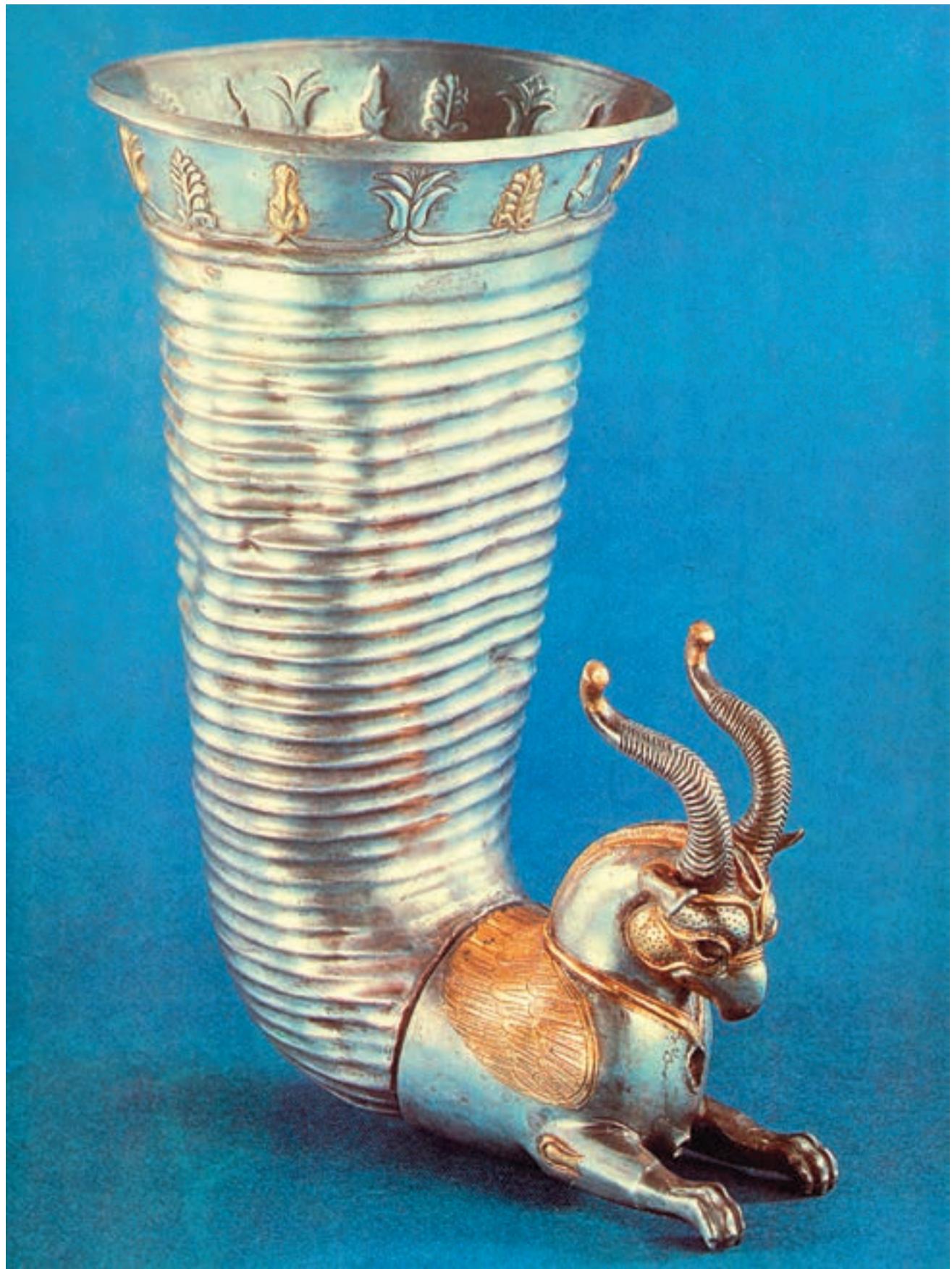
ب—سلسله سلوکیان و اشکانیان (پارتیان): در دوره سلوکیان به علت پراکندگی حکومتی و جدالهای محلی و کوتاه بودن طول عمر حکومتها آثار فلزی مشاهده نشده است.

نقوش و اشکال دوره هخامنشی بیشتر از نوع حیوانی است. این موضوع به خوبی در آثار فلزی و همچنین معماری این دوره مشاهده می‌شود.

این ظرف به روش دوانگری ساخته شده، نقوش گاوها به روش برجسته کاری و تزینات سطحی آن خصوصاً در قسمت

شکل ۱-۳۶—ظرف طلا، هخامنشی، سده چهارم و پنجم ق.م، موزه رضا عباسی

شکل ۱-۳۷— تکوک (ریتون) نقره‌ای، هخامنشی، محل کشف ترکیه (آناتولیای باستانی)

ساسانی که از مناطق مختلف فلات ایران مانند فارس، استخر، فیروزآباد، بیشاپور، طاق بستان و ... کشف شده است بیشتر شامل صحنه‌های شکار، جشن و نقوش حیوانی مانند شیر بالدار^۱ (شیردال) و یا پرنده‌های اساطیری ایران، نظیر سیمرغ و ققنوس^۱ که اغلب نقشی ترکیبی و افسانه‌ای دارند می‌باشد (شکل ۱-۳۸).

ج—سلسله ساسانی: آثار ساسانی بیانگر پیشرفت هنر فلزکاری در ایران باستان است. این آثار به تأثیر از هنر یونانی، گیاهی و هندسی با استفاده از شکلها و نقوش انسانی، حیوانی، گیاهی و هندسی ساخته شده است. به طور کلی طرحها و نقوش قلمزنی شده بر روی ظروف

شکل ۱-۳۸—تنگی با نقش گوزن در قاب دایره قرن ششم و هفتم میلادی — مجموعه شخصی

۱—ققنوس: قُنْسٌ با ققنوس (معرب کلمه یونانی کوکنوس (Kúknos)) پرنده‌ای افسانه‌ای است به غایت خوش‌نگ و خوش‌آواز، که در سرزمین هند است.

به شیء مورد نظر متصل می‌کردند.

۲—روش گرم (مذابی): بعضی از ظروف را ابتدا

برجسته کاری نموده، پس از آن که سطح آن را قلمزنی می‌کردند لایه نازکی از طلا را به وسیلهٔ ریخته گری به روی آن می‌نشاندند و آن را دوچداره می‌ساختند.

در دورهٔ ساسانی، ساخت و تزین ظروف فلزی به روشهای

زیر رایج بوده است:

۱—روش سرد (ورقه‌ای یا قابلمه کاری^۱): در برخی

آثار هر یک از اجزای تزئینی را به طور جداگانه می‌ساختند و پس از آن که سطح این اجزا را با ورقه‌ای از طلا می‌پوشانند، آنها را

شکل ۱-۳۹—تکوک طلا، ساسانی، سده چهارم و پنجم میلادی، موزه رضا عباسی

شکل ۱-۴۰—جام خسرو، ساسانی قرن ششم میلادی

۳—ریخته گری: برخی از ظروف و سکه‌ها را نیز به روش

ریخته گری با استفاده از فلز مذاب و قالب می‌ساختند.

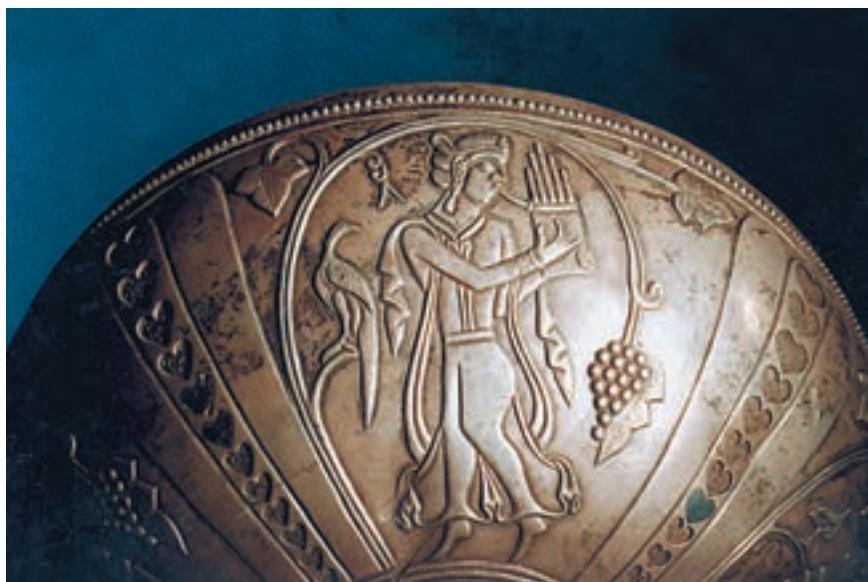
۴—ترصیع: در این روش سطح ظرف که به روش

مشبک کاری، بخشهایی از آن جدا شده و قطعات یاقوت و سنگهای قیمتی جایگزین آن می‌شود. یکی از زیباترین آثار دورهٔ ساسانی جام زرین خسرو مربوط به قرن ششم میلادی است. این جام به صورت قابی زرین و مشبک است که در مرکز آن، تصویر خسرو بر روی قطعه‌ای از سنگ بلور مدور، کنده شده است. دورادور این تصویر و همچنین لبهٔ خارجی جام نیز یاقوت نشان شده است (شکل ۱-۴۰).

۱—در فرهنگ دهخدا، قابلمه کاری چنین تعریف شده است: در اصطلاح زرگرها ورقهٔ نازک از فلز را روی چیزی کشیدن.

برده و ترصیع شده است (شکل ۱-۴۱ و ۱-۴۲). در آثار این دوره نقوش آلات و ادوات موسیقی شبیه چنگ، بوق و تنبور و رباب بسیار دیده می‌شود که این نکته، خود، بیانگر علاقهٔ فراوان ساسانیان به هنر موسیقی است.

همچنین جام دیگری مربوط به قرن ششم میلادی در مازندران کشف شده که نقش چهار نوازنده در بدنهٔ آن و نقش یک مرغ در ته آن به روش نیم منبت قلمزنی شده است. بین نقش رامشگران، نقش یک ردیف قلب از بزرگ به کوچک با قلم فرو

شکل ۱-۴۱—جام نوازنده‌گان، قرن ششم میلادی، ساسانی، محل اکتشاف: مازندران، گنجینهٔ ملی، موزهٔ ایران باستان

شکل ۱-۴۲—تاج نوازنده‌گان، طرح مرغ، قرن ششم میلادی، ساسانی، محل اکتشاف: مازندران، گنجینهٔ ملی، موزهٔ ایران باستان

پهلوی ساسانی است، می‌باشد. این دو جام به روش چکش کاری با تأثیر ظریف و دقیق از طبیعت ساخته شده‌اند (شکل ۱-۴۳).

از آثار زیبای دیگر این دوره، دو جام نقره‌ای، یکی به شکل سر اسب و دیگری به شکل غزالی که دارای کتیبه‌ای به خط

شکل ۱-۴۳—الف—ساغر سر اسب، قرن ششم و هفتم میلادی، گنجینه سینسیناتی. ب—ساغر سر غزال، قرن چهارم و پنجم میلادی—مجموعه شخصی

۱—سکه‌های کوچک مسی یا مفرغی ۲—سکه نقره که «درهم» نامیده می‌شده است. ۳—سکه بزرگتری که از جنس نقره بوده و «تترادرهم» نام داشته است.
این سکه‌ها به وسیله نوعی ابزار فشار (پرس) دستی ضرب می‌شده است.

ب—سکه نقره، مجموعه سوم موزه بریتانیا، دوره هخامنشی، قرن چهارم قبل از میلاد، اندازه حقیقی ۴/۵ سانتیمتر.

مطالعه آزاد
ضرب سکه‌های فلزی از جنس طلا و نقره در ایران که از زمان داریوش اول (هخامنشیان) شروع شد، در دوره اشکانیان (پارتیان) و سلوکیان از جنس برنز، نقره و طلارونق گرفت و اغلب بر آنها چهره پادشاهان و حاکمان وقت نقش شده است.
در زمان اشکانیان سه نوع سکه ضرب می‌شده است:

الف—دریک طلا، مجموعه اول موزه بریتانیا، داریوش یا خسایار، دوره هخامنشی ۴۰۵—۵۲۱ قبل از میلاد، اندازه حقیقی ۴/۵ سانتیمتر.

۳— دوره اسلامی

مجموعه‌ای از آثار و ظروف آبخوری به شکل حیوانات و پرندگان که به روش ریخته‌گری از فلز مفرغ ساخته و به روش قلمزنی، تزیین شده‌اند، حلقه اتصال روشهای ساسانی و ایران بعد از اسلام می‌باشند که بیشتر در سرزمینهای خراسان، ری و سمرقند ایجاد شده‌اند.

آثار فلزی این دوران بیشتر مربوط به صدر اسلام، دوره‌های سلجوقی، ایلخانی، تیموری، صفوی و قاجار است اما بدین ترتیب

و زیباترین آنها به دو دوره سلجوقی و صفوی تعلق دارد.

صدر اسلام: در صدر اسلام بین سالهای ۳۰ تا ۴۲۹

هجری قمری، ایرانیان با قبول دین اسلام ارزشها و احکام جدیدی را پذیرفتند که بر این اساس، موظف به انجام آدابی جدید و پرهیز از انجام بعضی امور می‌شدند. این باور و اعتقاد تحولی در تفکر و بینش هنرمندان آن زمان نیز پدید آورد، که سبب ظهور آثاری بدیع و شگرف، در معماری، کتابت، سفالگری، فلز، نقاشی، دستبافتها و ... شد.

شكل ۴۴— بشقاب نقره طلاکوب دوجداره با نوشته خط کوفی قرن سوم و چهارم هـ.ق، موزه رضا عباسی

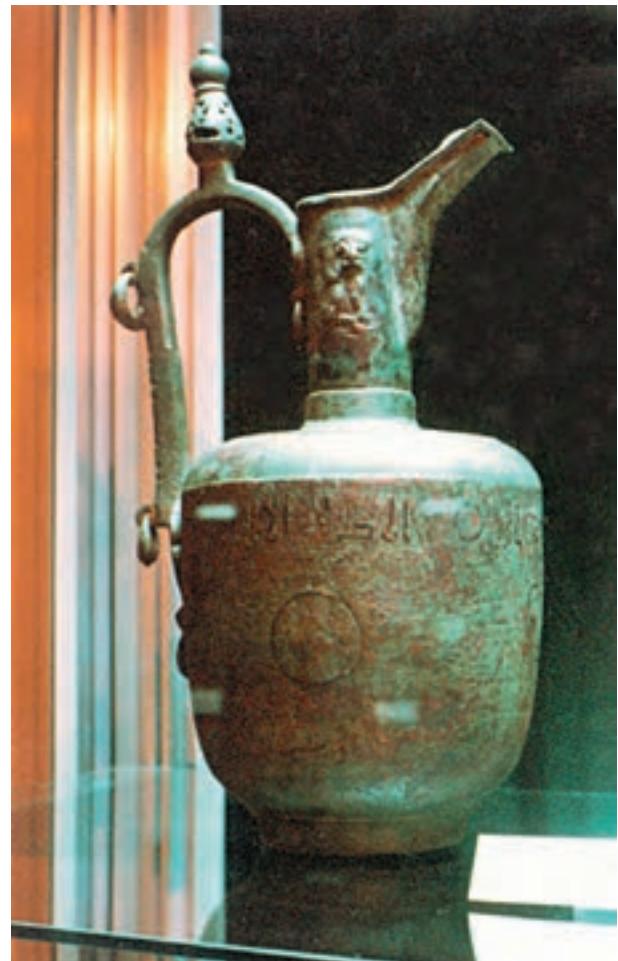
شکل ۱۴۵— اسٹرالاب، از جنس برنج، ۵۵۸ هجری، قطر ۱۶ سانتیمتر، ارتفاع از آویز ۲۴ سانتیمتر، موزه ایران باستان

گیاهی کاربرد خط و به ندرت انسانی و حیوانی است. به طور کلی می‌توان گفت هنرمندان فلزکار ایرانی، هنر باستانی خود را، با ابداعاتی تازه، طبق موازین اسلامی، به شکل جدیدی ارائه دادند.

مصنوعات فلزی این دوران از نظر جنسیّت و نقش دچار دگرگونی شده‌اند، به‌گونه‌ای که هنرمندان فلزکار آن دوره، به علت محدودیت استفاده از طلا و نقره، به استفاده بیشتر از مفرغ روی آورده‌اند، همچنین نقش تزیینی این دوره بیشتر از نوع نقوش

شکل ۱-۴۷— پیه‌سوز مفرغی، مشبک حکاکی شده، سده ششم و هفتم هـ. ق
رضا عباسی

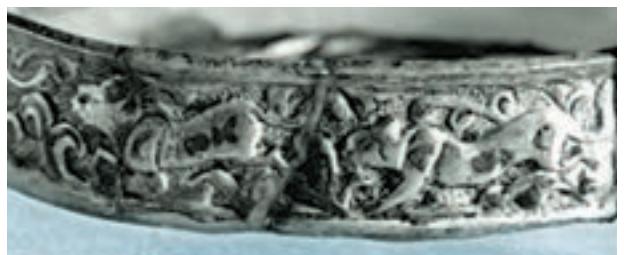

شکل ۱-۴۶— ابريق مفرغین با کتیبه به خط کوفی، حکاکی شده سده ششم و هفتم هـ. ق رضا عباسی

سلجوقيان (٤١٦-٥٧٣ هـ.ق)

فلزکاری در دوره سلجوقی، همانند دیگر هنرها، شکوه و عظمت خاصی دارد. با مشاهده آثار آن، ذوق هنر دوره ساسانی در یادها زنده می‌شود. اوج این هنر، در ناحیه خراسان و هرات شکل گرفته است.

گلابپاشها، بخورانها، سینيهای طلا و نقره، ظروف درب دار، جامها و تنگها، پایه چراغهای مفرغی و ... آثاری زیبا و بدیع از این دوره هستند که در موزه‌های داخل و خارج از ایران نگهداری می‌شوند.

(ب)

شكل ۱-۴۸ — منقل نقره، قرن ششم هـ.ق، خراسان

شكل ۱-۴۹ — عودسوز برنزی مشبک، خراسان، قرن ششم هـ.ق، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

۲— ساخت اشیا به طریقه ریخته‌گری: در این روش فلز را ذوب کرده، پس از ریختن در قالب، آن را به شکل مورد نظر درمی‌آورده‌اند. سپس طرح آن را حکاکی یا قلمزنی می‌کرده‌اند (شکل ۱-۴۹).

نقوش تزیینی آثار فلزی دوره سلجوقی، شامل نقوش هندسی، اسلامی و گیاهی و خطوط نسخ و کوفی بوده و به دو روش عمده از آنها استفاده می‌شده است.

گاهی سطح فلز با طرحها و نقشهای گوناگون کاملاً پوشانده و ظرف را زیبایی، و جلوه می‌بخشیدند (شکل ۱-۴۸).

با زمینه ظرف را بدون طرح و ساده می‌گذشتند، مرکز آن را با نقش اصلی تزیین می‌کردند تا نقش اصلی بر جسته‌تر نشان داده شود.

۱— نقره کوبی: در این روش، هنرمند محل قرارگیری نقره را با قلم مخصوص به صورت شیار نقر می‌کند و سپس مفتول نقره را درون این شیارها می‌کشد.
۲— کنده کاری: در این روش هنرمند با استفاده از قلم مخصوص بخششایی از طرح را از سطح زمینه فلز برمی‌دارد.

میناکاری^۲: مینای مرصع و خانه‌بندی از حدود قرن پنجم پیش از میلاد در ایران ساخته می‌شد که احیا و اوج آن از دوره سلجوقی تا صفویه است. و روش کار آن چنین است که سطح فلزات را (به‌ویژه فلزهای قیمتی مانند طلا و نقره و گاه فلز مس) را با رنگهای مینایی که شامل اکسیدهای فلزی و مواد لعابی است نقاشی و تزیین می‌کنند. سپس رنگها پس از پخت در کوره بر سطح فلز ثابت می‌شود.

ترصیع: یکی از شیوه‌های تزیینی بسیار مهم که از دوره اسلامی شروع شده و در این دوره نیز به کار گرفته شده است. در این شیوه هنرمند حین قلمزنی، قسمتهایی از سطح فلز را با استفاده از ابزار مخصوص گود کرده، فلز دیگر را در قسمت گود شده قرار داده و روی آن را می‌کویید. پس از پرداخت شیء قلمزنی شده، در قسمتهای گود شده نگین یا جواهر به کار می‌برده است.

صفویان (۱۱۱۵—۸۸۱ هـ.ق)

در این دوره همانند دوره‌های قبلی روش‌های مختلف فلزکاری استفاده می‌شد اما آنچه هنر فلزکاری دوره صفویه را از دوران دیگر متمایز می‌سازد، احیای هنر مشبک‌سازی فولاد است که نمونه‌های زیبای دیگر آن را از دوره تیموری مشاهده می‌کنیم.

(ب)

شکل ۱-۵-الف - شمعدان برنجی مشبک غرب ایران، قرن دهم هـ.ق، نقوش اسلامی، گنجینه ملی ایران، موزه ایران باستان ب - قسمتی از بدنه شمعدان

حکاکی: این روش که در مقایسه با قلمزنی به ابزار کار محدود و ساده‌تری نیاز دارد. هنرمند با قلمی فلزی، بر سطح شیء مورد نظر نقوش را با عمق خیلی کم حک می‌کرده است.

کوفت گری: یکی از روش‌های تزئینی است که بر روی سطح فلزات شیارهایی ایجاد می‌کرده و داخل آنها را از مفتولهای طلا و نقره پر می‌کردد. در این دوران هنرمندان خراسان با استفاده از مفتولهای نقره‌ای آثار بسیار زیبایی را بوجود آورده‌اند.

برجسته کاری: نوعی تزیین معمول در دوران سلجوقی است، بدین شکل که نقوش و کلماتی را که برای تزیین شیء در نظر می‌گرفتند از فلز دیگری ساخته، سپس آن را روی ظروف و یا شیء مورد نظر وصل می‌کردند.

مشبک کاری: در این تزئین فضای بین نقوش را با ابزارهای مختلف به گونه‌ای خالی می‌کرند که یکپارچگی نقش حفظ شود.^۱ فلزکاران سلجوقی با مهارت تمام ظروفی را به شکلهای مختلف ساخته و مشبک کاری کرده‌اند (شکل ۱-۵-الف و ب).

(الف)

۱- در فصل چهارم با این روش بطور کاملتری آشنا خواهد شد.

۲- آرتور آپهام پوپ ایران‌شناس و پژوهشگر در زمینه هنر ایرانی، تحقیقات ارزش‌های انجام داده است، این هنر را مینیاتور بر روی آتش نامیده است.

یکی از شیوه‌های تزین آثار فلزی، که در این دوره به اوج می‌رسد طلاکوبی روی فولاد است. در این دوره بر سطح اشیای فولادی، به ویژه پیکره‌های حیوانات و پرندگان قسمتهایی را برای جایگزین کردن مفتولهای نازک طلا بر سطح فولاد در نظر می‌گرفته، با کارد مخصوص طلاکوبی که کوتاه و تیز است زیر کرده، سپس مفتولهای طلا را روی سطح زبر جای می‌دادند. آن‌گاه با چکش طلاکوبی، مفتول را بر سطح زبر می‌کوییدند و سپس سطح آن را صیقل و جلا داده، ناهمواریهای آن را کاملاً از بین می‌بردند.

در این دوره قلمزنی، سینی، بشقاب، گلدانهای کوچک و بزرگ که گاه بلندی آنها به ۳ متر می‌رسد در شهر اصفهان به اوج شکوفایی خود می‌رسد. از مراکز دیگر فلزسازی دوره صفویه کَرَند در غرب کرمانشاه و راین در جنوب غربی کرمان است.

آثار فلزی این دوره، شامل اشیا و ظروف تزینی و همچنین ابزار و سلاح جنگی، علم و غیره است و برای تزئین روی آنها از روش‌های کوفتگری، مشبک کاری و قلمزنی استفاده کرده‌اند. همچنین در اواخر این دوره علمهایی از جنس فولاد با تزیینات مشبک، شمعدانها و پیکره‌های کوچک و بزرگ متصل به میله اصلی علم ساخته‌اند. نقوش این آثار بیشتر شامل خوشنویسی آیات و احادیث، اسماء ائمه، اشعار فارسی، نقوش گل و برگ، ترکیبات متنوع نقش اسلامی و هندسی است (شکل ۱-۵۱).

شکل ۱-۵۲—اصفهان، شمعدان برنجی مشبک، دوره اسلامی، موزه ایران باستان

شکل ۱-۵۱—اصفهان، شمعدان برنجی مشبک، قرن یازدهم هـ.ق، موزه ایران باستان

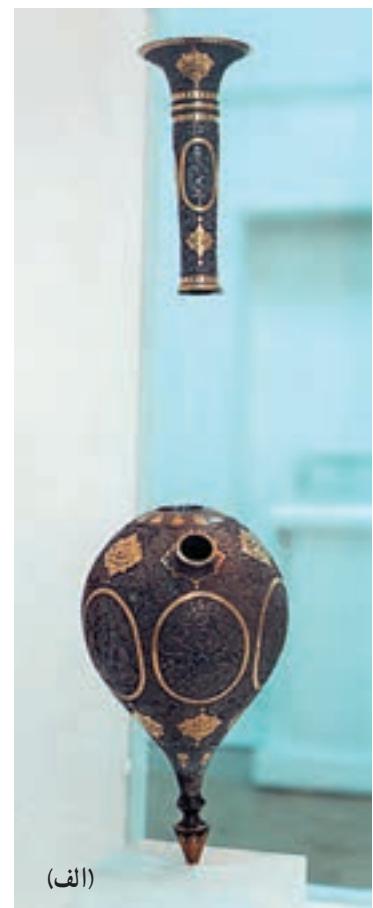

شکل ۱-۵۳— کوزه سفال بدون لعاب، پوشش مشبک نقره‌ای، قاجار، کتیبه به خط نسخ، محل اکتشاف: دامغان، گنجینه ملی

در دوره‌های بعدی نیز آثار فلزی مانند انواع زیورآلات، ابزار شخصی، ادوات جنگی و ظروف به روش‌های طلاکوبی، ترصیع، مینابی و غیره ساخته شده است.

نقوش این آثار اغلب گل و برگ‌های درهم پیچیده و حیوانات و پرندگان را در بر می‌گیرد.

شکل ۱-۵۴— کوزه قلیان فولادی، طلاکوب کتیبه با خط نستعلیق، ساخت حاجی عباس، اصفهان، گنجینه ملی، موزه ایران باستان

(ب)

ارزشیابی نظری

- ۱- تاریخچه فلزکاری در ایران به چند دوره تقسیم‌بندی می‌شود؟ نام ببرید.
- ۲- مفرغ چیست؟
- ۳- مفرغهای لرستان مربوط به کدام دوره تاریخی است؟
- ۴- درباره نقوش مفرغهای لرستان توضیح دهید.
- ۵- جام طلای حسنلو به چه روشی ساخته شده است؟ درباره نقوش و روشهای قلمزنی آن توضیح دهید.
- ۶- جام مارلیک مربوط به چه دوره تاریخی است؟ درباره نقوش آن توضیح دهید.
- ۷- درباره گنجینه زیویه توضیح دهید.
- ۸- درباره دو اثر فلزکاری دوره هخامنشی توضیح دهید.
- ۹- درباره روشهای تزیینی فلزکاری در دوره ساسانی توضیح دهید.
- ۱۰- دوره‌های برجسته فلزکاری دوران اسلامی را نام ببرید.
- ۱۱- فلزکاری دوره سلجوقی را با شرح روشهای، نقوش و آثار توضیح دهید.
- ۱۲- ویژگی فلزکاری صفوی چیست؟

آشنایی با کارگاه قلمزنی

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

- ۱- با ویژگیهای کارگاه قلمزنی آشنا شود.
- ۲- ابزار اصلی قلمزنی را نام ببرد.
- ۳- ابزار جانبی قلمزنی را نام ببرد.
- ۴- ویژگیهای مواد مصرفی را توضیح دهد.
- ۵- ایمنی و بهداشت کارگاه قلمزنی را رعایت کند.

کارگاه قلمزنی

میز کار به ابعاد $80 \times 60 \times 30$ سانتیمتر برای قرار دادن ابزار قلمزنی، کُنده به ابعاد 25×100 سانتیمتر برای قرار دادن بوم بر روی آن و صندلی گردان به ارتفاع 60 سانتیمتر را که پشت کُنده قرار می‌گیرد در این فضا می‌چینیم.

میز استاد کار، با ویژگیهای ذکر شده، در رأس این ترتیب قرار دارد.

فضایی مناسب با تعداد هنرجویان، به مساحت تقریبی حداقل 84 مترمربع برای 20 هنرجو است که دارای بخش‌های آموزش نظری و عملی قلمزنی، قیرزی و پرداخت می‌باشد.

بخش آموزش نظری و عملی قلمزنی: در این بخش که $\frac{1}{2}$ کل مساحت کارگاه (40) مترمربع است، محدوده‌ای به اندازه 2 مترمربع برای هر هنرجو در نظر می‌گیریم.

شکل ۱-۲- کارگاه قلمزنی

مسلط قلمزن می‌باشد. دمای مطلوب محیط کارگاه $20-22^{\circ}\text{C}$ است.

نور عامل مهمی در انجام صحیح و دقیق قلمزنی است، بنابراین کارگاه باید دارای ۲ منبع نور طبیعی و نور مصنوعی باشد. جهت صحیح تابش نور به هنگام کار، از بالای دست

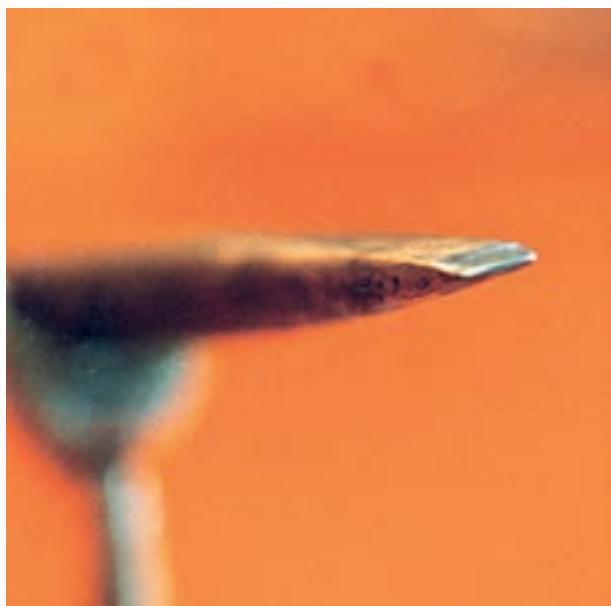
شکل ۲-۲

گوشه‌ای از اتاق ظرفشویی و شیر آب نصب می‌گردد. نصب دستگاه تهویه مناسب در این اتاق ضروری است، زیرا با ورود هوای تازه به هنگام ذوب قیر و هنگام استفاده از مواد شیمیایی برای پرداخت، از آلودگی تنفسی جلوگیری می‌شود.

بخش قیرریزی، شستشو و پرداخت: اتاقی است که ذوب قیر و عمل قیرریزی با استفاده از وسایلی مانند اجاق گاز، کپسول گاز، ظرف قیر و وسایل جانبی دیگر در آن صورت می‌گیرد. علاوه بر آن، برای شستشو و پرداخت اشیای قلمزنی شده، در

ابزار اصلی قلمزنی

۱- نیم‌بر: مقطع آن بدون آج و مانند پیچ‌گوشتی است، که خطوط طرح با آن بر سطح فلز حک می‌شود (شکل ۲-۴).

شکل ۲-۴ - قلم نیم‌بر

ابزار اصلی قلمزنی، چکش و انواع قلم است.

چکش قلمزنی: از ۳ قسمتِ سر فولادی مخروطی شکل، میله رابط فلزی و دسته چوبی تشکیل شده است. که قلمزن با آن بر انتهای قلم ضربه زده، قلم را بر سطح فلز به حرکت درمی‌آورد. سطح ضربه زننده مربع یا دایره شکل است و سمت دیگر آن نسبتاً نوک تیز می‌باشد، تا در هنگام ضربه زدن مانع دید قلمزن نشود. چکش، کم وزن و سبک (حدود ۲۰۰ گرم) انتخاب می‌شود و دسته‌آن ظرف و باریک است تا موجب خستگی دست قلمزن نشود (شکل ۲-۳).

شکل ۲-۳ - چکش

قلم: میله‌ای است فولادی به طول تقریبی ۱۵ سانتیمتر با ضخامت قلم تحریر که به دست استاد قلمزن ساخته می‌شود و برای نقش نشاندن یا ایجاد بافت‌های مناسب بر روی فلز مورد استفاده قرار می‌گیرد. ضخامت و طول قلم در صورت لزوم تغییرپذیر است. نوک هر قلم دارای شکل و بافت خاصی است که برای انجام کاری بخصوص و یا ایجاد نقشی ویژه و بافت‌های مناسب به کار گرفته می‌شود.

قلمها براساس نوع روش قلمزنی به سه دسته قلمهای منبت کاری (شکل دهنده)، قلمهای ریزه کاری (ایجاد نقش و بافت)، و قلمهای مشبک کاری (برش دهنده) تقسیم می‌شود.^۱

قلمهای ریزه کاری: در قلمزنی به روش ریزه کاری برای تزیین و تکمیل طرح از قلمهای نیم‌بر، سننه، پرداز، گرسوم، گرسواد، یک تو، ناخنی و بادامی استفاده و بعضی از اینها در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شوند.

شکل ۲-۵ - اثر قلم نیم‌بر

۱- قلمها را از جهت دیگر به دو نوع زیر تقسیم می‌کنند:

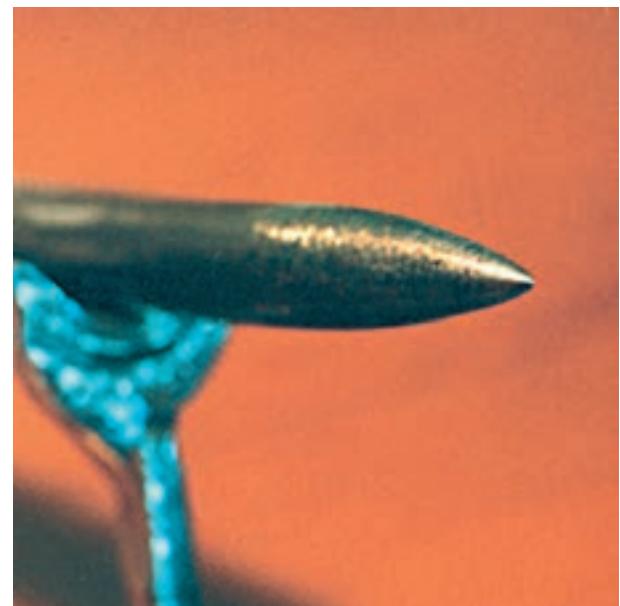
- الف - قلمهای آج دار - قلمهایی که سطح مقطع نوک آنها دارای بافت است.
- ب - قلمهای بدون آج - قلمهایی که سطح مقطع نوک آنها صاف و بدون بافت است.

می رود (شکل ۲-۶ و ۲-۷).

۲—سُنْبَه: مقطع آن مخروطی شکل، مانند نوک مداد است که برای سنبه کاری^۱ طرح و همچنین تزیین نقوش به کار

شکل ۲-۷—اثر قلم سنبه

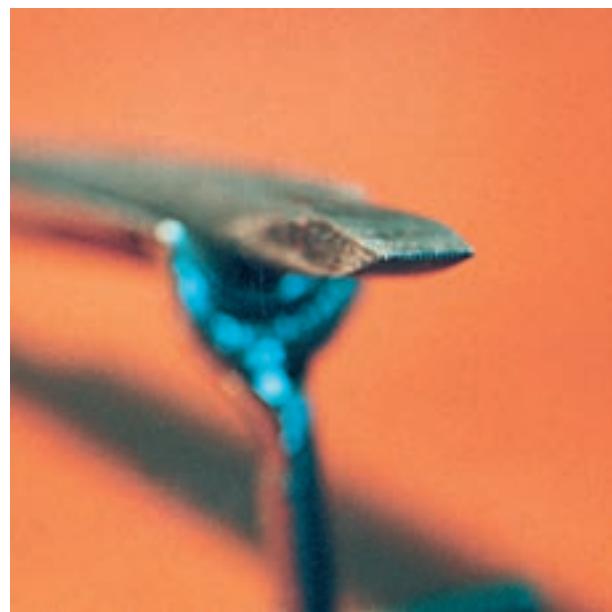
شکل ۲-۶—قلم سنبه

پرگاری طرح و خطوط حاصل از قلم سنبه مورد استفاده قرار می گیرد (شکل ۲-۸ و ۲-۹).

۳—پرداز: مقطع آن مانند قلم نیم بُر است، با این تفاوت که سطح آن از دو طرف به صورت مایل، آج دار می باشد. در تزیینات گلهای، حیوانات، درختان و همچنین برای مشخص کردن خطوط

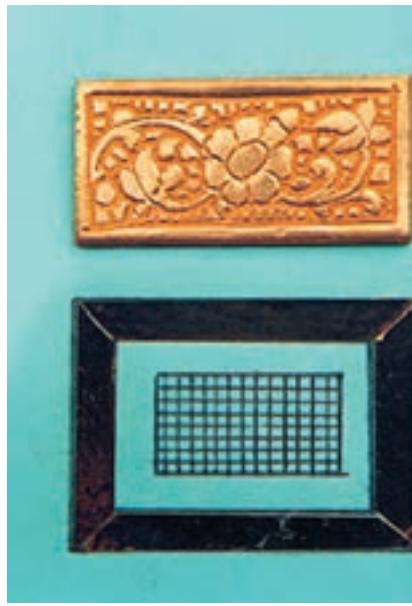
شکل ۲-۹—اثر قلم پرداز

شکل ۲-۸—قلم پرداز

۱—سنْبَه کاری، یکی از روش‌های انتقال طرح است.

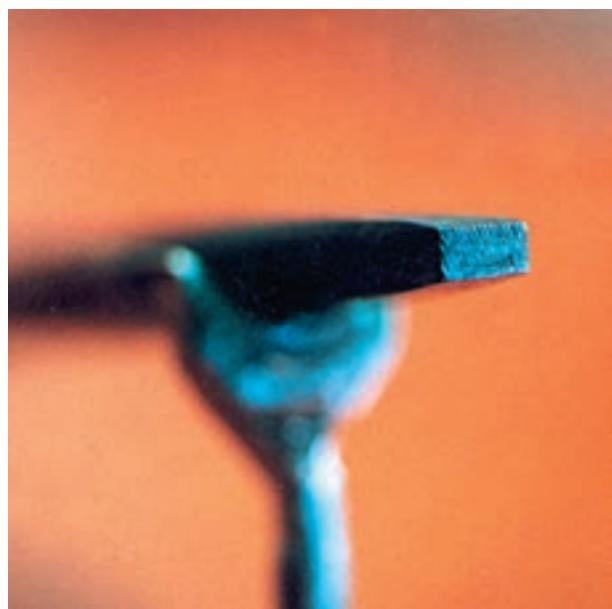
مناظر، بدن انسان و به طور کلی، روسازی^۱ به کار می‌رود و معمولاً در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شود (شکل ۲-۱۱ و ۲-۱۲).

شکل ۲-۱۱- اثر قلم گرسواد

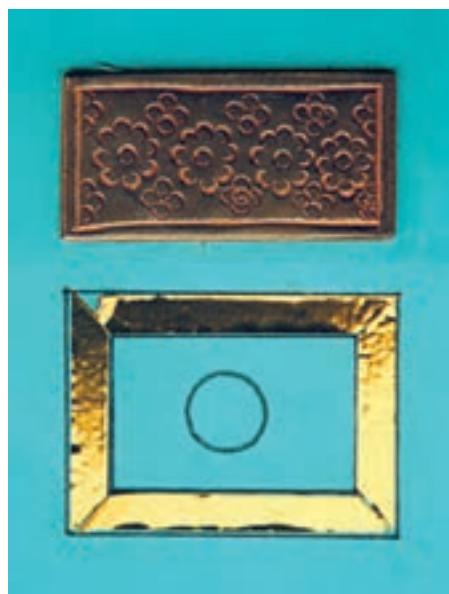
زمینه و همچنین ساخت گل و برخی نقوش از قلم یک تو استفاده می‌شود (شکل ۲-۱۲ و ۲-۱۳).

۴- گرسواد (گل سواد یا گل سوا): مقطع آن مستطیل شکل و تخت است که به صورت مایل از دو طرف دارای آج می‌باشد و برای مات کردن، فرو بردن زمینه و همچنین تزیین گلها،

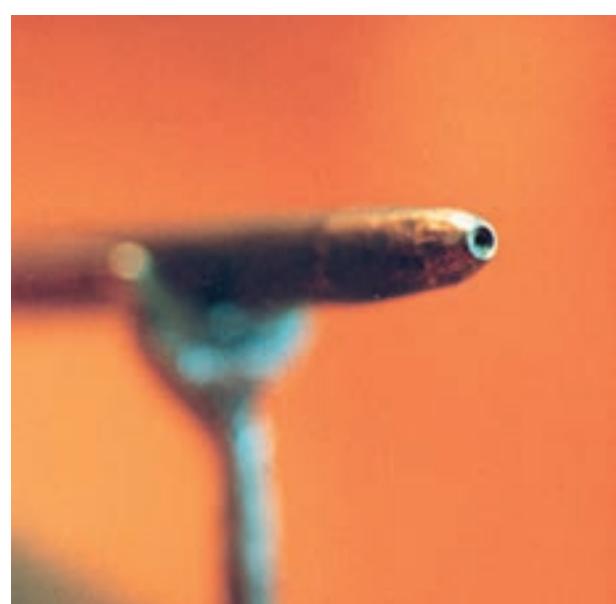

شکل ۲-۱۲- قلم گرسواد

۵- یک تو (یه تو): نوک آن محروم طی شکل با مقطعی گرد و کوچک می‌باشد که حفره‌ای در مرکز آن تعابیه شده است و معمولاً در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شود. در تزیین حاشیه،

شکل ۲-۱۳- اثر قلم یک تو

شکل ۲-۱۴- قلم یک تو

۱- روسازی، ساخت و ساز طرح، مانند گلها، برگها، درختان، جانوران و لباس آدم و ... را گویند.

نقش موی انسان، یال اسب، امواج آب و تزین حاشیه استفاده می شود (شکل ۱۴-۲ و ۱۵-۲).

شکل ۱۵-۲—اثر قلم ناخنی

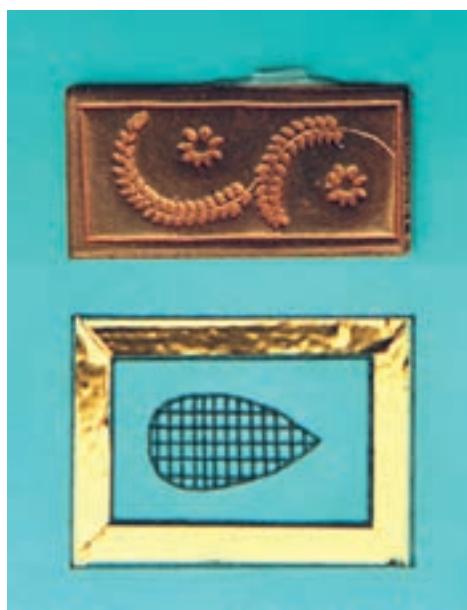
۶—ناخنی (زُلفی): مقطع آن به شکل نیمدايرهای باریک شبیه به ناخن انگشتان دست و بدون آج است. از این قلم برای

شکل ۱۴-۲—قلم ناخنی

گلهای چند برش به کار می رود (شکل ۱۶-۲ و ۱۷-۲).

۷—بادامی: مقطع آن به شکل بادام و دارای دو ردیف آج متقارع است و برای تزین حاشیه، زمینه، گل و برگ و ساخت

شکل ۱۷-۲—اثر قلم بادامی

شکل ۱۶-۲—قلم بادامی

اصطلاحاً به آن «قلم گرسوم دورج و یا دورگ» گفته می‌شود. از این قلم در زمینه‌سازی و برای ایجاد بافت‌های مناسب و تزیینات طرح استفاده می‌شود.

شکل ۲-۱۹—قلم گرسوم یک رج

روی فلز فرو بُرد که بر دو نوع تنند و کند تقسیم می‌شود.
۲—قلم کف تخت: مقطع آن کاملاً تخت به شکل مربع یا مستطیل و بدون آج است و برای فرو بردن زمینه طرح که دارای سطوحی با خطوطی کناری مستقیم می‌باشد، و برجسته نمودن نقش مورد استفاده قرار می‌گیرد و معمولاً در اندازه‌های متفاوت ساخته می‌شود (شکل ۲-۲۰ و ۲-۲۱).

شکل ۲-۲۱—قلم کف تخت

۸—گُرسُوم (گل سوم): مقطع آن مستطیل شکل با چهار تا پنج حفره ریز دایره‌ایست که به صورت ردیف، کنار هم قرار گرفته‌اند. در بعضی از آنها برای راحتی کار دو ردیف از این حفره‌ها به صورت دو خط موازی در کنار هم قرار می‌گیرند که

شکل ۲-۱۸—قلم گرسوم دورج

قلمهای منبَّت کاری و جُندَه کاری: برای برجسته کردن نقوش یا فروبردن زمینه نقش از این قلمها استفاده می‌شود. به همین دلیل سطح مقطع آنها صاف و صیقلی و بدون آج است. قلمهای منبَّت کاری، انواعی چون قلم نیم‌ور، قلم کف تخت، قلم خوشة (خُشه) و قلم بادامی ساده دارند.

۱—نیم‌ور: مقطع آن بیضی شکل و لبه‌های آن منحنی است. با این قلم می‌توان خطوط اصلی نقش را به اندازه دلخواه

شکل ۲-۲۰—قلم نیم‌ور

۴—بادامی ساده: مقطع آن مانند قلم بادامی است اماً بزرگتر و بدون آج می‌باشد، که برای اثرباری بهتر، مقطع آن را لبه دار می‌سازند. در ایجاد نقش گلهای چند پر از آن استفاده می‌شود (شکل ۲-۲۴).

شکل ۲-۲۴—قلم بادامی ساده

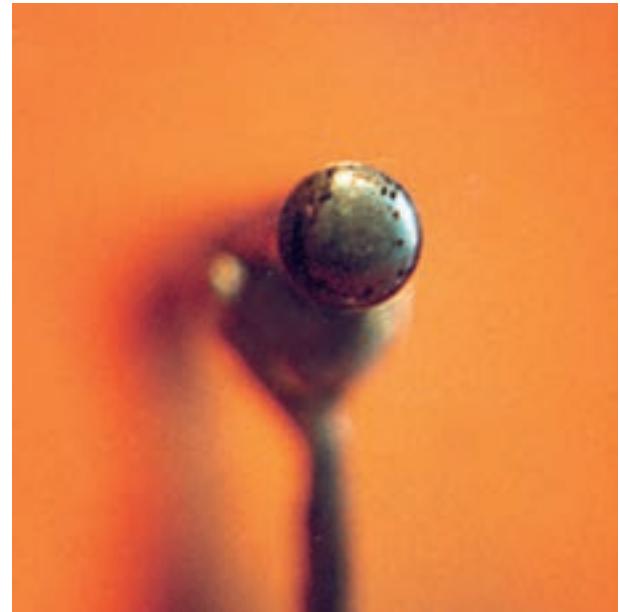
قلم مشبک کاری: در روش مشبک کاری، از قلم تیزبر که نوک آن به صورت خطی با عرض کم و لبه بُرنده است استفاده می‌شود. با ضربه زدن به روی تیزبر، فلز، برش خورده، قسمتهایی از زمینه یا نقش از قطعه کار جدا می‌شود.

گفتنی است اندازه قلمهای ذکر شده، شماره استانداردی ندارد و استاد کار قلمزن می‌تواند با توجه به اندازه و نوع طرح گاهی اندازه‌های مختلفی از هر کدام را سازد (شکل ۲-۲۵).

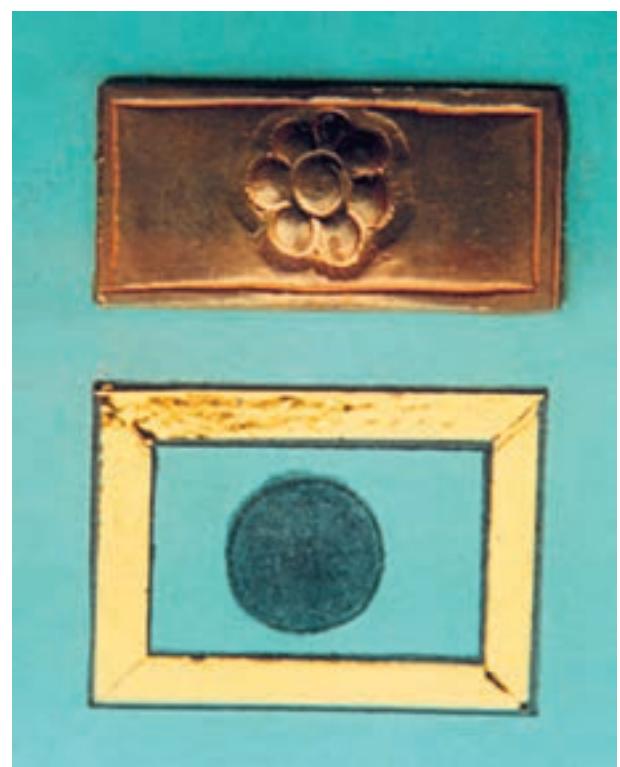

شکل ۲-۲۵—قلم تیزبر

۳—خوشه (خُشہ): مقطع آن دایره‌ای شکل و بدون لبه و سطح آن صاف و صیقلی است برای ایجاد شکل و نقوش خیلی برجسته که دارای خطوط کناری منحنی می‌باشند به کار می‌رود و در اندازه‌های متفاوت ساخته می‌شود (شکل ۲-۲۲ و ۲-۲۳).

شکل ۲-۲۲—قلم خوشه

شکل ۲-۲۳—اثر قلم خوشه

مطالعه آزاد

حال پس از آشنایی با قلمها و اثرات آنها با دقت و توجه در تصویر زیر، قلمهای به کار رفته در این اثر قلمزنی شده را در هر بخش از نقشه مشخص کنید.

شکل ۲۶- سینی سیمین، با نقش شاهپور دوم در حال شکار، ساسانی، نگارخانه هنری فریبر واشنگتن.

بر روی آن می گذاریم (شکل ۲-۲۷). مشابه فلزی آن وجود دارد که می توان متناسب با قد خود آن را تنظیم کرد (شکل ۲-۲۸).

شکل ۲-۲۸—پایه فلزی

ابزارهای اصلی دیگر شامل کُنده و تسمه است :
کُنده: بخشی از تنہ درخت است که زمینه را برای قلمزنی

شکل ۲-۲۷—کنده چوبی

روی کنده هنگام قلمزنی مورد استفاده قرار می گیرد (شکل ۲-۲۹).

تسمه: مانند کمربند است و جنس آن می تواند از چرم، پلاستیک و یا پارچه باشد و برای ثابت نگه داشتن قطعه کار به

شکل ۲-۲۹—تسمه

ابزارهای جانبی قلمزنی

این ابزارها، شامل، ابزارِ ذوب قیر، ابزارِ قیرریزی، ابزار آماده‌سازی بوم، ابزار پیاده کردن طرح، ابزار قیربرداری و ابزار پرداخت می‌باشد.

۱- ابزارهای ذوب قیر

این ابزارها عبارت‌اند از:

اجاق گاز: برای ذوب و آماده‌سازی قیر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

شکل ۲-۳۰- اجاق و ظرف ذوب قیر

شکل ۲-۳۱- قیچی اهرمی

کپسول گاز: با شیلنگ گاز به اجاق گاز متصل می‌شود.

ظرف ذوب قیر: ظرفی فلزی است که برای ذوب قیر به کار می‌رود. اصطلاحاً به آن «توه» گفته می‌شود. برای این منظور می‌توان از ظروف مناسبی از جنس روی، آهن یا مس استفاده کرد.

زیرتوه: صفحه‌ای فلزی است که زیر توه و برای ایمنی استفاده می‌شود.

ترازو: برای وزن کردن قیر و گچ به کار می‌رود.

۲- ابزار قیرریزی

هسوم: قطعه چوبی است که برای مخلوط کردن و برداشتن قیر به کار می‌رود. برای ریختن قیر بر سطح کار می‌توان از ملاعقه با دسته چوبی استفاده کرد.

ظرف آب: برای آزمایش قیر آماده شده و سرد کردن بوم قیرگذاری شده به کار می‌رود.

۳- ابزارهای آماده‌سازی بوم

قیچی: برای برش ورقه‌های فلزی در دو نوع اهرمی و دستی به کار می‌رود (شکل ۲-۳۱ و ۲-۳۲).

شکل ۲-۳۲- قیچی دستی

شکل ۲-۳۳—سوهان

سوهان: برای صاف کردن لبه های فلز برش خورده و ساخت انواع قلم به کار می رود (شکل ۲-۳۳).

گونیای فلزی ۹۰°: برای قائمه کردن قطعه های فلزی برش خورده به کار می رود.

سنباذه: برای سنباده زدن سطح فلز و همچنین تیز کردن مقطع قلمها به کار می رود.^۱ شامل انواع سنگ نفت ثابت و متحرک و سنباده ثابت و متحرک است.

۴—ابزارهای پیاده کردن طرح

کاغذ کپی: برای انتقال طرح بر سطح فلز، در روش استفاده از کپی، به کار می رود.

کيسه گرده: کيسه ای است پارچه ای حاوی گرده زغال که هنگام انتقال طرح به روش گرده کردن^۲ از آن استفاده می شود (شکل ۲-۳۴).

شکل ۲-۳۴—کيسه گرده

پرگار فلزی: برای ترسیم دایره، قوس زدن، تقسیم کار و جدول بندی بر سطح فلز به کار می رود که با فشار دست باز و بسته می شود (شکل ۲-۳۵).

قلم سنبده: از این قلم برای ایجاد سوراخهای ریز و ممتد بر روی، طرحی که روی کاغذ پوستی منتقل شده است استفاده می شود. گاهی به جای این قلم، سوزن به کار گرفته می شود (شکل ۲-۳۶).

۵—ابزارهای قیربرداری

چکش فلزی: برای جدا کردن قیر از زمینه تحت به کار می رود (شکل ۲-۳۶).

شکل ۲-۳۵—پرگار فلزی

شکل ۲-۳۶—چکش فلزی

۱—معمولًاً استاد کار، قلمها را پس از کُند شدن اصلاح می کند.

۲—که به آن اصطلاحاً گرته گذاری نیز می گویند.

انبر: برای نگهداری و جابه‌جایی شیء فلزی به هنگام حرارت دادن مورد استفاده قرار می‌گیرد (شکل ۲-۳۷).

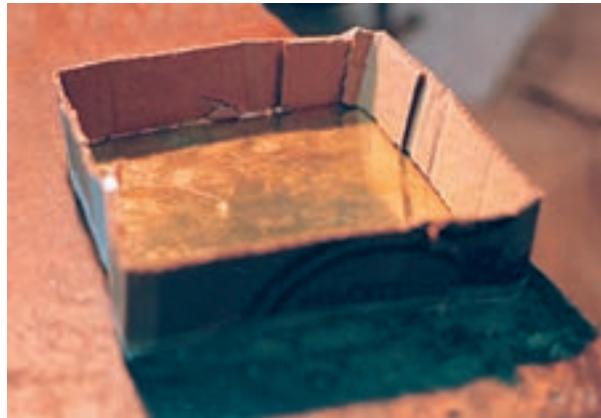

شکل ۲-۳۷- انبر

مواد مصرفی

در قلمزنی از مواد مختلفی استفاده می‌شود که شامل انواع فلزات، قیر، چسب، مقوا، دوده، روغن، نفت، اسید، خاکستر و گچ است.

فلزات مورد استفاده در قلمزنی شامل طلا، نقره، مس، برنج و ورشو می‌باشد. این فلزات به سبب دارا بودن ویژگیهای مؤثر و مطلوب در هنر قلمزنی، انتخاب شده‌اند. مقوا: برای دیواره‌سازی دورادرور فلز قبل از قیریزی به کار می‌رود (شکل ۲-۴۰).

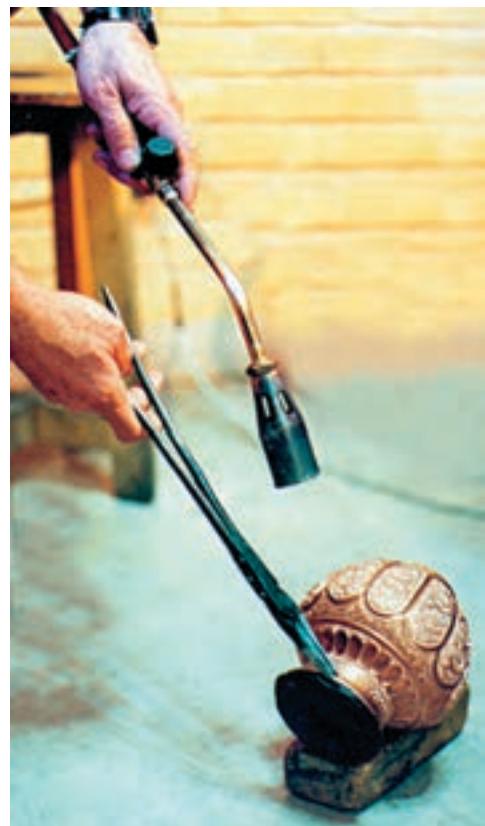
شکل ۲-۴۰- فلز آماده شده بوسیله مقوا برای قیریزی

چسب کاغذی: برای چسباندن مقوا به فلز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

چسب مایع: برای چسباندن طرح به زمینه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کاغذ کپی: برای انتقال طرح به روی زمینه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

روغن: برای چرب کردن و ثابت نگهداشتن گرده بر سطح

شکل ۲-۳۸- شعله‌افکن

۶- ابزارهای پرداخت

فرچه سیمی: برای پرداخت اشیای قلمزنی شده به کار می‌رود. دسته آن چوبی است و سر آن با مفتولهای ظرفی فلزی پوشیده شده است (شکل ۲-۳۹).

اسید: اسید سولفوریک ۹۰٪ را به نسبت ۱ به ۲۰ با آب رقیق کرده و برای پرداخت شیء قلمزنی شده به کار می‌رود.	فلز هنگام انتقال آن به روش گره‌گذاری و همچنین در دوده زدن اشیای قلمزنی شده به کار می‌رود.
دوده: در روش سیاه‌کاری، برای تیره کردن زمینه طرح قلمزنی شده (از جنس مس فرمز، سفید و نقره) به کار می‌رود.	نفت: برای پاک کردن تکه‌های ریز قیر از سطح شیء مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مطالعهٔ آزاد

خواص فلزات مورد استفاده در قلمزنی

طلاء: طلا عنصری با علامت اختصاری Au ، و به رنگ زرد و براق است. به علت دارا بودن خاصیت انعطاف‌پذیری و قابلیت شکل‌پذیری، نرم بودن و زیبایی آن، از ابتدایی‌ترین ایام تاکنون به عنوان مناسب‌ترین فلز برای انجام کارهای ظریف هنری به کار برده شده است. خاصیت چکش‌خواری، تورّق و مفتول شدن طلا، از تمامی فلزات دیگر بیشتر است. یک گرم طلا با خاصیت چکش‌خواری مساحتی برابر با $56/5$ متر مربع را اشغال می‌کند و می‌تواند به اندازه $84/000008$ سانتی‌متر نازک شود و به صورت ورقه درآید.

طلابه علت وزن مخصوص بالا، تنه‌نشین می‌شود و رسوب می‌کند و به آسانی باشست و شو، از مواد خارجی جدا شده، از طريق ذوب به صورت شمش در می‌آید. طلا به خاطر ظاهر زیبا و چشم‌گیرش، از آغاز وسیله‌ای برای تزیین بوده و این کاربرد را تا به امروز نیز حفظ کرده است.

نقره: علامت اختصاری آن Ag و رنگ آن خاکستری براق است. این فلز در حالت خالص نرم است و به راحتی تغییر شکل می‌دهد اما به تنها‌ی برای ساخت وسایل مختلف مناسب نیست و معمولاً آن را به صورت آلیاز (همراه با مس و روی) به کار می‌برند. نقره مورد استفاده هنرمندان قلمزن، نقره‌ای با عیار ۸۴ است. برای تهیه ورق نقره ابتدا آن را ذوب کرده، به صورت شمش در می‌آورند سپس با نور دشمشهارا به ورق نقره تبدیل می‌نمایند.

مس: فرمول شیمیایی مس، Cu و رنگ آن قرمز است که در درجه حرارت $133^{\circ}C$ درجه سانتی‌گراد ذوب می‌شود. تغییر درجه حرارت و رطوبت در آن تأثیر می‌کند و اگر در مجاورت رطوبت قرار گیرد یک لایه نازک سبزرنگ از کربنات مس بر روی آن ظاهر می‌گردد که اصطلاحاً این حالت را «زنگزدگی» می‌گویند.

بشر اولیه با این خاصیت مس آشنایی داشته است، زیرا ظروفی را که از آنها برای پخت غذا استفاده می‌کرده و یا برای نگهداری مواد غذایی به کار می‌برده، با پوششی از قلع پوشانیده است، تا بدین ترتیب از سمی شدن مواد غذایی جلوگیری کنند. مس هادی جریان الکتریسیته و حرارت است و خاصیت تورّق، مفتول شدن و چکش‌خواری دارد و در قلمزنی بسیار از آن استفاده می‌شود. مس، به خاطر نقش کاربرد آن، در پیشرفت و ترقی فرهنگ و تمدن انسان مرتبه‌ای بس رفعی به خود اختصاص داد.

برنج: برنج، آلیازی است از مس و روی که رنگ آن زرد است. ذوب کردن و ریختن آن ساده، شکل دادن، نورد و خاصیت چکش‌خواری آن خوب است. امکان ساخت بسیاری از اشیای فلزی به وسیله آن وجود دارد به این علت که نسبت وزنی روی به مس در برنجهای معمولی ۱ به ۲ می‌باشد و در قلمزنی از آن استفاده می‌شود.

ورشو: ورشوبه رنگ نقره و آلیازی از سه فلز نیکل، مس و روی است. این آلیاز به آسانی ذوب و قالب‌گیری می‌شود و همچنین شکل‌پذیر و چکش‌خوار است و از آن در ساخت قاشق، چنگال، مقاومتهاهای الکتریکی، سماور و ... استفاده می‌شود. نام آن از شهر ورشو، پایتخت لهستان به ایران رسیده است. در این شهر ظروفی همچون سینیها، قندان و زیراستکانی، پایه‌های چراغ، ظروف نیکلی ساخته می‌شود. نام دیگر آن «نقره آلمانی» است. بهترین ورشوی ایران، ورشوی بروجرد است. پدر صنعت ورشوسازی ایران مرحوم حاج علی میناگر می‌باشد.

نتیجه اکسیداسیون حالت جامد پیدا کرده است. قیر مورد استفاده در قلمزنی، ترکیبی است از قیر سفت و گچ ساختمانی که دارای خواص زیر می‌باشد:

قیر: جسم جامد، غیر متبلور و سیاه رنگی است که سطح شکستگی آن مانند شیشه ناصاف است و در جاهای نفتی قدیمی یافت می‌شود. ترکیب قیر از هیدروکربنها نفت است که در

- ۱- نصب کپسول آتش خاموش کن در ورودی کارگاه.
 - ۲- نصب فیوز مجزا برای سیستم برق کارگاه در ورودی کارگاه.
 - ۳- نصب جعبه کمکهای اولیه، برای درمان سوختگیها و جراحات احتمالی.
 - ۴- استفاده صحیح و بجا از ابزار و وسائل کارگاه.
 - ۵- استفاده از دستکش‌های نسوز و کفش ایمنی هنگام قیرریزی.
 - ۶- قرار دادن ابزار در جای خود پس از استفاده.
 - ۷- استفاده از لباس نسوز مخصوص، هنگام ذوب قیر و قیرریزی.
 - ۸- استفاده از ماسک هنگام قیرریزی و بکارگیری اسید ضروری است.
- ب** - اصول بهداشت: رعایت اصول بهداشت کارگاه، زمینه‌سازِ سلامت جسمی و روانی افراد می‌گردد. برای این منظور باید نکات زیر را رعایت نمود :
- ۱- هنگام کار، از لباس مناسب و تمیز استفاده کرد.
 - ۲- محیط کارگاه را همواره تمیز نگه داشت.
 - ۳- پس از اتمام مراحل قیرریزی اجاق گاز و اطراف آن را تمیز کرد.
 - ۴- هنگام ذوب قیر و اسیدکاری حتماً دستگاه تهویه را روشن کرد.

شكل ۲-۴۲

- ۱- قابلیت ذوب و برگشت‌پذیری به حالت اولیه: نقطه ذوب قیر پایین است و با حرارت کم به حالت مایع درمی‌آید.
- ۲- شکل‌پذیری و مقاومت: هنگام قلمزنی، قیر همان شکلی را به خود می‌گیرد که فلز قلمزنی شده به خود گرفته است، و بدین گونه از صدمه دیدن شیء فلزی جلوگیری می‌شود. البته در عین شکل‌پذیری، قیر به هنگام قلمزنی در برابر ضرباتِ چکش مقاوم است و شدت ضربات چکش بر روی شیء را تنظیم می‌کند، بدین شکل که بخشی از ضربات چکش را در خود نگه داشته، بخشی دیگر را به فلز منتقل می‌کند.
- ۳- انسجام بین مولکولی: انسجام قیر قلمزنی زیاد است و به همین دلیل براحتی بدون آنکه خرد شود به شکل تکه‌های بزرگ، از شیء قلمزنی شده جدا می‌شود.
- ۴- جابجایی قیر قلمزنی براحتی امکان‌پذیر است: به عنوان مثال، می‌توان آن را به صورت قالبی آماده به شکلهای تخت مربع، مستطیل یا دایره درآورد و براحتی بدون آن که قیر بشکند و یا تغییر شکل دهد آن را جابه‌جا کرد و در صورت نیاز می‌توان قالب را با حرارت شعله‌افکن به قطعه فلز چسباند.

اصول ایمنی و بهداشت

- الف** - اصول ایمنی: برای حصول ایمنی در کارگاه قلمزنی باید موارد زیر کاملاً رعایت شود :

شكل ۲-۴۱

- ب - دارای کفش با رویه پوشیده و دستکش نسوز باشد.

۱- لباس ایمنی کار لزوماً باید ویژگیهای زیر را دارا باشد :

الف - قابل اشتعال باشد.

ارزشیابی نظری

- ۱- بخش‌های مختلف کارگاه قلمزنی را نام ببرید.
- ۲- چکش قلمزنی دارای چه ویژگیهایی است؟
- ۳- تقسیم‌بندی انواع قلمها را نام ببرید.
- ۴- قلمهای ریزه‌کاری را نام ببرید.
- ۵- ابزار جانبی قلمزنی به چند دسته تقسیم می‌شود؟ نام ببرید.
- ۶- قیر قلمزنی را تعریف کنید.
- ۷- فلزات قابل استفاده در قلمزنی را نام ببرید. ویژگیهای آنها را توضیح دهید.

ارزشیابی عملی

در پایان این بخش، هنرجویان با نظارت مری از یک کارگاه قلمزنی بازدید و طی آن گزارشی با ویژگیهای زیر تهیه می‌کنند.

- ۱- تحقیق و بررسی درباره شیوه کار استاد قلمزن.
- ۲- آشنایی با نحوه ساخت قلم به دست استاد.
- ۳- تحقیق و بررسی درباره نام و عملکرد قلمهای موجود در کارگاه.

انتخاب و پیاده کردن طرح

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

- ۱- آمادهسازی قیر را توضیح دهد.
- ۲- توانایی آمادهسازی قیر را داشته باشد.
- ۳- روشهای قیرریزی را توضیح دهد.
- ۴- طرح مناسب برای بوم مورد نظر را انتخاب کند.
- ۵- طرح را روی زمینه مورد نظر پیاده کند.

متفاوت است و به دو شیوهٔ زیر صورت می‌گیرد.

- ۱- قیرریزی ورقه‌های فلزی تخت
 - ۲- قیرریزی ظروف گلدانی شکل
- ۱- قیرریزی ورقه‌های فلزی تخت: مربعی را به ابعاد 25×25 روی ورقهٔ مسی با گونیای فلزی و خودکار رسم کنید. اگر ورقهٔ مسی بزرگ است ابتدا با استفاده از قیچی اهرمی دورادور شکل را برش زده سپس با قیچی دستی مربع را در اندازهٔ دقیق 25×25 ببرید و لبه‌های آن را سوهان بزنید و ۴ گوشهٔ تیز فلز برش خورده را به ارتفاع ۱cm به سمت بالا خم کنید تا هنگام قیرریزی این گوشه‌ها در قیر فرو رفته، و ورقه به‌آسانی از قیر جدا نشود. سپس دیواره‌ای مقوایی به ارتفاع ۳ تا ۵ سانتیمتر را با چسب کاغذی به دورادور محیط فلز، بچسبانید و قیر آماده را با هسوم بر سطح فلز ببریزید. دقت داشته باشید که گوشه‌ها و دورادور ورقهٔ فلزی به طور کامل با قیر پوشیده شود. طی چند بار قیرریزی با هسوم، سطح قیر را تا لبهٔ دیوارهٔ مقوایی بالا بیاورید. آن‌گاه، آن را داخل آب سرد بگذارید. پس از سرد شدن مقوایی را از قیر جدا کنید (شکل ۳-۱).
- ۲- قیرریزی ظروف گلدانی شکل: قیر آماده را به وسیلهٔ حصوم داخل ظرف ببریزید تا کاملاً برسود. سپس آن را داخل آب سرد قرار دهید.^۱.

آمادهسازی قیر

برای آمادهسازی قیر قلمزنی مراحل زیر را انجام دهید:

- ۱- تهویه را روشن کنید.
- ۲- قیر سفت را وزن کنید.
- ۳- قیر وزن شده را داخل ظرف ببریزید.
- ۴- اجاق گاز را روشن کنید.
- ۵- ظرف قیر را روی آن بگذارید.
- ۶- شعله گاز را کم کنید.
- ۷- طی چند مرحله، معادل $\frac{1}{3}$ وزن قیر، گچ ساختمانی به قیر ذوب شده اضافه کنید.
- ۸- با استفاده از هسوم، قیر و گچ را هم بزنید.

آزمایش آمادگی قیر: مقداری قیر را با هسوم از داخل ظرف ذوب قیر بردارید و داخل ظرف آب ببریزید و پس از سرد شدن، تکه قیر را روی زمین بگذارید و با چکش بر آن ضربه بزنید، اگر قیر براحتی شکست کاملاً آماده می‌باشد، ولی اگر به تکه‌های ریز خرد شد، گچ آن زیاد است و باید مقداری قیر به آن اضافه کرد و در صورتی که قیر شکسته نشد و کش آمد، گچ آن کم است و باید مقداری گچ به آن افزود.

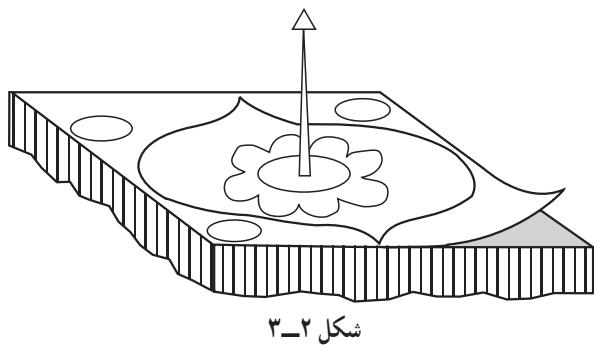
روشهای قیرریزی: روش قیرریزی براساس شکل قطعه،

^۱- لازم به ذکر است در این کتاب تأکید بر آموزش قیرریزی و قلمزنی بر ورقه‌های فلزی تخت و سینهای شده است.

منطبق شود.^۱

برای انطباق طرحهای متقارن مرکز کاغذ و مرکز بوم، سوزن و یا قلم سنبه را بر مرکز کاغذ و فلز فرو کرده، ثابت نگه می‌داریم. سپس طرح کاغذی را با چسب مایع، بر سطح بوم می‌چسبانیم (شکل ۳-۲).

مرکز کاغذ و بوم

شکل ۳-۲

شکل ۱-۳— مرحلهٔ قیرریزی

انتخاب طرح

طراحی، پایه و اساس خلق یک اثر موفق هنری است. برای این که قطعه‌ای فلز نیز به اثری با ارزش و زیبا تبدیل شود باید طرحی مناسب، به روی آن قلمزنی کرد. یک قلمزن هنرمند، با مطالعه و بررسی پیشینه نقوش مختلف، و خلاقیتهای فردی خود می‌تواند طرح مناسبی را ارائه نماید.

برای انتخاب طرح باید دو اصل مهم را مورد توجه قرار داد، ابتدا متناسب بودن آن با اندازهٔ زمینه و سپس قابل اجرا بودن طرح.

تمرین: اکنون با توجه به تجربیات خود در زمینهٔ طراحی نقوش سنتی و نگارگری و با بررسی نقوش یکی از دورانهای بر جسته فلزکاری ایران بکوشید با الهام از این نقوش طرحی مبتکرانه طراحی کنید.

شیوه‌های پیاده کردن طرح

پیاده کردن طرح بر سطح فلز به دو روش غیرمستقیم و مستقیم صورت می‌گیرد. روش غیرمستقیم شامل:

الف — چسباندن طرح: در این روش، طرح کاغذی را بر سطح زمینه قرار می‌دهیم به گونه‌ای که مرکز کاغذ و بوم بر هم

ب — استفاده از کاغذ کپی: در این روش با استفاده از کاغذ کپی، طرح را بر سطح زمینه منتقل می‌کنیم. بدین صورت که ابتدا کاغذ کپی را بر سطح زمینه قرار داده، اطراف آن را چسب نواری می‌زنیم. سپس طرح را بر روی کاغذ کپی قرار می‌دهیم، به گونه‌ای که مرکز آن بر مرکز زمینه منطبق شود و دور آن را چسب زده تا ثابت شود. آن‌گاه روی خطوط طرح را با مداد یا خودکار می‌کشیم تا طرح به طور کامل بر سطح زمینه منتقل شود (شکل ۳-۳-الف). پس از انتقال، برای این که مطمئن شویم طرح به طور کامل و دقیق روی بوم منتقل شده، گوشه‌های طرح و کاغذ کپی را از هر سمت به آرامی، به گونه‌ای که طرح جایه‌جا شود، از روی فلز برمی‌داریم. اگر طرح به طور کامل منتقل شده بود، آن‌گاه طرح و کاغذ کپی را از سطح بوم جدا می‌کنیم.

ج — گرده کردن: در این روش با استفاده از گرده زغال، طرح را بر سطح فلز منتقل می‌کنیم. بدین گونه که ابتدا طرح را بر کاغذ پوستی منتقل کرده سپس به وسیله قلم سنبه و یا سوزن بر روی خطوط طرح، سوراخهای ریز و متمد به شکلی که دوده از آن عبور کند به وجود می‌آوریم. این کاغذ را «چرمه» و این عمل را «سنبه کاری»^۲ می‌گویند. سپس سطح بوم را با روغن چرب کرده، کاغذ پوستی سنبه کاری شده را روی آن می‌گذاریم و کیسه گرده را بر سطح پوستی می‌مالیم. بدین ترتیب دوده از سوراخها

۱— مرکز بوم را می‌توان با رسم قطرهای عمود بر هم آن، بدست آورد.

۲— بهترین روش سنبه کاری، استفاده از قلم سنبه و چکش بر روی یک سطح فلزکاری است.

عبور کرده، طرح بر سطح فلز منتقل می‌شود. سرعت انتقال طرح

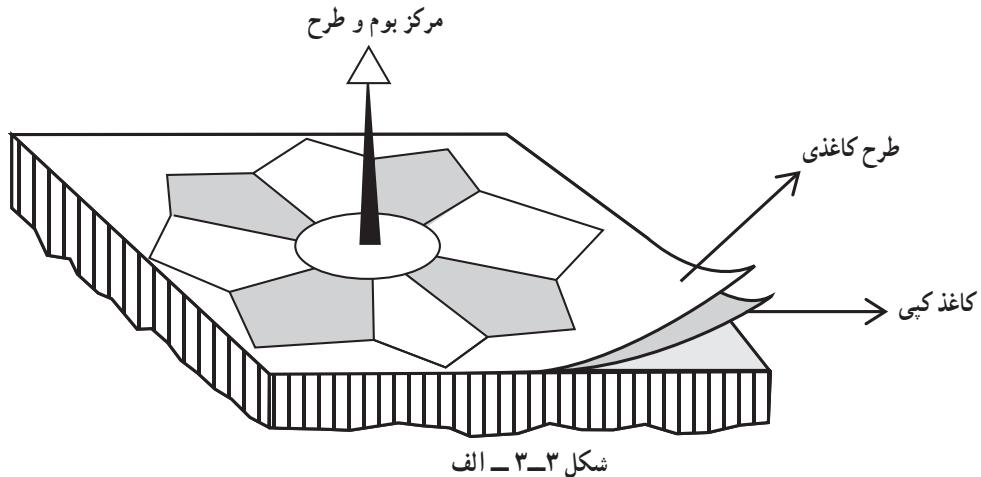
در این روش زیاد است (شکل ۳-۳-ب).

۱- ایجاد نقش و طراحی با مداد بر روی فلز

۲- ایجاد طرح به وسیله قلم نیم‌بر و یا قلم سنبه بر سطح فلز

د- مستقیم: این روش نیاز به مهارتی دارد که معمولاً

استادان هنرمند طرح خود را بر زمینه کار بطور مستقیم منتقل

شکل ۳-۳-ب - طرح سنبه‌کاری شده مرحوم استاد دهنوی

تمرین ۱

سوهان بزنید. سپس آن را قیرگذاری کنید. طرح زیر را به روش

کپی کردن بر سطح بوم منتقل کنید (شکل ۳-۴).

قطعه فلزی را به ابعاد 20×20 برش زده، اطراف آن را

شکل ۳-۴

تمرین ۲

طرح زیر را به روش گرده کردن بر سطح بوم منتقل کنید

(شکل ۳-۵).

شکل ۳-۵

ارزشیابی نظری

- ۱- ویژگیهای طرح قلمزنی را نام ببرید.
- ۲- شیوه‌های پیاده کردن طرح را نام ببرید.
- ۳- چگونگی مرکز کردن طرح بر سطح بوم را توضیح دهید.
- ۴- سنبه کاری را تعریف کنید.
- ۵- ویژگی روش گرده کردن چیست؟
- ۶- روش‌های قیریزی به چند شیوه انجام می‌شود؟ نام ببرید.
- ۷- رعایت چه مواردی زمینه‌ساز بهداشت کارگاه قلمزنی می‌شود؟

ارزشیابی عملی

با استفاده از توضیح صفحه ۵۷ یک طرح را بر روی زمینه به روش مستقیم اجرا نمائید.

مطالعه آزاد

پیاده کردن طرح روی ظروف گلدانی شکل: بهترین روش برای انتقال طرح، روش گرده کردن است، که در ظروف گلدانی شکل نیز، از این روش استفاده می‌کنیم، بدین صورت که هنگام قیریزی ظرف، قبل از این که قیر سرد شود، تکه فلز کوچکی را در دهانه ظرف به روی قیر قرار می‌دهیم. هنگام انتقال طرح، با اندازه‌گیری قطر دهانه ظرف، مرکز آن را با پرگار بر روی تکه فلز مشخص می‌کنیم. سپس بر اساس تقسیمات طرح موردنظر برای قلمزنی، سطح بدنده ظرف را با مداد علامت می‌گذاریم و با استفاده از پرگار این تقسیم‌بندیها را بر سطح فلز حک می‌کنیم. بدین صورت که یک سرپرگار را به روی مرکز دهانه ظرف، روی تکه فلز، قرار داده، دهانه‌پرگار را به اندازه بخش علامت‌گذاری شده باز می‌کنیم و بر سطح بدنده ظرف، دایره‌ای حک می‌کنیم. به این ترتیب، توارهایی بر سطح بدنده ایجاد می‌شود، که با در نظر گرفتن طرح کلی چنانچه دارای واگیره باشد، آنرا تقسیم‌بندی کرده، بعد سطح بدنده را چرب می‌نماییم و کاغذ چرم را که قبلاً طرح را روی آن سنبه کاری کرده‌ایم به روی این تقسیم‌بندیها گذاشت، گرده‌گذاری می‌کنیم. روش عملی این کار را می‌توانید در بازدید از کارگاه قلمزنی مشاهده کنید.

شکل ۳-۶

فصل چهارم

قلمزنی

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

۱- شیوه‌های قلمزنی را نام ببرد.

۲- قلم و چکش را به طور صحیح در دست بگیرد.

۳- با ضربات هماهنگ چکش، قلم را روان بر سطح زمینه حرکت دهد.

۴- طرح ارائه شده را به روی زمینه تثبیت کند.

۵- قلمهای مخصوص زمینه پر را به کار ببرد.

۶- طرح را به شیوه زمینه پر اجرا کند.

۷- زمینه را تکمیل و پرداخت کند.

۸- یک زمینه فلزی را به شیوه زمینه پر اجرا و تکمیل کند.

۵- **جُنده کاری:** روشی است که بر هر دو طرف زمینه کار می‌شود. بدین نحو که از طرف رو نقش اندازی کرده و از طرف پشت نقش را برجسته‌تر می‌کنند و در نهایت آن را از رو ساخت و ساز می‌کنند.

۶- **مشبك کاری:** روشی در قلمزنی است که طی آن فاصله بین نقوش یا قسمتهایی از آن، طبق طرح با قلم تیزبُر بریده و از زمینه برداشته می‌شود، به طوری که نور از آن عبور کند و ظرف یا لوحة، حالتی مشبك به خود گیرد.

روش صحیح در دست گرفتن قلم و چکش
نخستین مرحله کار عملی، تمرین صحیح در دست گرفتن قلم و چکش است. دقت داشته باشید که برای آمادگی بیشتر باید تمرینات را بی‌دربي و به ترتیب انجام دهید.

شیوه‌های قلمزنی
قلمزنی روش‌های گوناگونی دارد که ۶ نوع متداول آن عبارتند از:

۱- **قلمگیری:** در این روش به ایجاد خراش و شیار بوسیله قلم قلم گیری، نقش روی زمینه بوجود می‌آید.

۲- **عکسی:** در این شیوه اختلاف سطحی بین طرح و زمینه نبوده و تنها با ایجاد سایه، محدوده نقوش آشکار می‌شوند.

۳- **زمینه پر:** نوعی قلمزنی است که سطح اشیای فلزی با استفاده از نقوش و طرحهای ریز و ظریف، قلمزنی و رو سازی و ساخت و ساز می‌شود و با ایجاد بافت زمینه از طرح جدا می‌گردد.

۴- **منبت:** روشی است که قلمزن با فرو بردن زمینه به وسیله ضربات چکش به روی ابزار مربوط، طرح را به حالت نیم برجسته نمایان می‌کند و سپس آن را به روش ریزه کاری تزیین می‌نماید.

۱- در طرحهای گیاهی اگر ساقه‌ها یک خطی باشد، نمی‌توان زمینه را به طور کامل بر کرد. از این رو، با ایجاد سایه و خط در زمینه، طرح اصلی را نشان می‌دهند، که همان روش عکسی است.

تمرین ۱

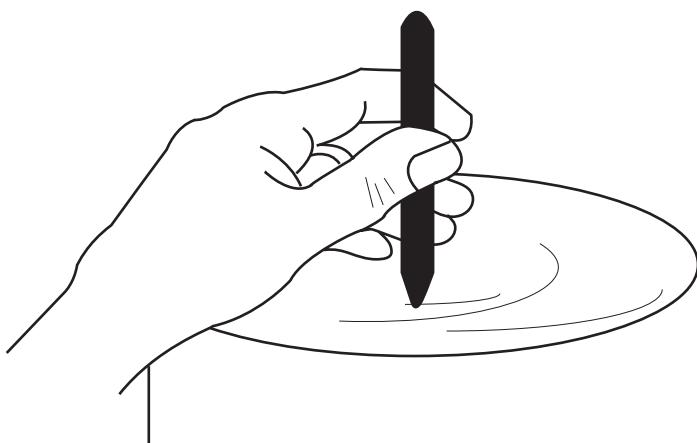
- روش صحیح در دست گرفتن چکش قلمزنی و ضربه خود قرار دهد.
- زدن به روی کُنده
- ۵- آرنج و ساعدتان را موازی با سطح افق بگیرید.
 - ۶- قسمت تخت چکش را به حالت موازی با سطح کنده درآورید.
- حال به همین شکل با چکش بر سطح کنده ضربه بزنید تا به نحوه صحیح در دست گرفتن آن، عادت کنید.
- ۱- پشت میز کار بشینید.
- ۲- کنده را مناسب با قد خود تنظیم کنید.^۱
- ۳- چکش را در دست بگیرید.
- ۴- دسته چکش را به طور کامل بین انگشتان و کف دست

شکل ۱-۴

تمرین ۲

- روش صحیح در دست گرفتن قلم
- ۱- قلم نیم بُر را انتخاب کنید.
- ۲- قلم را عمود بر سطح کنده بین انگشت شست و ۳ انگشت دیگر بگیرید (شکل ۲-۴).

شکل ۲-۴

۱- نامناسب بودن کنده هنگام کار سبب خستگی عضلات می شود.

تمرین ۱

حرکت قلم به وسیله چکش بر سطح کنده

- ۱- چکش و قلم را در دست بگیرید.
- ۲- نوک قلم را بر سطح کنده بگذارید.

۳- با ضربات چکش، قلم را از راست به چپ و برعکس، از بالا به پایین و برعکس و به صورت دورانی بر سطح کنده حرکت دهید.

دقت کنید بدون نگاه کردن به ضربات چکش که بر قلم وارد می شود نگاه خود را مستقیماً بر محل حرکت قلم بر سطح کنده متوجه کنید.

به همین شکل، دست خود را بر سطح کنده از راست به چپ و برعکس، از بالا به پایین و برعکس حرکت دهید تا دست شما به حرکت همراه با قلم عادت کند. با تمرینات لازم و کافی ذکر شده خود را برای کاربرد همزمان و هماهنگ قلم و چکش آماده کنید.

بکارگیری هماهنگ قلم و چکش

بکارگیری هماهنگ قلم و چکش به طور صحیح و روان، اصلی ترین مهارت در هر قلمزنی است. برای به حرکت درآوردن قلم با ضربات چکش لازم است تمرینات زیر را به دقت انجام دهید :

(الف)

(ب)

ثبت طرح

تمرین ۲

حرکت قلم به وسیله چکش بر زمینه مسی

۱- قطعه مسی را به ابعاد 16×16 سانتیمتر برای طرح

شماره ۴-۴-الف و قطعه‌ای دیگر به ابعاد 16×12 سانتیمتر برای

طرح ۴-۴-ب برش بزنید.

۲- لبه آن‌ها را با سوهان صاف کنید.

۳- آن‌ها را قیرگذاری کنید.

۴- طرح‌های هر کدام را به روی یوم مربوطه منتقل کنید.

۵- با ضربات چکش، قلم نیم‌بر را بر روی خطوط طرح حرکت دهید.

حک کردن طرح منتقل شده بر سطح زمینه فلزی با قلم

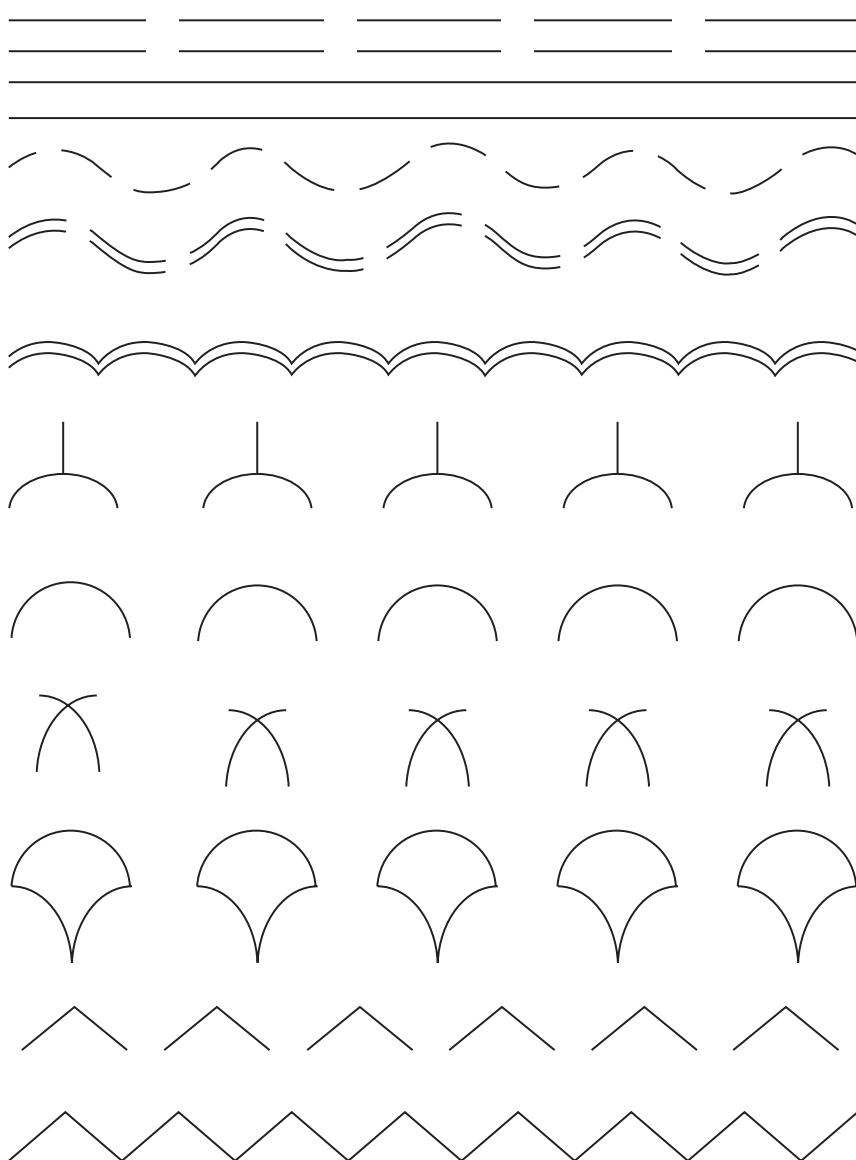
نیم‌بر را، «ثبت طرح» می‌گویند. در این کار، موارد زیر را رعایت کنید:

۱- فقط با استفاده از قلم نیم‌بر، طرح را به روی زمینه حک کنید.

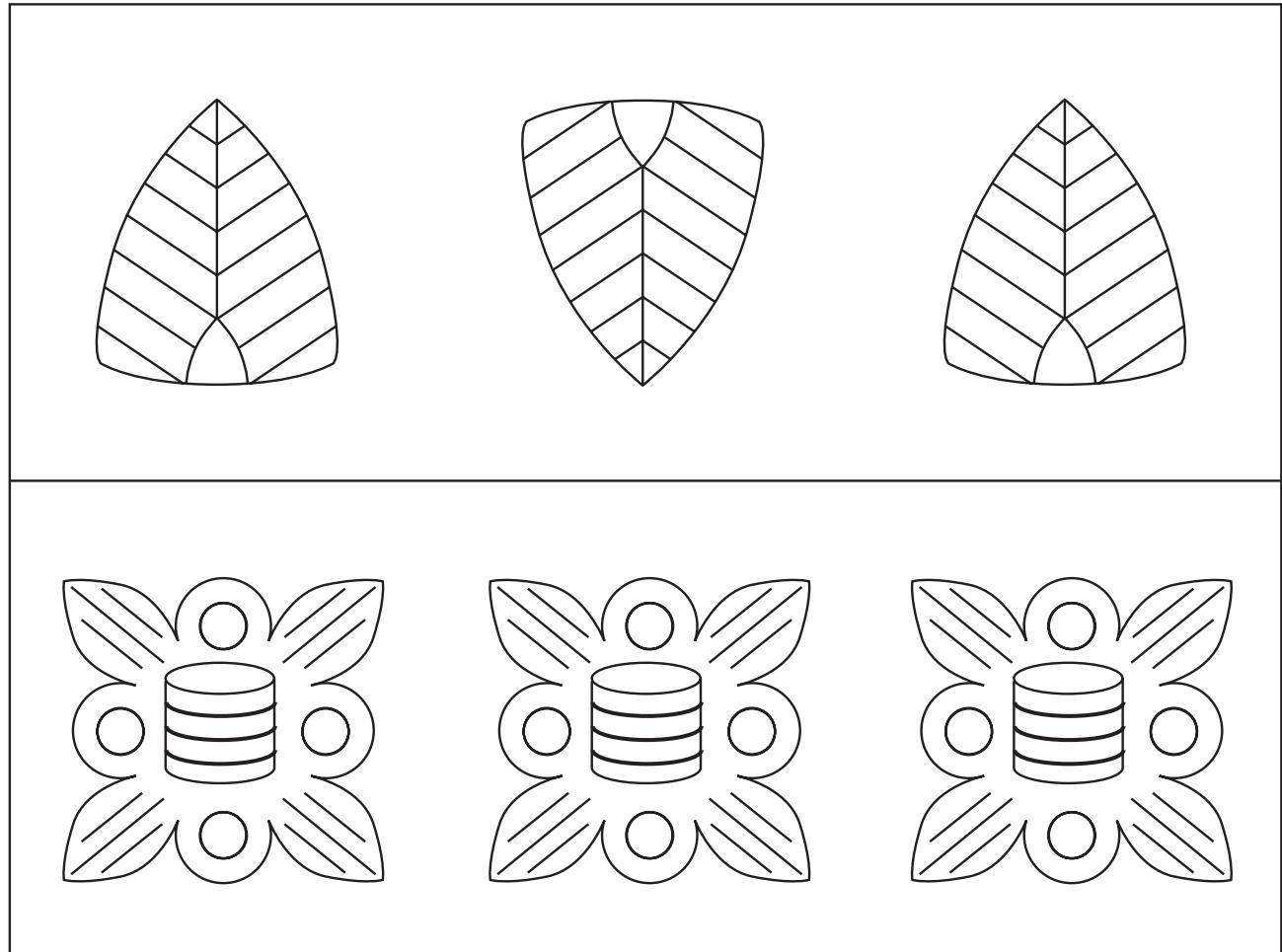
۲- عمق خطوط باید کاملاً یکسان باشد.

۳- طرح را باید از خطوط محیطی بیرونی به سمت مرکز ثبت کنید.

۴- با در نظر گرفتن اندازه‌هر بخش از طرح، به تناسب، از قلم نیم‌بر کوچک و یا نیم‌بر بزرگ استفاده کنید.

شكل ۴-۴-الف

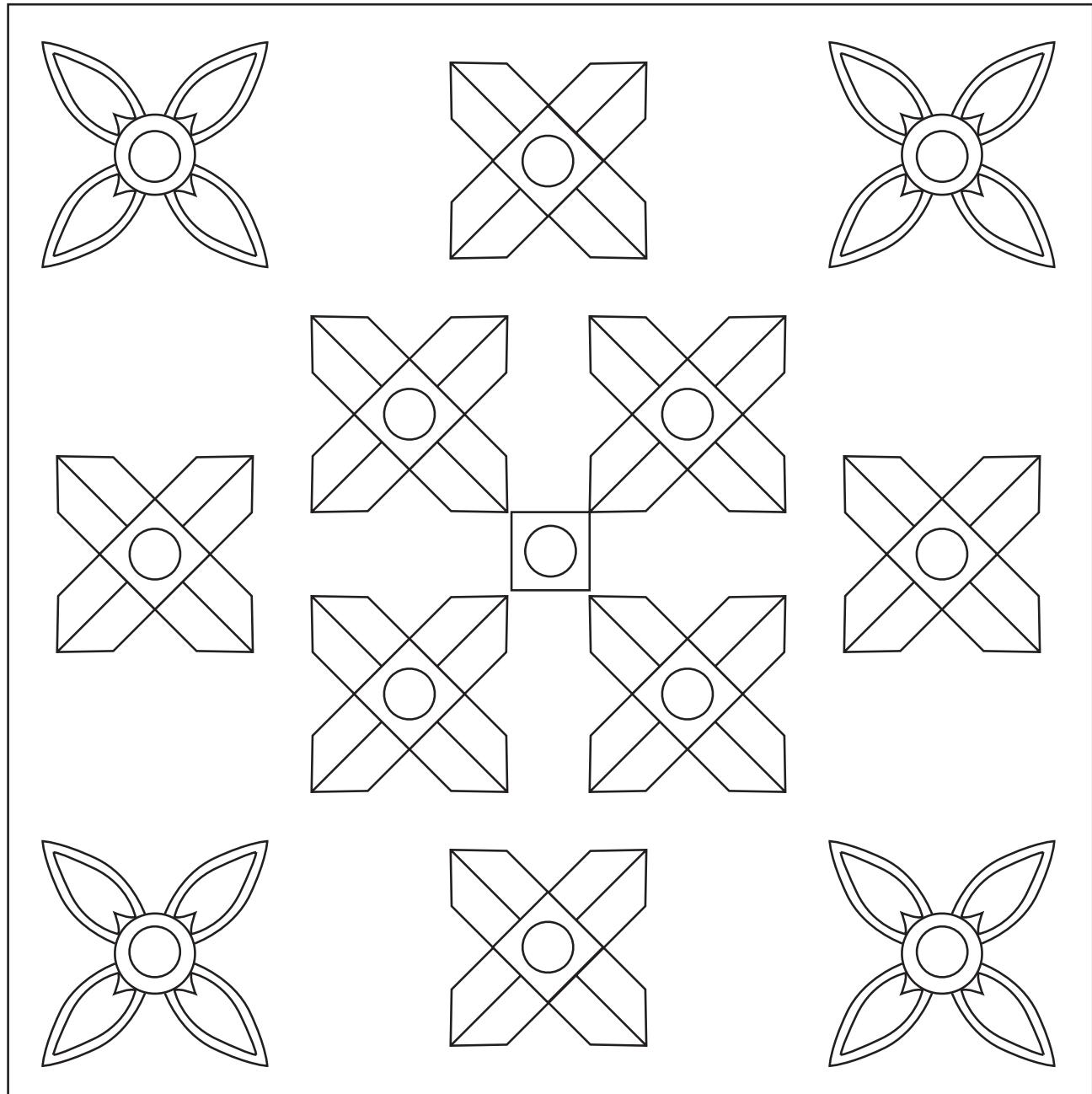
شكل ٤-٤-ب

تمرین ۳

۱- بومی را به ابعاد 17×17 سانتیمتر آماده کنید.

۲- طرح زیر (شکل ۴-۵) را به روی آن منتقل کنید.

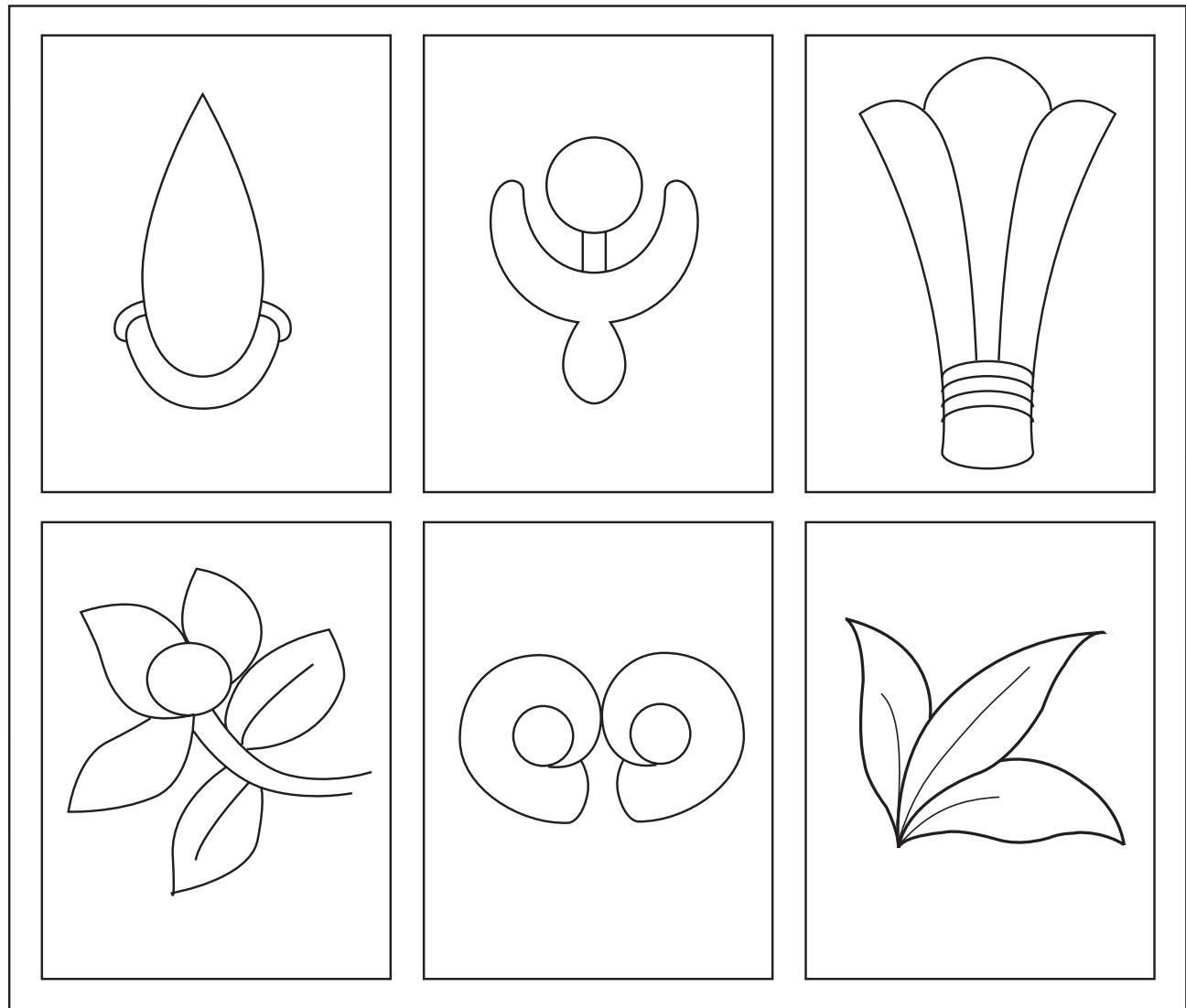
۳- روی خطوط، طرح را نیم بزنید.

شکل ۴-۵

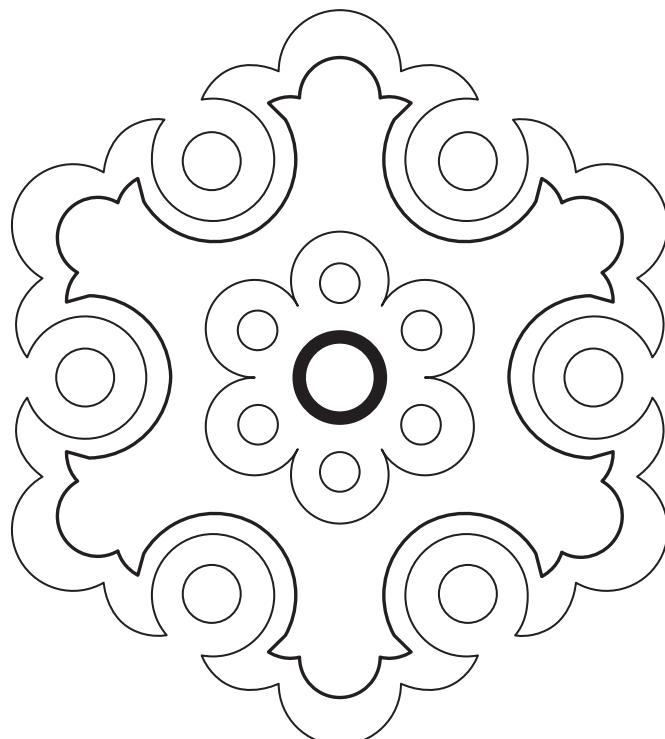
تمرین ۴

- ۱- بومی به ابعاد 17×19 سانتیمتر آماده کنید.
۲- پس از انتقال طرحها بر سطح بوم، آن را نیم بُر بزنید.

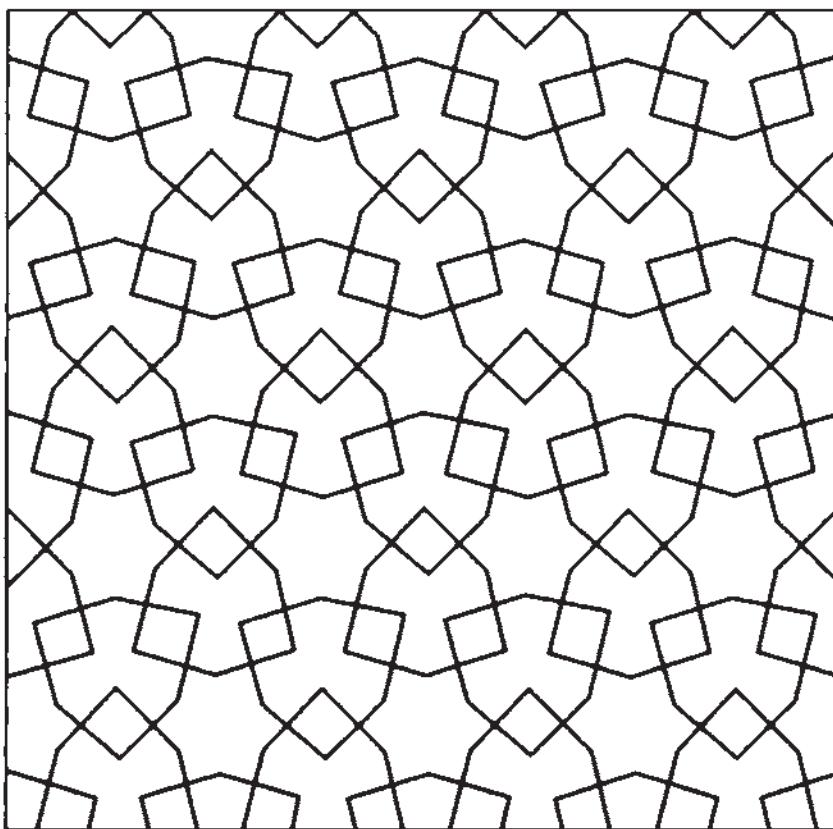
شکل ۴-۶

تمرین ۵

- ۱- دو قطعه مس به ابعاد 12×12 سانتیمتر را قیرگذاری کنید.
- ۲- طرحهای زیر را به روشن گرده گذاری بر سطح زمینه‌ها منتقل کنید.
- ۳- طرحهای منتقل شده را با قلم نیم‌بر تثبیت کنید.

شکل ۴-۷

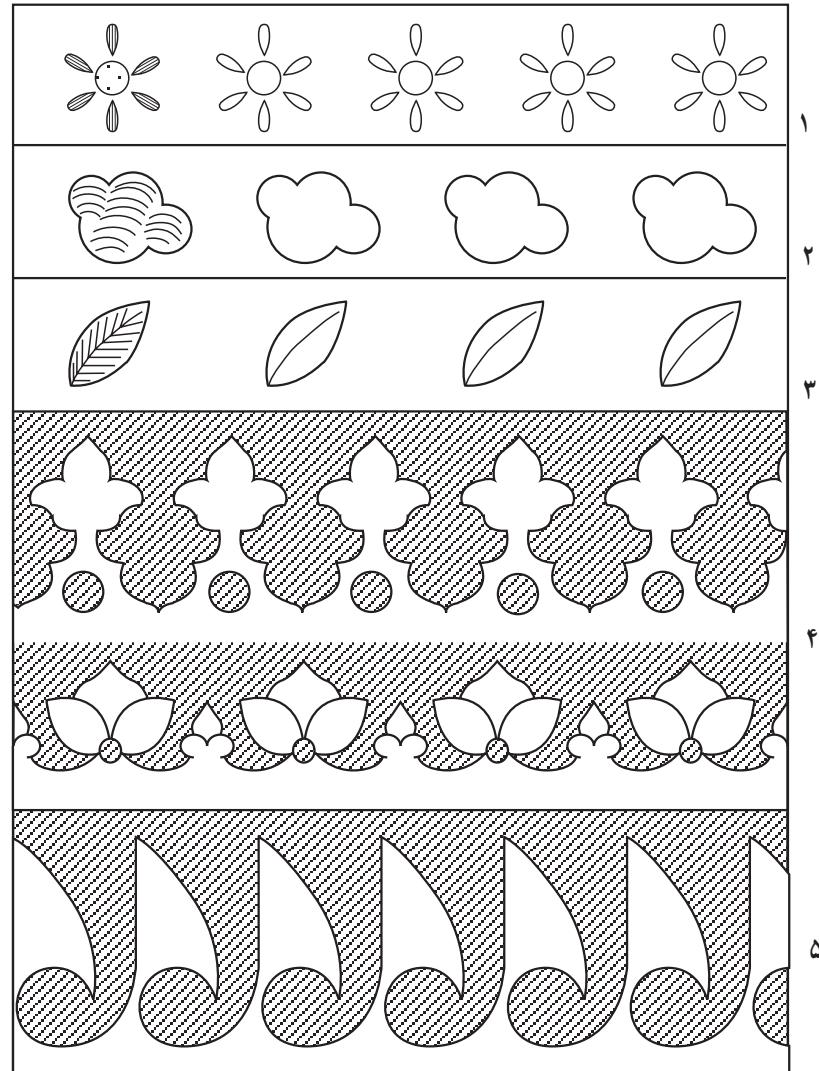

شکل ۴-۸

اجرای طرح

۱- بکارگیری انواع قلمهای ریزه کاری

تمرین ۱

شکل ۴-۹

ابتدا طرحهای منتقل شده بر روی زمینه را ثبیت کنید.

سپس:

شکل ۴ : با استفاده از قلم گرسود قسمتهای هاشور خورده را به طور کامل پر کنید. به این ترتیب سطح زمینه دارای بافت می شود.

شکل ۵ : با قلم گرسود قسمتهای هاشور خورده را بافت دهید سپس روی بافت ایجاد شده را با قلم یک تو یا دو تو پر کنید.

شکل ۱ : سطح دایره گلهای را با اثرات قلم سنبه پر کنید و اطراف آن را با اثرات قلم بادامی آج دار به صورت گل چند پر تزیین کنید.

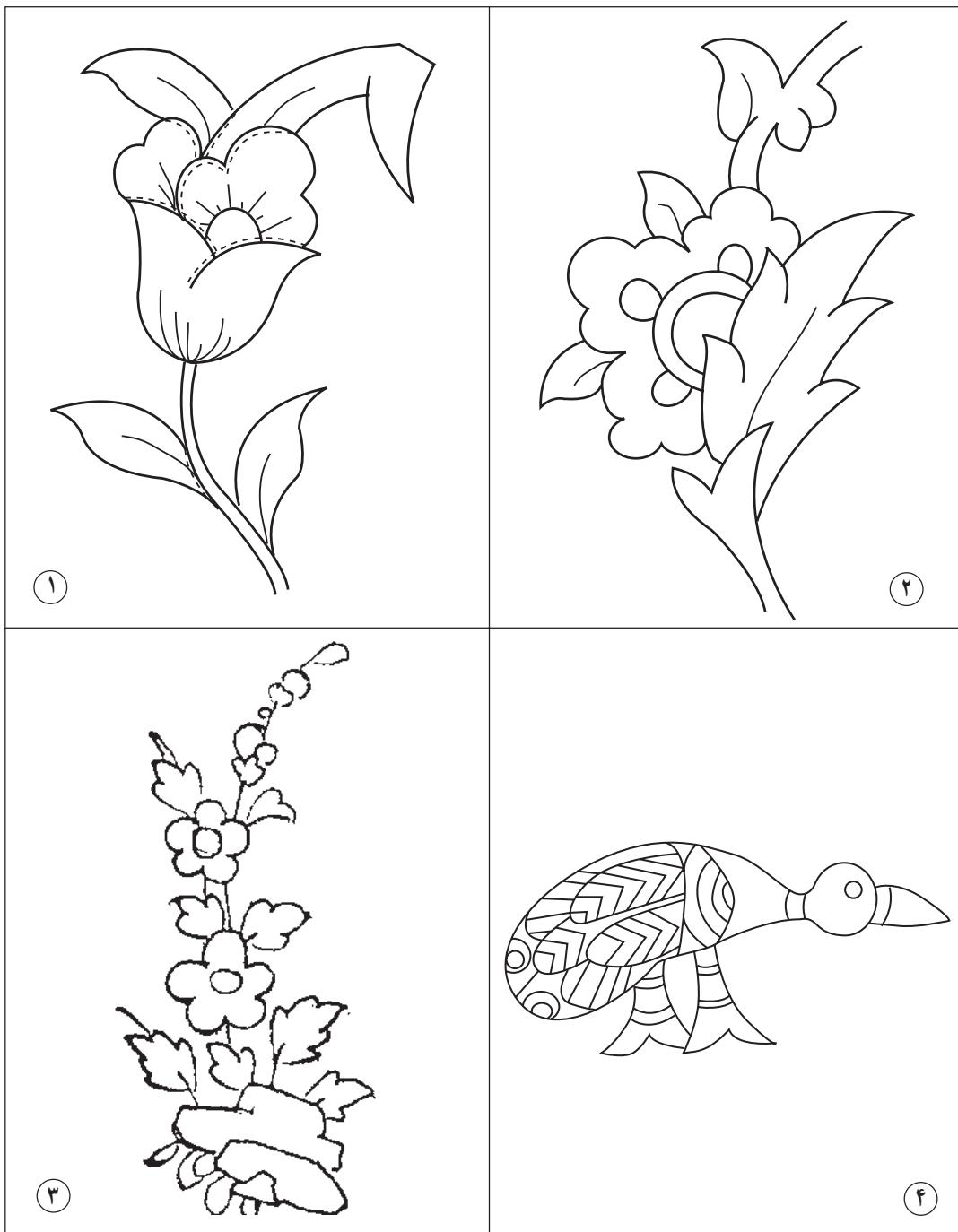
شکل ۲ : با استفاده از قلم ناخنی ابرها را روسازی^۱ کنید.

شکل ۳ : با استفاده از قلم پرداز سطح برگها را روسازی

۱- ساخت و ساز و تزیین طرح را «روسازی» گویند.

تمرین ۲

قطعه مسی را به ابعاد 18×18 سانتیمتر قیرگذاری کنید، سپس طرحهای زیر را به روی آن منتقل و تثبیت کنید.

شکل ۱۰-۴

حال با استفاده از قلمهای ریزه‌کاری، مراحل صفحه بعد را به ترتیب روی طرحهای تثبیت شده ۱ و ۲ انجام دهید.

مراحل قلمزنی شکل ۱

- ۱- طرح را بزنید.
- ۲- شیار مرکزی برگها را بزنید.
- ۳- سطح برگها را با قلم سایه بزنید.
- ۴- مرکز گل را با قلم پر کنید.
- ۵- محیط بیرونی مرکز گل را با قلم تزین کنید.
- ۶- مرکز گلبرگها را بزنید.
- ۷- محیط بیرونی مرکز گلبرگها را با قلم تزین کنید.
- ۸- سطح ساقه را با قلم تزین کنید.
- ۹- زیر و روی گل و برگها، ساقه‌ها، لبه کنگره‌ای شکل برگ را با قلم و نشان دهید.
- ۱۰- طرح نیم دایره‌ای روی ساقه بالا را با قلم تزین کنید.

تمرین

حال شکلهای ۳ و ۴ را براساس روش ریزه کاری، تزئین و قلمزنی کنید.

مراحل قلمزنی شکل ۲

با توجه به تمرینهایی که تاکنون انجام داده اید ابتدا جای خالی هر جمله را با نام قلم مناسب پر کرده سپس طرح را قلمزنی کنید.

۱- قلم نیم ور: سطح مقطع آن مایل، ذوزنقه‌ای شکل و به دو نوع آج دار و بدون آج است.

ارزشیابی عملی

شکل را به روش ریزه کاری با استفاده از قلمهای نیم بُر، گرسناد، پرداز، نیم ور، سنبه و ناخنی روسازی کنید.

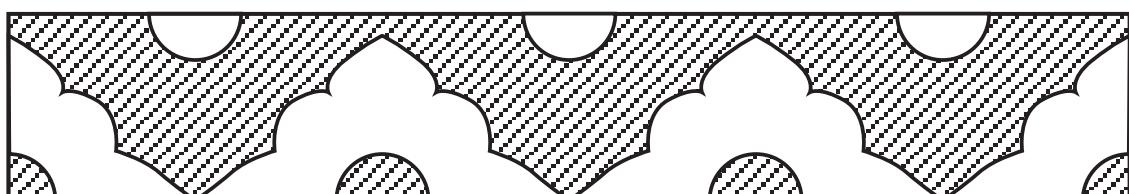

شکل ۴-۱۱

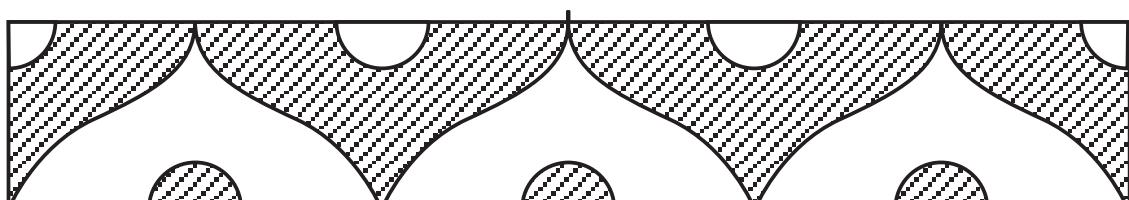
- ۱- قطعه مسی را با توجه به اندازه طرحهای ارائه شده
برش بزنید (شکل ۴-۱۲).
- ۲- آن را فیرگذاری کنید.
- ۳- طرحهای زیر را به روش کپی، بر روی آن منتقل و
ثبت کنید.
- حال با استفاده از قلمهای ریزه کاری مراحل زیر را به
ترتیب روی طرحها ثبت شده ۱ تا ۳ انجام دهید.
- حاشیه شماره ۱**
- ۱- دورادور خطوط طرح را گرسود ریز بزنید.
 - ۲- مرکز دایره ها را قلم یک تو بزنید.
 - ۳- سطح هاشور خورده را با قلم گرسود به طور کامل
- حاشیه شماره ۲**
- ۱- قطعه دهید، تا طرح حاشیه، جلوه بهتری پیدا کند.
 - ۲- روی قطعه مسی را با توجه به اندازه طرحهای ارائه شده
کنید.
 - ۳- دورادور خطوط طرح را گرسود ریز بزنید.
 - ۴- دایره های ساده را یک تو بزنید.
 - ۵- سطوح ساده را با قلم سننه تزیین کنید.
 - ۶- سطوح هاشور خورده را با قلم گرسود بافت دهید.

تمرین

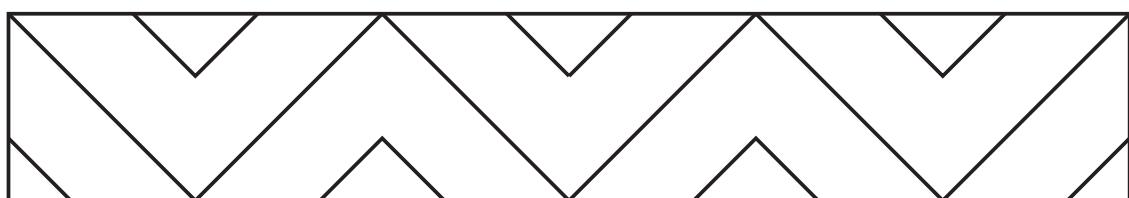
شکل ۳ را با توجه به مراحل ذکر شده قبلی قلمزنی کنید.

۱

۲

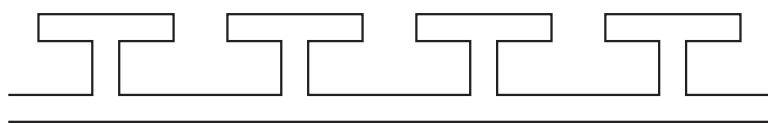

۳

شکل ۴-۱۲

ارزشیابی عملی ۱

شکل‌های زیر را به طور کامل بر روی حاشیه محیطی دو نیم‌دایره به قطر دلخواه، طراحی کنید، سپس با آماده‌سازی زمینه مناسب طرح، آن را بر سطح زمینه پیاده و قلمزنی کنید.

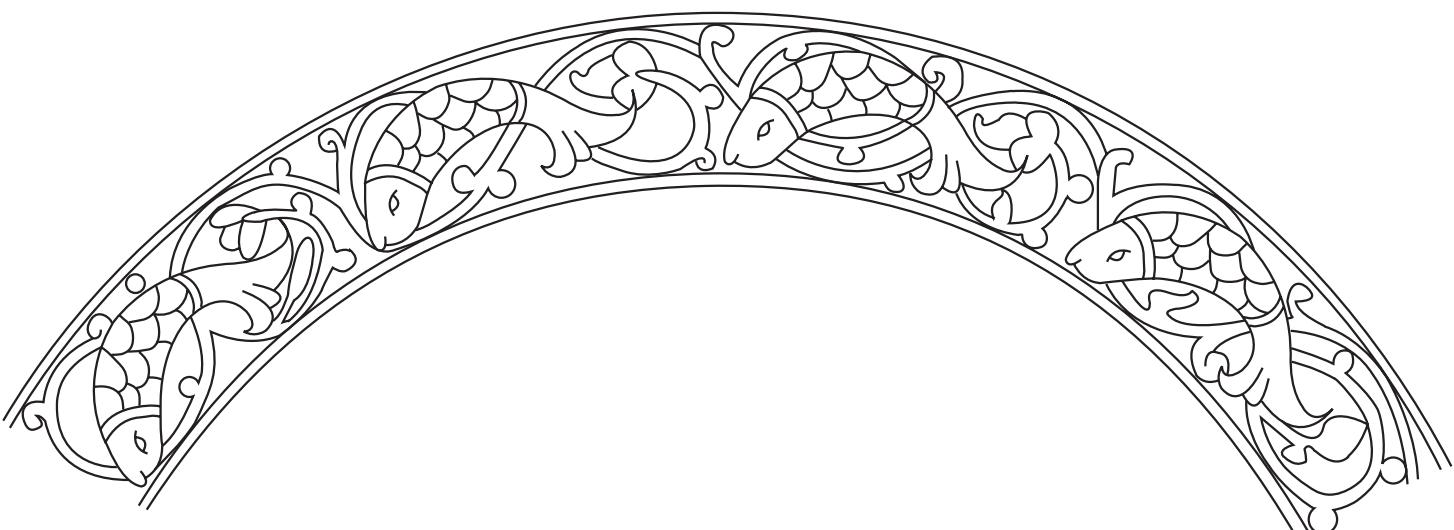
شکل ۴-۱۳

شکل ۴-۱۴

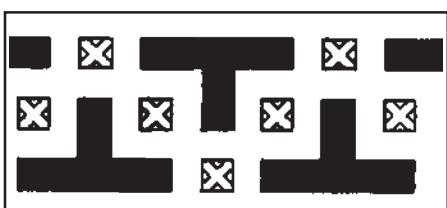
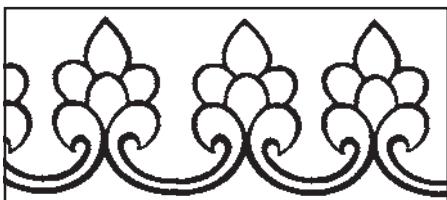
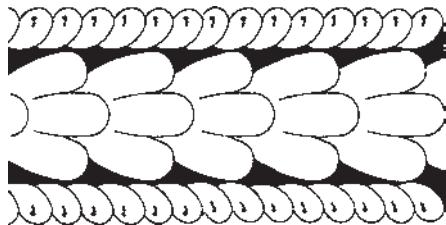
ارزشیابی عملی ۲

شکل زیر را قلمزنی کنید.

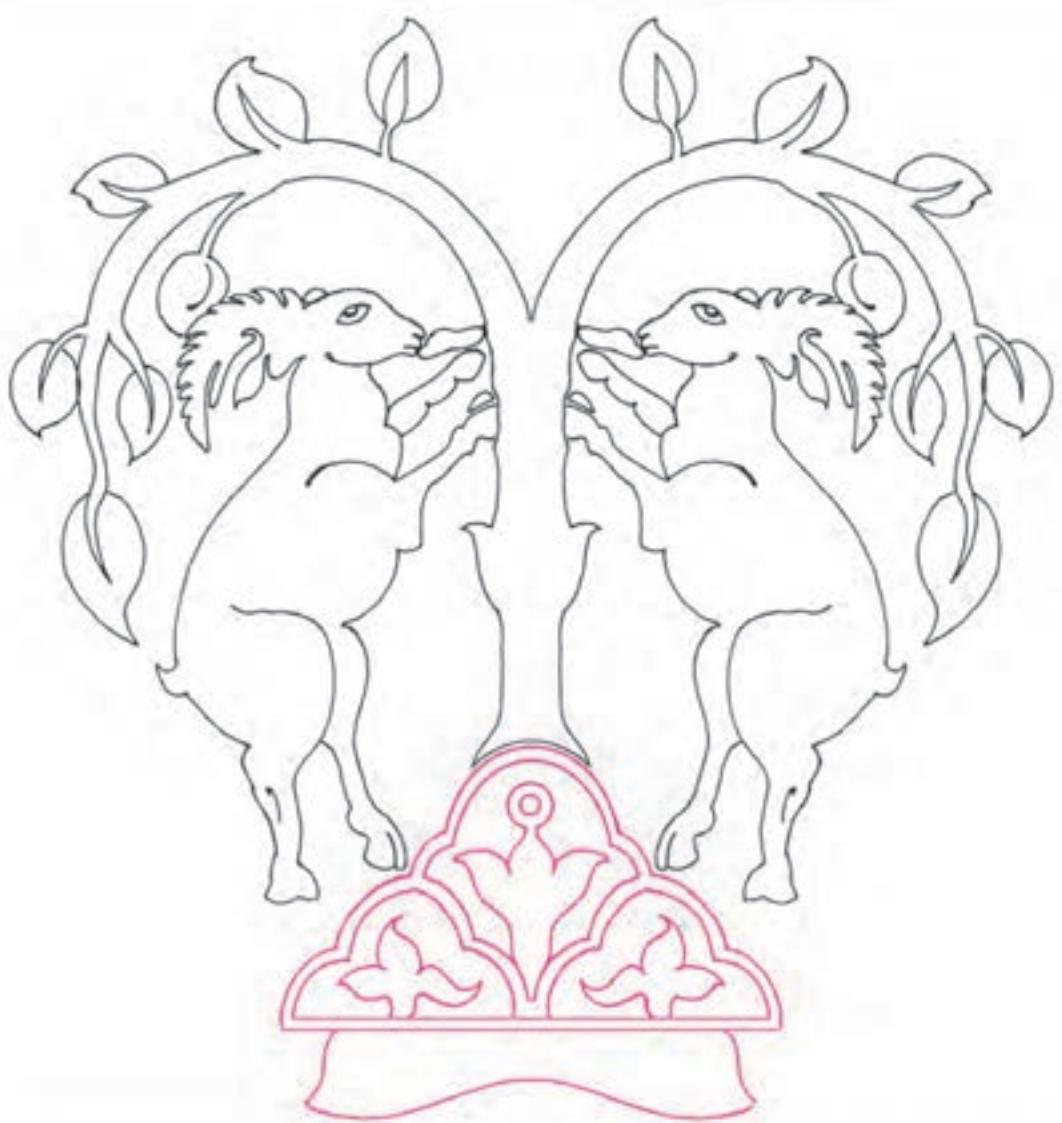
شکل ۴-۱۵

ب - اجرای طرح متن

شکل ۱۶-۴

- ۱- قطعه مسی به ابعاد 20×20 سانتیمتر را برش بزنید.
- ۲- پس از آماده سازی بوم، شکل ۱۷-۴ را به روی آن منتقل و تثبیت کنید.
- حال با استفاده از قلمهای ریزه کاری، مراحل زیر را به ترتیب انجام دهید :
- ۱- ابتدا یکی از طرحهای شکل ۱۶-۴ را انتخاب کرده، سپس آن را در کادر حاشیه مشخص شده در شکل ۱۷-۴ طراحی و تکرار کنید.
- ۲- حاشیه را به طور کامل قلمزنی کنید.
- ۳- دورادور طرح برگ، ساقه و تنہ درخت را گرسواد بزنید.
- ۴- برگ و ساقه ها را روسازی کنید.
- ۵- دورادور طرح حیوانات را نیم و بزنید.
- ۶- دورادور طرح حیوانات را پرداز بزنید.
- ۷- با استفاده از قلم گرسواد درشت، زیر شکم، صورت و گردن و پا (در قسمت زانو و سُم) حیوانات را سایه بزنید.
- ۸- برای ایجاد بافت موی بدن حیوانات، از قلم ناخنی بر روی اثر قلم گرسواد درشت در جهت قوس شکم، گردن و برجستگی فک صورت و پاها استفاده کنید.
- ۹- روی طرح مثلثی، داخل گوش حیوانات را گرسواد ریز بزنید.
- ۱۰- روی خطوط میانی، یال حیوانات را نیم بزنید.
- ۱۱- روی یال ها را با اثر پراکنده سنبله تزیین کنید.
- ۱۲- سُم و دُم حیوانات را پرداز بزنید.
- ۱۳- دُم را پرداز بزنید.
- ۱۴- خط پلکها را پرداز بزنید.
- ۱۵- مردمک چشمها را دو تو بزنید.
- ۱۶- سوراخهای بینی را بادامی بزنید.
- ۱۷- زمینه طرح را کاملاً گرسواد بزنید.
- ۱۸- قسمت قرمز طرح را به سلیقه خود قلمزنی کنید.

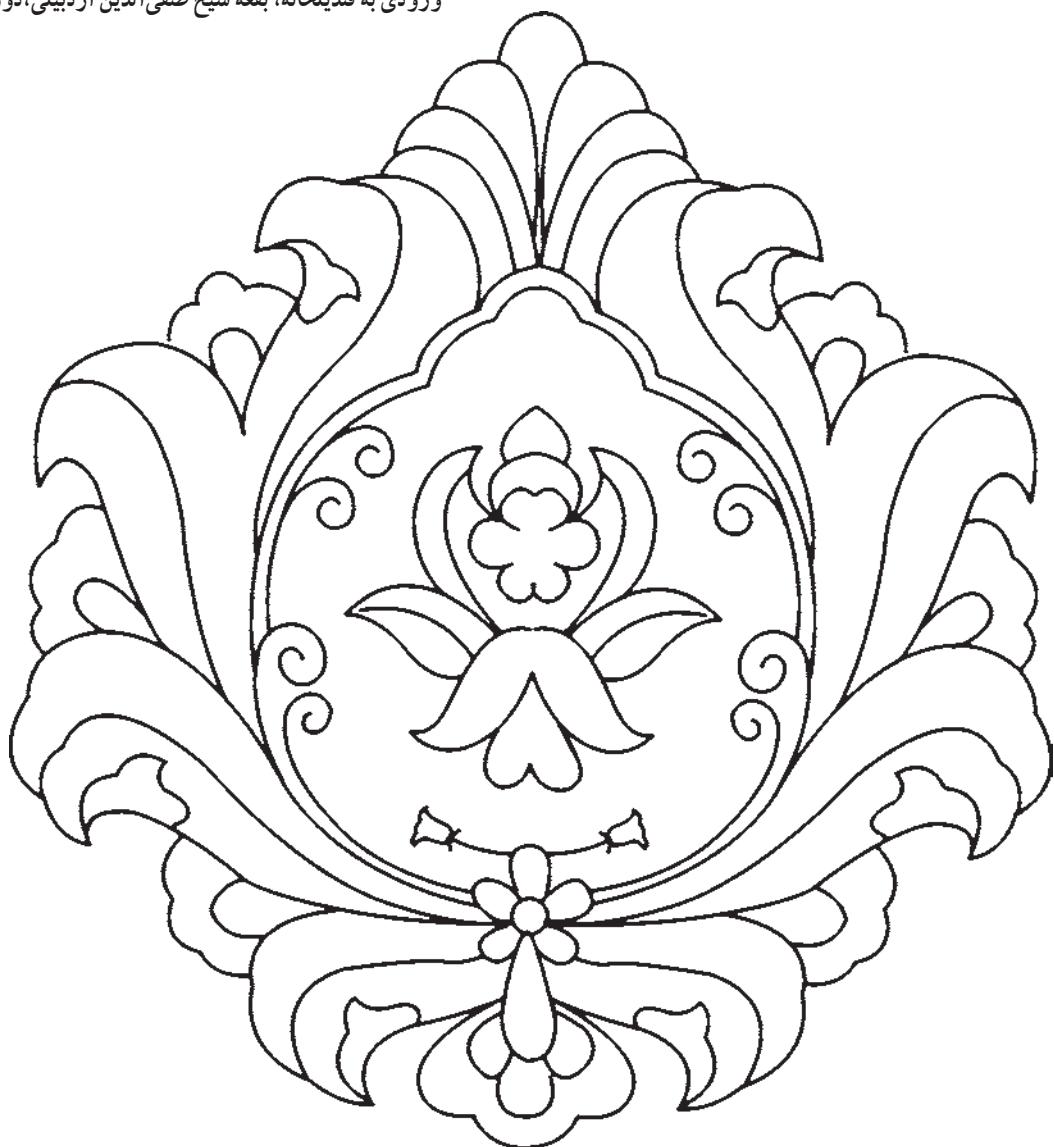
شكل ٤-١٧

تمرین

طرح زیر با راهنمایی هنرآموز خود به روش منبت قلمزنی کنید.

شکل ۱۸-۴-الف- گل شاه عباسی، منبت، بخشی از در نقره‌ای ورودی به قندیلخانه، بقعة شیخ صفی الدین اردبیلی، دوره صفویه

شکل ۱۸-۴-ب

ارزشیابی عملی ۳

طرح زیر را به روش ریزه کاری (زمینه پر) قلمزنی کنید.

شکل ۱۹-۴

مراحل تکمیل کار

۱- اسیدسولفوریک ۹۰٪ را به نسبت ۱ به ۲۰ یا بیشتر با

آب رقیق کنید^۱ و در ظرف پلاستیکی بریزید.

۲- زمینه قلمزنی شده را داخل ظرف اسید رقیق شده قرار

دهید (شکل ۴-۲۱).

پس از اتمام قلمزنی، مراحل زیر را در بخش قیربرداری و

شستشو به ترتیب انجام دهید :

الف - جداسازی قیر

ب - شستشو

ج - پرداخت

الف - جداسازی قیر، که به دو روش زیر انجام پذیر است :

۱- حرارت دادن: این روش معمولاً در جداسازی قیر از ظروف گلدنی شکل، مورد استفاده قرار می‌گیرد. به این ترتیب که ظرف قلمزنی شده را مایل بر ظرف ذوب قیر به روی تکیه‌گاهی قرار داده، با حرارت ملايم شعله‌افکن در ناحیه دهانه ظرف، قیر را بتدربیج تخلیه کنید.

۲- شکستن قیر: ابتدا زمینه را در آب سرد گذاشته، سپس آن را بیرون آورده، به آرامی با ضربات چکش، قیر را از ظرف جدا کنید. قیربرداری به این روش برای زمینه‌های مسطح به کار می‌رود (شکل ۴-۲۰).

پس از جدا کردن قیر، زمینه را در ظرف نفت بگذارید، تا

قطعه‌های ریز قیر در نفت حل شود.

دقت داشته باشید حین جداسازی قیر نکات زیر را رعایت

کنید :

۱- از دستکش و کفش ایمنی استفاده کنید.

۲- برای جایه‌جایی ظرف حرارت دیده، از انبر استفاده کنید.

۳- قبل از به کارگیری شعله‌افکن، آن را به طور کامل

بازرگی کنید.

۴- مواد اشتعال‌زا را از دسترس دور کنید.

۵- پس از اتمام کار حتماً شیر کپسول گاز را بیندید.

ب - شستشو: برای زودهن چربی نفت از سطح بوم، آن را با محلول مایع ظرفشویی و آب بشوید.

ج - پرداخت: عمل پرداخت مرحله نهایی کار قلمزنی

است که سبب زیبایی و بهتر نمایان شدن طرح می‌شود. در این مرحله، ماسک را بر روی صورت قرار داده سپس :

۱- برای رقیق کردن اسید ابتدا دستکش ایمنی بپوشید و ماسک بزنید. سپس ده پیمانه (لیوان پلاستیکی) آب، داخل ظرف پلاستیکی درب دار که از قبل آماده کرده‌اید

بریزید. اکنون درب ظرف اسید را باز کنید و با دقت $\frac{1}{2}$ لیوان پلاستیکی را از اسید بر کنید و به آب اضافه کنید. درب ظرف اسید را محکم بیندید. درب ظرف پلاستیکی را بگذارید و با حرکت دادن آرام، آب و اسید را حل کنید.

شکل ۴-۲۰

شکل ۴-۲۱

- ۱- دستگاه تهويه را روشن کنيد.
- ۲- از دستکش ايمنی و ماسک استفاده کنيد.
- ۳- اسيد رقيق شده را در ظرف پلاستيکي درب دار نگهداري کنيد.
- ۴- بوم را از ظرف خارج کرده، با برس سيمى جواهرسازی سطح آن را صيقلى و براق کنيد (شكـل ۴-۲۲).
- ۵- بوم را با آب بشويند (شكـل ۴-۲۳).
- ۶- دقت داشته باشيد هنگام کار نکات زير را رعایت کنيد.

شكـل ۴-۲۲

شكـل ۴-۲۳

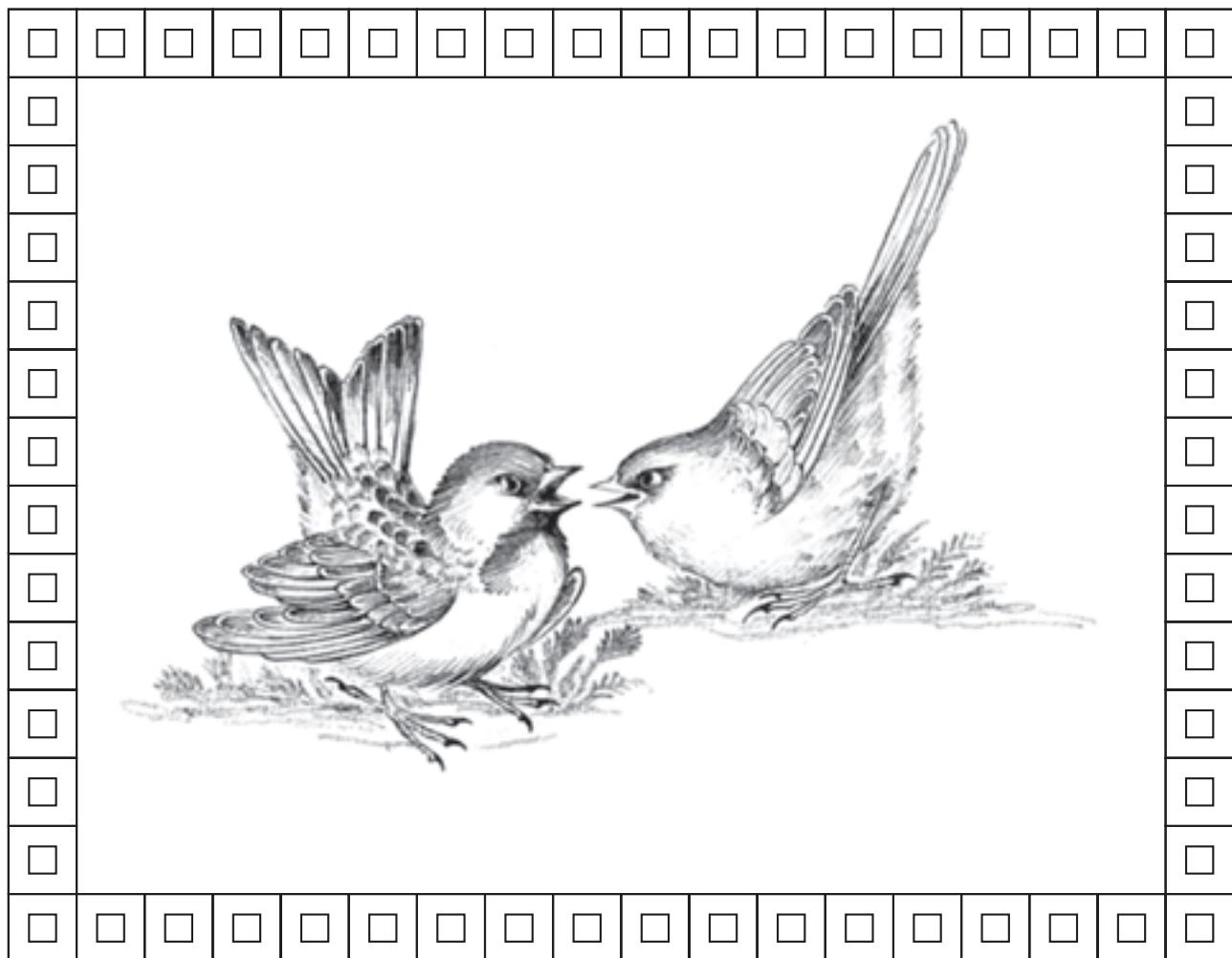
۴- پارچه‌ای تمیز و خشک را محکم بر سطح بوم بمالید.
بدین صورت قسمتهای برجسته کار از دوده و روغن پاک می‌شود و زمینه و شیارها به رنگ سیاه باقی می‌ماند. در این حالت نقوش بهتر نمایان شده، کار جلوه و زیبایی خاصی پیدا می‌کند^۱.

روش تکمیلی سیاه‌کاری یا دوده‌گذاری
برای جلوه بیشتر بوم قلمزنی شده، می‌توانید از روش سیاه‌کاری استفاده کنید، بدین ترتیب که:
۱- مقداری روغن جلا را با پارچه تمیز بر سطح بوم بمالید.
۲- با پارچه خشک اضافه‌های روغن را از سطح بوم بردارید.

۳- قبل از خشک شدن روغن مقداری دوده را به روی زمینه پاشید.

تمرین نهایی

شکل زیر را قلمزنی و تکمیل کنید.

شکل ۴-۲۴

ارزشیابی نظری

۱- روش‌های قلمزنی را توضیح دهید.

۱- برای جلا و پولیش کاری می‌توان از دستگاه سمباده پولیش استفاده کرد.

مطالعه آزاد

همان طورکه قبلاً گفته شد، یکی از شیوه‌های قلمزنی، «شیوه زمینه پر» است که در فصل ۴ با آن آشنا شدید و با تمرین بر روی نقوش گیاهی و حیوانی تجربه لازم را در اجرای این روش به دست آورید. حال شما می‌توانید طرحهای خوشنویسی را نیز به شیوه زمینه پر قلمزنی کنید، بدین نحو که به جای قلم‌گرسواد، در قلمزنی خطوط دور ادور طرح خوشنویسی از قلم‌گرسوم استفاده کرده، با استفاده از قلم‌کفتخت، زمینه طرح را فرو ببرید و با ایجاد بافت در زمینه، به وسیله قلم‌گرسواد، یک تو و یادوتوجلوه خاصی به طرح بدهید.

شكل ۲۵-۴-الف - ساخت جعبه آقای پاکنژاد، برش خط مرحوم استاد احمد فرهنگیان، قلمزنی استاد نامجو، جنس مس و نقره، سازمان میراث فرهنگی کشور

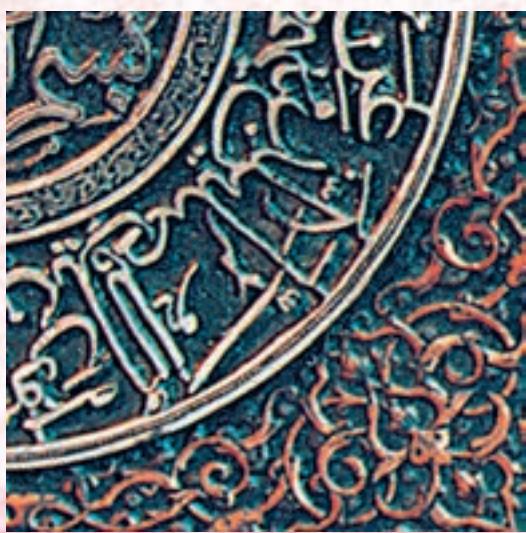
مراحل اجرا: پس از تثبیت طرح بر روی بوم، با استفاده از قلم گرسوم دور ادور طرح خوشنویسی را قلم می‌زنیم تا طرح از زمینه جدا شود، سپس متناسب با طرح با استفاده از قلمهای کف تخت ریز و یاد رشت، سطح زمینه را تا حدی فرو می‌بریم که طرح خوشنویسی حالتی نیم برجسته پیدا کند. بعد از آن که تمام زمینه اطراف طرح را با کف تخت فرو بر دیم متناسب با طرح با قلم گرسوم ریز یا درشت آن را بافت می‌دهیم. برای افزایش جلوه طرح می‌توان روی بافت ایجاد شده را با قلم یک تویا دو تو تزیین کرد.

در پایان کار بهتر است مجدداً با قلم گرسوم، دور ادور خطوط طرح را قلمزنی و پس از اتمام قلمزنی، آن را پرداخت و دوده‌گذاری نماییم.

حال که با روش «زمینه‌پر» آشنا شدید می‌توانید بنا به سلیقه خود، طرحهای منتخب خود را به این روش قلمزنی کنید.

شکل ۴-۲۵-ب

شکل ۴-۲۵-ج

پیوست

استادان قلمزن و آثار معاصر

استاد محمود دهنوی در سال ۱۳۳۴ به استخدام اداره کل هنرهای زیبا درآمد و بیش از ۲۶ سال کارگاه قلمزنی این اداره را با هدف توسعه، تعلیم و احیای این رشته اداره نمود و پس از دوران بازنشستگی چند سالی در دانشگاه هنر و دانشکده هنر دانشگاه الزهرا به تدریس هنر قلمزنی و طراحی سنتی پرداخت. نمایشگاههای متعددی از آثار استاد در داخل و خارج از کشور برگزار شده است. استاد محمود دهنوی بعد از ساخت ضریح حضرت رضا (ع) در سال ۱۳۸۰ وفات یافتند.

شكل ۱

شكل ۲

قلمزنی معاصر ایران امروزه بیشتر در شهرهای اصفهان، تهران و شیراز انجام می‌شود.^۱ جنس ظروف و لوحه‌های قلمزنی شده بیشتر از مس و برنج می‌باشد، نقوش مورد استفاده نیز معمولاً از نقوش دوره‌های ممتاز و برجسته قلمزنی در تاریخ ایران است. البته در بین هنرمندان معاصر این رشته کارهای جدیدی با الهام از این دورانها انجام شده است که مشاهده و مطالعه این آثار در گنجینه‌های کشور، به ویژه گنجینه صنایع دستی معاصر ایران، سازمان میراث فرهنگی، تماشگاه تاریخ در تهران به هنرجویان توصیه می‌شود.

از اساتید معروف و معاصر هنر قلمزنی آقایان: مرحوم دهنوی، علاقه‌مندان، ظریف، هاکوپیان، نامجو، فیناسیان و ... می‌باشند. در این بخش شما را با زندگی سه تن از این عزیزان آشنا می‌کنیم.

زنده‌یاد استاد مرحوم محمود دهنوی متولد ۱۳۰۵ اصفهان

استاد ۸ ساله بود که در کارگاههای قلمزنی به آموختن و کار در این رشته مشغول شد. ذوق، اشتیاق و استعداد سرشار او باعث شد که به زودی مستقل شود و به اداره کارگاههای قلمزنی پیروز شد. طراحی را از مکتب مرحوم استاد حاج مصوروالملک فرا گرفت و به توصیه ایشان، سالها نقوش بنای تاریخی اصفهان را مورد مطالعه قرار داد. در ادامه این بررسیها تحقیق درباره طرحها و نقوش ادوار تاریخی ایران، (هخامنشیان، اشکانیان، ساسانیان و سلجوکیان) را شروع کرد. او بر این اعتقاد بود که قلمزن باید ابتدا از گذشتگان پیروی کرده و بعد از بهره‌گیری و آشنایی کامل با آثار و سبکهای گذشته، نوآوری کند. او هنرمندی بود که توانست قلمزنی و زرگری دوران هخامنشی و ساسانی را که ناشناخته مانده بود با همانندسازی آثار آن دوره، کشف و احیا کند.

سی تا چهل قطعه از این آثار و همچنین آثاری به شیوه دوره سلجوقی که تلفیقی از برنج و نقره می‌باشد در موزه هنرهای ملی ایران نگهداری می‌شود. ضمن خلق این آثار، استاد با الهام از دورانهای تاریخی هنر ایران، آثار بدیعی در رشته قلمزنی خلق کرده است.

۱- در شهر کرمان با استفاده از قلمهایی که نوک آنها به شکل طرح کامل یک گل کامل ساخته شده، سینه‌ها و ظروف کاربردی قلمزنی می‌شود.

شکل ۳ — اثر استاد محمود دهنوی

استاد احمد فیناستیان، متولد ۱۳۱۶—اصفهان

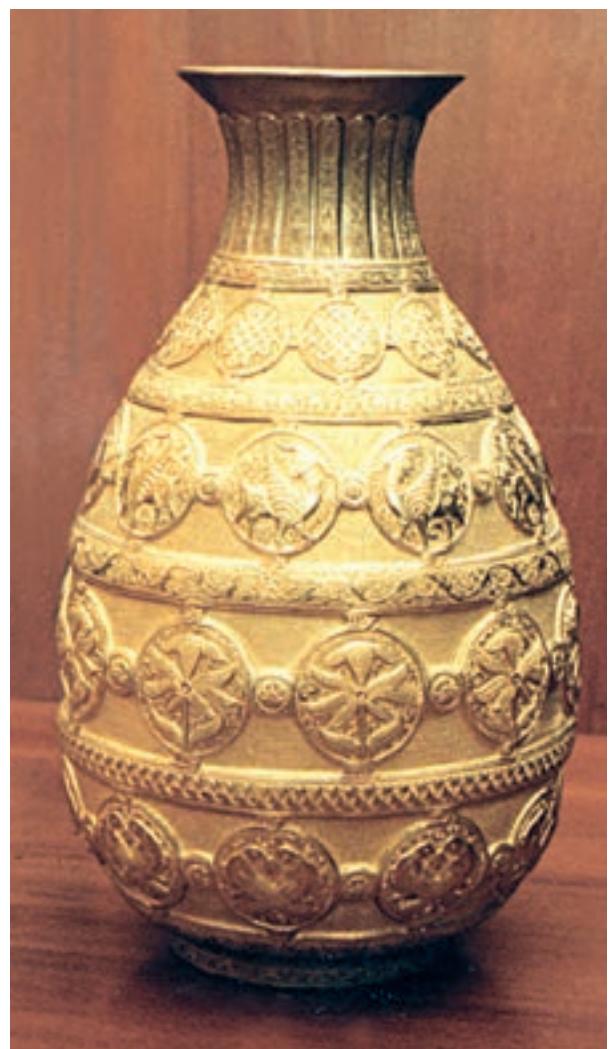
در اصفهان از ۸ سالگی نزد استاد محمود فرشیزاده قلمزنی را آغاز کرد و پس از ۱۰ سال تجربه‌اندوزی به تهران آمد و مدت پانزده سال نیز زیر نظر استاد دهنوی، فراگیری قلمزنی را ادامه داد. ایشان از سال ۱۳۴۵ به استخدام وزارت فرهنگ و هنر (میراث فرهنگی کنونی) درآمد و اکنون مدیریت کارگاه قلمزنی میراث فرهنگی را به عهده دارد، همچنین در دانشگاه سوره و دانشکده میراث فرهنگی و گردشگری، مشغول به تدریس است. آثار استاد فیناستیان در موزه چهل ستون اصفهان، موزه هنرهای ملی ایران و میراث فرهنگی نگهداری می‌شود.

شکل ۴

(ب)

(الف)

شکل ۵ — استاد فیناستیان، جنس برنج، روش نیم منبت، زمینه پُر، سبک سلجوقی، ارتفاع ۲۹ سانتیمتر، دهانه ۹ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

نگهداری می‌شود. از ابتکارات استاد نامجو در هنر قلمزنی روش به کارگیری و استفاده از قلمها، در اجرای نقوش خط و خوشنویسی است.

استاد از سال ۱۳۶۴ در دانشگاه هنر و دانشکده هنر دانشگاه الزهرا مشغول تدریس بوده و در تعداد زیادی نمایشگاه نیز شرکت داشته است. ایشان در سال ۱۳۷۸ با حضور در بخش هنرهای قرآنی در نمایشگاه بین‌المللی قرآن، لقب «خادم قرآن» را به خود اختصاص دادند.

استاد محمدرضا پوشیده نامجو متولد ۱۳۲۲—رشت از ۱۰ سالگی فراگیری قلمزنی را نزد استاد علاقه‌مندان شروع کرد. سپس تحت نظر استاد دهنوی آن را ادامه داد. ۱۵ ساله بود که قلمزنی را به طور مستقل آغاز کرد. در سال ۱۳۴۷ به استخدام وزارت فرهنگ و هنر—میراث فرهنگی کشوری—درآمد و تاکنون در این سمت مشغول به کار است. او آثاری را با تلفیق روش و نقوش دوران ساسانی، صفوی و سلجوقی خلق کرده است. این آثار زیبا و نفیس در موزه بهارستان و میراث فرهنگی

شکل ۶

شکل ۷— استاد نامجو، جنس برنج، روشن برنج، سبک ساسانی، ارتفاع ۱۹ سانتیمتر، دهانه ۹ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۸ — استاد خواجه شیرانی، جنس برنج، روش زمینه پر، سبک سلجوقی، ارتفاع ۳۰ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۹— استاد نامجو، جنس مس، روش نیم منبَّت، سبک ساسانی، ارتفاع ۲۲ سانتیمتر، دهانه ۱۰ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۰— استاد فیناستیان، جنس مس و نقره، روش نیم منبت، سبک صفوی، ارتفاع ۲۱ سانتیمتر، دهانه ۱۲ سانتیمتر، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۱— تکوک مسی، اثر صبا جعفری، جُنده کاری، سال ۱۳۸۱، محل اجرا: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۲— قلمدان برنجی، اثر ندا حامدی، زمینه پُر، سال ۱۳۸۰، محل اجرا: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

شکل ۱۳—لوح مشبک برنجی (خط ثلت)، اثر ندا حامدی، تمام مشبک، سال ۱۳۸۰، محل اجرا: سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

فهرست منابع

- ۱- احسانی، محمدتقی، هفت هزار سال هنر فلزکاری در ایران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۸
- ۲- برزین، پروین، «مقاله نگاهی به تحول صنعت فلزکاری در ساخت اشیاء هنری در ایران» نشریه هنر و مردم، نشر وزارت فرهنگ و هنر، ش ۷۳ و ۷۵، آبان ۱۳۴۷
- ۳- بیانی، سوسن، جزو هنر فلزکاری اسلامی
- ۴- پوپ، آپهام، هنر ایران ترجمه ناتل خانلری، پرویز، نشر فرانکلین، اردیبهشت ۱۳۳۸
- ۵- تذهیبی، مسعود و شهبازی فریده، تقسیم‌آهای ایرانی، انتشارات سروش، سال ۱۳۷۴
- ۶- جندی، فریدون، نامه فرهنگ ایران، نشر بنیاد نیشابور، بهار ۱۳۶۴
- ۷- جی. دوری، کارل، هنر اسلامی، ترجمه مرزبان، پرویز، نشر فرزان، ۱۳۷۴
- ۸- خدادادیان، اردشیر، آریایی‌ها و مادها، نشر اصالت تنشیر، ۱۳۷۶
- ۹- ر. دبلیوفریه، هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، نشر فرزان، ۱۳۷۴
- ۱۰- رجبی اصل، موسی، نقش و رنگ در بقیه شیع صفی‌الدین اردبیلی، انتشارات سازمان میراث فرهنگی، چاپ اول، سال ۱۳۸۱
- ۱۱- سمسار، محمدحسن و ذکاء‌یحیی، آثار هنری ایران، نشر نخست وزیر، ۱۳۵۷
- ۱۲- طلایی، حسن، باستان‌شناسی و هنر ایران، نشر سمت، ۱۳۷۴
- ۱۳- عمرانی، بهروز، «نشریه میراث فرهنگی»، ش ۴، اردیبهشت ۱۳۷۸
- ۱۴- عمید، حسن، فرهنگ عمید، انتشارات امیرکبیر
- ۱۵- کریستی ویلسن، ج، تاریخ صنایع ایران، ترجمه عبدالله فریار، نشر وزارت معارف، ۱۳۱۷
- ۱۶- گشاشی، فرهاد، تاریخ هنر ایران و جهان، نشر عفاف، ۱۳۷۸
- ۱۷- گلاگ، جی و سومی هنراموتو، سیری در صنایع دستی ایران، نشر بانک ملی ایران، ۱۳۵۵
- ۱۸- گیرشمن، رمان، هنر ایران، ترجمه عیسی بهنام، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱
- ۱۹- گیرشمن، رمان، هنر ایران، ترجمه فرهوشی، بهرام، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۰
- ۲۰- ماجیانی، حسینعلی، آموزش گل و مرغ، کتاب اول، انتشارات کلهر، چاپ اول، سال ۱۳۸۱
- ۲۱- معین، محمد، فرهنگ فارسی، انتشارات امیرکبیر

- ۲۲- موسوی اسدزاده، سیامک، «لرستان پژوهی»، ش ۱ و ۲، بهار و تابستان ۱۳۷۷
- ۲۳- ویلسون، او، طرحهای اسلامی، ترجمه ریاضی، محمدرضا، نشر سمت، بهار ۱۳۷۷
- ۲۴- یاحقی، محمدجعفر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران ۱۳۷۵
- ۲۵- یاوری، حسین، تاریخچه فلزکاری، نشر سازمان صنایع دستی ایران، ۱۳۷۳
- ۲۶- ...، استاندارد صنایع دستی، نشر سازمان صنایع دستی ایران
- ۲۷- لغت‌نامه دهخدا

۲۸— CHOGH MISH

Volume I, The first five seasons of excavations, 1961, 1971

part 2, plates by, Pinhas Delougaz and Helen J. Kantor

edited by: Abbas Alizadeh

رتبه های آموزشگاه کارنامه کنکور سراسری هنر ۱۴۰۱

فاطمه سالاری رتبه ۱۰۹ / بندرعباس	نرگس ریسی رتبه ۸ / اقلید فارس
زهرا واقعی رتبه ۱۱۱ / شیراز	فاطمه زهرا تجدد رتبه ۹ / شیراز
ترانه رحمانیان رتبه ۱۱۶ / شیراز	زهرا حسینی رتبه ۱۱ / کرمان
یگانه شبانزاده رتبه ۱۱۸ / زاهدان	کوثر محمدی رتبه ۲۲ / شیراز
دیبا خضری رتبه ۱۲۱ / شیراز	ریحانه رضایی رتبه ۲۳ / شیراز
عرفان یزدان پناه رتبه ۱۲۳ / شیراز	زهرا صفری رتبه ۲۶ / ساری
مرضیه کفاشی رتبه ۱۲۴ / شیراز	سپهر عباسی رتبه ۲۶ / تهران
پریا افضلی رتبه ۱۲۹ / شیراز	قارا کریمی رتبه ۲۹ / شیراز
سارا کرد رتبه ۱۳۸ / شوش خوزستان	سیده پرنیان حسینی رتبه ۳۱ / نوشهر
مریم رهنما رتبه ۱۴۰ / اصفهان	زهرا فرخ بخش رتبه ۳۸ / شیراز
سحر رضایی رتبه ۱۴۲ / بوشهر	محدثه هداوند رتبه ۴۲ / تهران
مهرداد شرفی رتبه ۱۴۵ / شیراز	ساناز کریمی رتبه ۴۴ / شیراز
زهرا کشاورز رتبه ۱۴۷ / خرامه فارس	فاطمه حسینی رتبه ۴۷ / نیشابور
آتنا رضایی نسب رتبه ۱۵۹ / زاهدان	مائده ربیعی رتبه ۴۸ / اراک
ساناز نیکرو رتبه ۱۶۴ / شیراز	زهرا افشار رتبه ۵۲ / کرمان
مریم صادقی رتبه ۱۷۰ / شیراز	مارال هاشمی رتبه ۶۶ / دیلم بوشهر
محمد رضا تازه رتبه ۱۷۷ / لارستان فارس	پرستو رحمانی رتبه ۷۷ / شیراز
هلیا مختاری رتبه ۱۸۱ / شیراز	الهام سیاهی رتبه ۸۲ / شیراز
یکتا باقری رتبه ۱۹۶ / شیراز	فاطمه فلاح نژاد رتبه ۸۸ / هشتگرد البرز
عسل حاتمی رتبه ۱۹۲ / شیراز	فاطمه جعفری رتبه ۸۸ / نایین اصفهان
و...	آتنا پالیزدار رتبه ۹۶ / نظرآباد البرز
	امیرحسین بنایی پور رتبه ۱۰۲ / شیراز